

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line) 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES ⁽¹⁾ 13
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 526/2013 ze dne 21. května 2013 o Agentuře Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) a o zrušení nařízení (ES) č. 460/2004 ⁽¹⁾ 41
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 527/2013 ze dne 21. května 2013, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1528/2007, pokud jde o vyloučení řady zemí ze seznamu regionů nebo států, které uzavřely jednání 59
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2013 ze dne 12. června 2013, kterým se mění nařízení (ES) č. 450/2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex), pokud jde o datum jeho použitelnosti 62

Cena: 4 EUR

(Pokračování na následující straně)⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) 63

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 529/2013/EU ze dne 21. května 2013 o pravidlech započítávání týkajících se emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v důsledku činností souvisejících s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím a o informacích o opatřeních týkajících se těchto činností 80

II *Nelegislativní akty*

ROZHODNUTÍ

2013/272/EU:

- ★ Rozhodnutí Evropské rady ze dne 22. května 2013 o počtu členů Evropské komise 98

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 524/2013

ze dne 21. května 2013

o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 169 odst. 1 a v čl. 169 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) se stanoví, že Unie přispívá k zajištění vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 Smlouvy o fungování EU. Článek 38 Listiny základních práv Evropské unie stanoví, že v politikách Unie je zajištěna vysoká úroveň ochrany spotřebitele.

(2) V souladu s čl. 26 odst. 2 Smlouvy o fungování EU zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb. Aby měli spotřebitelé důvěru v digitální dimenzi vnitřního trhu a aby využívali jeho výhod, je nezbytné, aby měli přístup k jednoduchým, efektivním, rychlým a levným způsobům řešení sporů vzniklých v souvislosti s prodejem

zboží nebo poskytováním služeb on-line. To je důležité zejména v případech, kdy spotřebitelé nakupují v zahraničí.

(3) Komise ve svém sdělení ze dne 13. dubna 2011 nazvaném „Akt o jednotném trhu – Dvanáct nástrojů k podnícení hospodářského růstu a posílení důvěry – „Společně pro nový růst“ považuje právní předpisy o alternativním řešení sporů, které zahrnují elektronické obchodování, za jeden z dvanácti nástrojů, které mohou podnítit hospodářský růst a posílit důvěru v jednotný trh.

(4) Roztříštěnost vnitřního trhu brzdí úsilí o zvýšení konkurenceschopnosti a růstu. Kromě toho různá dostupnost a kvalita jednoduchých, efektivních, rychlých a levných prostředků řešení sporů vznikajících při prodeji zboží či poskytování služeb po celé Unii a různé povědomí o těchto prostředcích představují překážku pro vnitřní trh, která podkopává důvěru spotřebitelů a obchodníků v přeshraniční nakupování a prodej.

(5) Evropská rada vyzvala ve svých závěrech ze zasedání konaných ve dnech 24. a 25. března 2011 a 23. října 2011 Evropský parlament a Radu, aby do konce roku 2012 přijaly první soubor prioritních opatření, která mají pro jednotný trh představovat nový impuls.

(6) Vnitřní trh je pro spotřebitele každodenní realitou, když cestují, nakupují a provádějí platby. Spotřebitelé jsou na vnitřním trhu klíčovými hráči, a proto by měli stát v jeho středu. Digitální dimenze vnitřního trhu začíná mít pro spotřebitele i obchodníky zásadní význam. Spotřebitelé rostoucí měrou nakupují prostřednictvím internetu a stále vyšší počet obchodníků prodává on-line. Spotřebitelé a obchodníci by měli mít důvěru v provádění transakcí on-line, a proto je nezbytné odstranit stávající překážky a podpořit důvěru spotřebitelů. K dosažení tohoto cíle by značně přispělo, kdyby bylo k dispozici spolehlivé a efektivní řešení sporů on-line.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 99.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. dubna 2013.

- (7) Přístup ke snadnému a levnému řešení sporů může posílit důvěru spotřebitelů a obchodníků v jednotný digitální trh. Spotřebitelé a obchodníci přesto stále čelí překážkám při hledání mimosoudního řešení, zejména v případě sporů vzniklých v souvislosti s přeshraničními transakcemi prováděnými on-line. Tyto spory tak v současnosti zůstávají často nevyřešené.
- (8) Řešení sporů on-line nabízí jednoduché, efektivní, rychlé a levné mimosoudní řešení sporů vzniklých v souvislosti s transakcemi prováděnými on-line. V současnosti však chybějí mechanismy, které by spotřebitelům a obchodníkům umožňovaly řešit tyto spory elektronickými prostředky; tato skutečnost je na úkor spotřebitelů, působí jako překážka především pro přeshraniční transakce prováděné on-line, vytváří nerovné podmínky pro obchodníky, a v jejím důsledku dochází k poškození celkového rozvoje obchodování on-line.
- (9) Toto nařízení by se mělo vztahovat na mimosoudní řešení sporů zahájených spotřebiteli s bydlištěm v Unii a namířených proti obchodníkům usazeným v Unii, na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) ⁽¹⁾.
- (10) Aby bylo možné zajistit, že lze platformu pro řešení sporů on-line použít i pro postupy alternativního řešení sporů, které umožňují obchodníkům podávat stížnosti proti spotřebitelům, mělo by se toto nařízení vztahovat rovněž na mimosoudní řešení sporů zahájených obchodníky a namířených proti spotřebitelům, pokud subjekty alternativního řešení sporů uvedené na seznamu v souladu s čl. 20 odst. 2 směrnice 2013/11/EU příslušné postupy alternativního řešení sporů nabízejí. Použití tohoto nařízení na takové spory by nemělo ukládat členským státům povinnost zajistit, aby subjekty alternativního řešení sporů takové postupy nabízely.
- (11) Ačkoli bude tato platforma pro řešení sporů on-line přínosem zejména pro spotřebitele a obchodníky provádějící přeshraniční transakce on-line, mělo by se toto nařízení vztahovat i na vnitrostátní transakce prováděné on-line, aby tak bylo možné v oblasti obchodování on-line vytvořit skutečně rovné podmínky.
- (12) Tímto nařízením by neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech ⁽²⁾.
- (13) Definice „spotřebitele“ by měla zahrnovat fyzické osoby jednající mimo rámec své obchodní činnosti, podnikání, řemesla nebo povolání. Pokud je však smlouva uzavřena za účelem částečně spadajícím do rámce a částečně mimo rámec obchodní činnosti dané osoby (smlouvy mající dvojí účel) a obchodní účel této činnosti je natolik okrajový, že v celkovém kontextu dotčené transakce neprevládá, měla by být tato osoba považována rovněž za spotřebitele.
- (14) Definice „kupní smlouvy uzavírané on-line nebo smlouvy o poskytování služeb uzavírané on-line“ by měla zahrnovat kupní smlouvu nebo smlouvu o poskytování služeb, kdy obchodník nebo jeho prostředník nabídl zboží či služby prostřednictvím internetové stránky nebo jiného elektronického prostředku a spotřebitel si takové zboží nebo služby na této stránce nebo prostřednictvím jiného elektronického prostředku objednal. To by se mělo vztahovat i na případy, kdy se spotřebitel dostal na internetovou stránku anebo k jiné službě informační společnosti prostřednictvím mobilního elektronického zařízení, jímž je například mobilní telefon.
- (15) Toto nařízení by se nemělo vztahovat na spory mezi spotřebiteli a obchodníky, které vzniknou v souvislosti s kupními smlouvami nebo smlouvami o poskytování služeb uzavřenými off-line, ani na spory mezi obchodníky.
- (16) Toto nařízení je třeba chápat ve spojení se směrnicí 2013/11/EU, která vyžaduje, aby členské státy u všech sporů mezi spotřebiteli s bydlištěm v Unii a obchodníky usazenými v Unii, které vzniknou v souvislosti s prodejem zboží nebo poskytováním služeb, zajistily možnost předložení těchto sporů subjektu alternativního řešení sporů.
- (17) Ještě před tím, než spotřebitelé podají prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line svoji stížnost subjektu alternativního řešení sporů, by je měly členské státy podpořit, aby veškerými vhodnými prostředky kontaktovali obchodníky s cílem vyřešit spor smírně.
- (18) Cílem tohoto nařízení je vytvoření platformy pro řešení sporů on-line na úrovni Unie. Platforma pro řešení sporů on-line by měla mít podobu interaktivní internetové stránky nabízející jednotné místo, na které se mohou obrátit spotřebitelé a obchodníci usilující o mimosoudní vyřešení sporů, které vznikly v souvislosti s transakcemi prováděnými on-line. Platforma pro řešení sporů on-line by měla poskytovat obecné informace o mimosoudním řešení smluvních sporů mezi obchodníky a spotřebiteli, které vznikají v souvislosti s kupními smlouvami nebo smlouvami o poskytování služeb uzavíranými on-line. Měla by umožnit spotřebitelům a obchodníkům podat stížnost vyplněním elektronického formuláře pro podávání stížností dostupného ve všech úředních jazycích orgánů Unie a připojit příslušné dokumenty. Tyto stížnosti by měla postoupit subjektu alternativního řešení sporů příslušnému pro řešení daného sporu. Platforma pro řešení sporů on-line by měla bezplatně nabízet nástroj elektronické správy případů, jenž umožňuje subjektům alternativního řešení sporů vést postup řešení sporu se stranami prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line. Subjekty alternativního řešení sporů by neměly mít povinnost nástroj elektronické správy případů používat.

⁽¹⁾ Viz strana 63 v tomto čísle Úředního věstníku.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 24.5.2008, s. 3.

- (19) Komise by měla být odpovědná za vývoj, provoz a údržbu platformy pro řešení sporů on-line a poskytovat veškeré technické vybavení nezbytné pro fungování platformy. Platforma pro řešení sporů on-line by měla nabízet funkci elektronického překladu, která stranám sporu a subjektu alternativního řešení sporů umožní přístup k informacím, jež se prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line vyměňují a jsou nezbytné pro řešení sporu, a to případně i v přeložené podobě. Tato funkce by měla být schopna zpracovávat veškeré nezbytné překlady a případně by měla být doplněna službami překladatele. Komise by měla v rámci platformy pro řešení sporů on-line rovněž poskytovat stěžovatelům informace o možnosti požádat o pomoc kontaktní místa pro řešení sporů on-line.
- (20) Platforma pro řešení sporů on-line by měla zaručovat bezpečnou výměnu údajů se subjekty alternativního řešení sporů a respektovat základní zásady Evropského rámce interoperability přijatého podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 2004/387/ES ze dne 21. dubna 2004 o interoperabilním poskytování celoevropských služeb elektronické správy (eGovernment) orgánům veřejné správy, podnikům a občanům (1).
- (21) Platforma pro řešení sporů on-line by měla být přístupná zejména prostřednictvím portálu „Vaše Evropa“ zřízeného v souladu s přílohou II rozhodnutí 2004/387/ES, který umožňuje přístup k celoevropským, mnohojazyčným informačním a interaktivním službám poskytovaným podnikům a občanům v Unii on-line. Platforma pro řešení sporů on-line by měla být na portálu „Vaše Evropa“ výrazně viditelná.
- (22) Platforma pro řešení sporů on-line na úrovni Unie by měla navazovat na stávající subjekty alternativního řešení sporů v členských státech a respektovat právní tradice členských států. Subjekty alternativního řešení sporů, které obdržely stížnost prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line, by proto měly používat vlastní procesní pravidla, včetně pravidel týkajících se nákladů. Cílem tohoto nařízení je však zavést pro uvedené postupy určitá společná pravidla, která zajistí jejich efektivitu. Mimo jiné by se mělo jednat o pravidla zajišťující, že takové řešení sporů nevyžaduje fyzickou přítomnost stran sporu či jejich zástupců před subjektem alternativního řešení sporů, ledaže tuto fyzickou přítomnost jeho procesní pravidla připouštějí a strany sporu s tím souhlasí.
- (23) Tím, že budou všechny subjekty alternativního řešení sporů uvedené na seznamu podle čl. 20 odst. 2 směrnice 2013/11/EU registrovány v rámci platformy pro řešení sporů on-line, by mělo být umožněno plné pokrytí systémů mimosoudního řešení sporů on-line vznikajících v souvislosti s kupními smlouvami nebo smlouvami o poskytování služeb uzavíranými on-line.
- (24) Toto nařízení by nemělo bránit ve fungování žádného stávajícího subjektu řešení sporů, který působí on-line, ani mechanismu pro řešení sporů on-line v Unii. Nemělo by bránit subjektům ani mechanismům pro řešení sporů v tom, aby se zabývaly spory on-line, které jim byly předloženy přímo.
- (25) V každém členském státu by měla být určena kontaktní místa pro řešení sporů on-line s alespoň dvěma poradci pro řešení sporů on-line. Kontaktní místa pro řešení sporů on-line by měla podporovat strany sporu předloženého prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line, aniž by měla povinnost dokumenty týkající se daného sporu překládat. Členské státy by měly mít možnost převést odpovědnost za kontaktní místa pro řešení sporů on-line na svá centra zapojená do sítě evropských spotřebitelských center. Členské státy by měly tuto možnost využít k tomu, aby umožnily kontaktním místům pro řešení sporů on-line plně těžit ze zkušeností center působících v síti evropských spotřebitelských center v rámci pomoci při urovnávání sporů mezi spotřebiteli a obchodníky. Komise by měla zřídit síť kontaktních míst pro řešení sporů on-line s cílem usnadnit jejich spolupráci a činnost a ve spolupráci s členskými státy zajistit pro kontaktní místa pro řešení on-line sporů odpovídající odbornou přípravu.
- (26) Právo na účinné prostředky nápravy a spravedlivý proces jsou základní práva stanovená v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie. Řešení sporů on-line nemá za cíl a nemůže nahrazovat soudní řízení a ani by nemělo zbavovat spotřebitele nebo obchodníky jejich práva obrátit se při zjednávání nápravy na soudy. Toto nařízení by proto nemělo bránit stranám sporu ve výkonu jejich práva na přístup k soudnictví.
- (27) Zpracování informací podle tohoto nařízení by mělo podléhat přísným zárukám důvěrnosti a mělo by být v souladu s pravidly pro ochranu osobních údajů stanovenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (2) a v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (3). Tato pravidla by se měla použít na zpracování osobních údajů prováděné podle tohoto nařízení různými aktéry platformy, ať již jednají samostatně, nebo společně s jinými aktéry platformy.
- (28) Subjekty údajů by měly být informovány o zpracování svých osobních údajů v rámci platformy pro řešení sporů on-line, s nímž by měly vyslovit svůj souhlas, a o svých právech souvisejících s uvedeným zpracováním, a sice prostřednictvím souhrnného oznámení o ochraně osobních údajů zveřejněného Komisí, v němž se jasným a srozumitelným jazykem objasní jednotlivé operace zpracování prováděné v rámci odpovědnosti různých aktérů platformy, v souladu s články 11 a 12 nařízení (ES) č. 45/2001 a s vnitrostátními právními předpisy přijatými v souladu s články 10 a 11 směrnice 95/46/ES.

(1) Úř. věst. L 144, 30.4.2004, s. 62.

(2) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

(3) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

- (29) Tímto nařízením by neměla být dotčena ustanovení o důvěrnosti ve vnitrostátních právních předpisech týkajících se alternativních řešení sporů.
- (30) Aby se zajistilo široké povědomí spotřebitelů o existenci platformy pro řešení sporů on-line, měli by obchodníci usazení v Unii, kteří jsou stranami kupních smluv nebo smluv o poskytování služeb uzavíraných on-line, na svých internetových stránkách uvádět elektronický odkaz na tuto platformu. Obchodníci by měli rovněž sdělit svou e-mailovou adresu, která slouží jako první kontaktní místo pro spotřebitele. Značný podíl kupních smluv a smluv o poskytování zboží uzavíraných on-line se uzavírá přes internetová tržiště, která umožňují nebo usnadňují transakce mezi spotřebiteli a obchodníky prováděné on-line. Tato internetová tržiště jsou on-line platformy, které umožňují obchodníkům zpřístupnit své zboží nebo služby spotřebitelům. Tato internetová tržiště by proto měla mít stejnou povinnost uvádět elektronický odkaz na platformu pro řešení sporů on-line. Touto povinností by neměl být dotčen článek 13 směrnice 2013/11/EU týkající se informování spotřebitelů ze strany obchodníků o postupech alternativního řešení sporů, které se vztahují na uvedené obchodníky, a o tom, zda se k řešení sporů se spotřebiteli zavázali používat postupy alternativního řešení sporů či nikoli. Kromě toho by touto povinností neměly být dotčeny čl. 6 odst. 1 písm. t) a článek 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů⁽¹⁾. V čl. 6 odst. 1 písm. t) směrnice 2011/83/EU se stanoví, že v případě spotřebitelských smluv uzavřených na dálku nebo mimo obchodní prostory musí být spotřebitel před uzavřením smlouvy obchodníkem informován o možnosti využití mechanismu pro mimosoudní urovnání stížností a prostředky nápravy, který se na obchodníka vztahuje, a o způsobu přístupu k němu. Ze stejného důvodu týkajícího se povědomí spotřebitelů by měly členské státy podpořit sdružení spotřebitelů a sdružení obchodníků, aby uváděla elektronický odkaz na internetovou stránku platformy pro řešení sporů on-line.
- (31) Za účelem zajištění zohlednění kritérií, podle nichž subjekty alternativních řešení sporů vymezují rozsah své působnosti, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o specifikaci informací, které musí stěžovatel uvést v elektronickém formuláři pro podávání stížností, jenž je k dispozici v rámci platformy pro řešení sporů on-line. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací vedla náležitě konzultace, včetně konzultací na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předávány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o fungování platformy pro řešení sporů on-line, způsoby podávání stížností a spolupráce se sítí kontaktních míst pro řešení sporů on-line. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011

ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽²⁾. Pro přijímání prováděcích aktů týkajících se elektronického formuláře pro podávání stížností by měl být použit poradní postup, jelikož se jedná o čistě technickou záležitost. Pro přijímání pravidel týkajících se způsobů spolupráce mezi poradci v rámci sítě kontaktních míst pro řešení sporů on-line by měl být použit přezkumný postup.

- (33) Při uplatňování tohoto nařízení by měla Komise případně konzultovat evropského inspektora ochrany údajů.
- (34) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zřídit evropskou platformu pro řešení sporů on-line, která by se řídila společnými pravidly, nelze uspokojivě dosáhnout na úrovni členských států, a proto jej z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lze lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (35) Toto nařízení dodržuje základní práva a cíle zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, a zejména články 7, 8, 38 a 47 uvedené Listiny.
- (36) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a přijal stanovisko dne 12. ledna 2012⁽³⁾.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Účelem tohoto nařízení je dosažením vysoké úrovně ochrany spotřebitele přispět k řádnému fungování vnitřního trhu, a zejména jeho digitální dimenze vytvořením evropské platformy pro řešení sporů on-line (dále jen „platformy pro řešení sporů on-line“) pro usnadnění nezávislého, nestranného, transparentního, účinného, rychlého a spravedlivého mimosoudního řešení sporů mezi spotřebiteli a obchodníky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64.

⁽²⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁽³⁾ Úř. věst. C 136, 11.5.2012, s. 1.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na mimosoudní řešení sporů týkajících se smluvních závazků, které vyplývají z kupních smluv nebo smluv o poskytování služeb uzavíraných on-line mezi spotřebitelem s bydlištěm v Unii a obchodníkem usazeným v Unii, prostřednictvím subjektu alternativního řešení sporů uvedeného na seznamu podle čl. 20 odst. 2 směrnice 2013/11/EU a za využití platformy pro řešení sporů on-line.

2. Toto nařízení se vztahuje na mimosoudní řešení sporů uvedených v odstavci 1, které zahájil obchodník vůči spotřebiteli, pokud právní předpisy členského státu, v němž má spotřebitel obvyklé bydliště, umožňují řešit takové spory prostřednictvím subjektu alternativního řešení sporů.

3. Členské státy informují Komisi, zda jejich právní předpisy umožňují či neumožňují řešit spory uvedené v odstavci 1 tohoto článku, které zahájil obchodník vůči spotřebiteli, prostřednictvím subjektu alternativního řešení sporů. Současně s oznámením seznamu uvedeného v čl. 20 odst. 2 směrnice 2013/11/EU příslušné orgány informují Komisi o tom, které subjekty alternativního řešení sporů se takovými spory zabývají.

4. Uplatňování tohoto nařízení na spory uvedené v odstavci 1, které zahájil obchodník vůči spotřebiteli, neukládá členským státům povinnost zajistit, aby subjekty alternativního řešení sporů nabízely postupy pro mimosoudní řešení takových sporů.

Článek 3

Vztah k jiným právním aktům Unie

Tímto nařízením není dotčena směrnice 2008/52/ES.

Článek 4

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „spotřebitelem“ spotřebitel ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2013/11/EU;
 - b) „obchodníkem“ obchodník ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice 2013/11/EU;
 - c) „kupní smlouvou“ kupní smlouva ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. c) směrnice 2013/11/EU;
 - d) „smlouvou o poskytování služeb“ smlouva o poskytování služeb ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. d) směrnice 2013/11/EU;
- e) „kupní smlouvou uzavíranou on-line nebo smlouvou o poskytování služeb uzavíranou on-line“ kupní smlouva nebo smlouva o poskytování služeb, kdy obchodník nebo jeho prostředník nabídl zboží či služby prostřednictvím internetové stránky nebo jiného elektronického prostředku a spotřebitel si takové zboží nebo služby na této stránce nebo prostřednictvím jiného elektronického prostředku objednal;
 - f) „internetovým tržištěm“ poskytovatel služeb ve smyslu čl. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu („směrnice o elektronickém obchodu“) ⁽¹⁾ umožňující spotřebitelům a obchodníkům uzavírat kupní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb uzavírané on-line, na jeho internetových stránkách;
 - g) „elektronickým prostředkem“ prostředek používající elektronické zařízení pro zpracování (včetně digitální komprese) a ukládání dat zaslaných, přenesených a obdržených jako celek po drátě, rádii, optickými prostředky nebo jinými elektromagnetickými prostředky;
 - h) „postupem alternativního řešení sporů“ postup mimosoudního řešení sporů podle článku 2 tohoto nařízení;
 - i) „subjektem alternativního řešení sporů“ subjekt alternativního řešení sporů ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. h) směrnice 2013/11/EU;
 - j) „stěžovatelem“ spotřebitel nebo obchodník, který podal stížnost prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line;
 - k) „odpůrcem“ spotřebitel nebo obchodník, proti němuž byla vznesena stížnost prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line;
 - l) „příslušným orgánem“ veřejný orgán ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. i) směrnice 2013/11/EU;
 - m) „osobními údaji“ se rozumějí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“). Identifikovatelnou osobou se rozumí osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména s odkazem na identifikační číslo nebo na jeden či více zvláštních prvků její fyzické, fyziologické, psychické, ekonomické, kulturní nebo sociální identity.
2. Místo usazení obchodníka a místo usazení subjektu alternativního řešení sporů se určí podle čl. 4 odst. 2 a 3 směrnice 2013/11/EU.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

KAPITOLA II

PLATFORMA PRO ŘEŠENÍ SPORŮ ON-LINE

Článek 5

Zřízení platformy pro řešení sporů on-line

1. Komise vytvoří platformu pro řešení sporů on-line a je odpovědná za její provoz, včetně všech překladových funkcí nezbytných pro účely tohoto nařízení, za její údržbu, financování a ochranu údajů. Platforma pro řešení sporů on-line musí být dobře přístupná pro uživatele. Vytvoření, provoz a údržba platformy pro řešení sporů on-line zajistí, aby bylo respektováno soukromí uživatelů již od fáze návrhu („ochrana soukromí již od návrhu“) a aby byla platforma pro řešení sporů on-line pokud možno přístupná všem a použitelná pro všechny, včetně zranitelných uživatelů („design pro všechny“).

2. Platforma pro řešení sporů on-line je jednotným místem, na které se mohou obrátit spotřebitelé a obchodníci usilující o mimosoudní řešení sporů, na něž se vztahuje toto nařízení. Jedná se o interaktivní internetovou stránku, která umožňuje elektronický a bezplatný přístup ve všech úředních jazycích orgánů Unie.

3. Komise zpřístupní platformu pro řešení sporů on-line případně prostřednictvím svých internetových stránek poskytujících informace občanům a podnikům v Unii, a zejména prostřednictvím portálu „Vaše Evropa“ zřízeného v souladu s rozhodnutím 2004/387/ES.

4. Platforma pro řešení sporů on-line má tyto funkce:

- a) poskytuje elektronický formulář pro podávání stížností, který může vyplnit stěžovatel podle článku 8;
- b) informuje odpůrce o stížnosti;
- c) určuje subjekt či subjekty alternativního řešení sporů, jež jsou pro předmětný spor příslušné, a předává stížnost subjektu alternativního řešení sporů, na jehož využití se strany sporu dohodly, podle článku 9;
- d) bezplatně nabízí nástroj elektronické správy případů, který stranám sporu a subjektu alternativního řešení sporů umožňuje vést postup řešení sporu on-line prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line;
- e) poskytuje stranám sporu a subjektu alternativního řešení sporů překlad informací, jež jsou pro řešení sporu nezbytné a vyměňují se prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line;
- f) poskytuje elektronický formulář, pomocí něhož předávají subjekty alternativního řešení sporů informace uvedené v čl. 10 písm. c);
- g) poskytuje systém zpětné vazby, který stranám sporu umožní, aby vyjádřily své názory na fungování platformy pro řešení sporů on-line a subjektů alternativního řešení sporů, které se jejich sporem zabývaly;

h) slouží ke zveřejnění těchto údajů:

- i) obecných informací o alternativním řešení sporů jakožto prostředku mimosoudního řešení sporů,
- ii) informací o subjektech alternativního řešení sporů uvedených na seznamu podle čl. 20 odst. 2 směrnice 2013/11/EU, které jsou příslušné pro řešení sporů, na něž se vztahuje toto nařízení,
- iii) on-line pokynů, jak prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line podávat stížnosti,
- iv) informací, včetně kontaktních údajů, o kontaktních místech pro řešení sporů on-line určených členskými státy podle čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení,
- v) statistických údajů o výsledcích sporů, které byly předloženy subjektům alternativního řešení sporů prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line.

5. Komise zajistí, aby údaje uvedené v odst. 4 písm. h) byly přesné, aktuální a uvedené jasným, srozumitelným a snadno přístupným způsobem.

6. Subjekty alternativního řešení sporů uvedené v seznamu v souladu s čl. 20 odst. 2 směrnice 2013/11/EU, které jsou příslušné pro řešení sporů, na něž se vztahuje toto nařízení, se elektronicky registrují v rámci platformy pro řešení sporů on-line.

7. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů opatření týkající se způsobů provádění funkcí stanovených v odstavci 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 3 tohoto nařízení.

Článek 6

Test platformy pro řešení sporů on-line

1. Do 9. ledna 2015 provede Komise test technické funkčnosti a uživatelské přístupnosti platformy pro řešení sporů on-line a formuláře pro podávání stížností, a to i pokud jde o překlad. Test se provede a vyhodnotí ve spolupráci s odborníky na řešení sporů on-line pocházejícími z členských států a zástupců spotřebitelů i obchodníků. Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledku testu a přijme vhodná opatření k odstranění případných problémů s cílem zajistit efektivní fungování platformy pro řešení sporů on-line.

2. Ve zprávě podle odstavce 1 tohoto článku Komise rovněž popíše technická a organizační opatření, která hodlá přijmout, aby zajistila, že platforma pro řešení sporů on-line splňuje požadavky na ochranu soukromí stanovené v nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 7

Síť kontaktních míst pro řešení sporů on-line

1. Každý členský stát určí jedno kontaktní místo pro řešení sporů on-line a sdělí Komisi jeho název a kontaktní údaje. Členské státy mohou odpovědnost za kontaktní místa pro řešení sporů on-line přenést na svá centra zapojená do sítě evropských spotřebitelských center, na sdružení spotřebitelů nebo na jakýkoli jiný subjekt. V každém kontaktním místě pro řešení sporů on-line musí působit alespoň dva poradci pro řešení sporů on-line.

2. Kontaktní místa pro řešení sporů on-line poskytují podporu při řešení sporů týkajících se stížností podaných prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line tím, že plní tyto funkce:

a) na požádání usnadňují komunikaci mezi stranami sporu a příslušným subjektem alternativního řešení sporů, což může zahrnovat zejména:

i) pomoc s podáváním stížnosti a případně s předkládáním související dokumentace,

ii) poskytování obecných informací stranám sporu a subjektům alternativního řešení sporů, pokud jde o práva spotřebitelů ve věci kupních smluv či smluv o poskytování služeb, která se uplatňují v členském státě kontaktního místa pro řešení sporů on-line, v němž působí dotčení poradci pro řešení sporů on-line,

iii) poskytování informací o fungování platformy pro řešení sporů on-line,

iv) poskytování vysvětlení stranám sporu o procesních pravidlech uplatňovaných určenými subjekty alternativního řešení sporů,

v) informování stěžovatele o dalších způsobech zjednání nápravy, pokud nemůže být spor vyřešen prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line;

b) na základě praktických zkušeností získaných při výkonu své funkce předkládají Komisi a členským státům každé dva roky zprávu o činnosti.

3. Kontaktní místa pro řešení sporů on-line nemají povinnost vykonávat funkce uvedené v odstavci 2 v případě sporů, kdy mají strany sporu obvyklé bydliště v témže členském státu.

4. Aniž je dotčen odstavec 3, mohou členské státy s ohledem na vnitrostátní situaci rozhodnout, že u sporů, v nichž mají strany sporu obvyklé bydliště v témže členském státu, vykonává kontaktní místo pro řešení sporů on-line jednu nebo více funkcí uvedených v odstavci 2.

5. Komise zřídí síť kontaktních míst pro řešení sporů on-line, která umožní spolupráci mezi kontaktními místy a přispěje k výkonu funkcí stanovených v odstavci 2.

6. Komise uspořádá alespoň dvakrát za rok setkání členů sítě kontaktních míst pro řešení sporů on-line, aby umožnila výměnu osvědčených postupů a diskusi o problémech, se kterými se setkala v souvislosti s fungováním platformy pro řešení sporů on-line.

7. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů pravidla týkající se způsobů spolupráce mezi kontaktními místy pro řešení sporů on-line. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 16 odst. 3.

Článek 8

Podání stížnosti

1. Za účelem podání stížnosti platformě pro řešení sporů on-line vyplní stěžovatel elektronický formulář pro podávání stížností. Formulář pro podávání stížností je uživatelsky přístupný a v platformě pro řešení sporů on-line snadno dostupný.

2. Informace, které má stěžovatel předkládat, musí být dostatečné k tomu, aby bylo možné určit příslušný subjekt alternativního řešení sporů. Tyto informace jsou uvedeny v příloze tohoto nařízení. Stěžovatel může připojit dokumenty na podporu své stížnosti.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 17 tohoto nařízení za účelem úpravy informací uvedených v příloze tohoto nařízení, s přihlédnutím ke kritériím, podle nichž subjekty alternativního řešení sporů, které byly oznámeny Komisi podle čl. 20 odst. 2 směrnice 2013/11/EU a které se zabývají spory, na něž se vztahuje toto nařízení, vymezují svou oblast působnosti.

4. Komise stanoví prostřednictvím prováděcích aktů podrobnosti týkající se elektronického formuláře pro podávání stížností. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 16 odst. 2.

5. Prostřednictvím elektronického formuláře pro podávání stížností a připojených dokumentů lze zpracovávat pouze údaje, které jsou přesné, podstatné a nezbytné pro účely, pro něž jsou shromažďovány.

Článek 9

Zpracování a postoupení stížnosti

1. Stížnost podaná platformě pro řešení sporů on-line se zpracuje, pokud jsou vyplněny všechny nezbytné části elektronického formuláře pro podávání stížnosti.

2. Nebyl-li formulář pro podávání stížnosti vyplněn úplně, musí být stěžovatel informován o tom, že stížnost nelze dále zpracovat, pokud nebudou doplněny chybějící informace.

3. Po přijetí úplně vyplněného formuláře pro podávání stížnosti postoupí platforma pro řešení sporů on-line stížnost snadno srozumitelným způsobem a neprodleně odpůrci, v jednom z úředních jazyků orgánů Unie, který si odpůrce zvolil, spolu s:

a) informací o tom, že se strany sporu musí dohodnout na subjektu alternativního řešení sporů, kterému by mohla být stížnost postoupena, a že pokud se strany sporu nedohodnou nebo příslušný subjekt alternativního řešení sporů nebude určen, stížnost nebude dále zpracována;

b) informacemi o subjektu nebo subjektech alternativního řešení sporů, které jsou příslušné se stížností zabývat, jsou-li uvedeny v elektronickém formuláři pro podávání stížnosti nebo pokud byly určeny platformou pro řešení sporů on-line na základě informací uvedených v daném formuláři;

c) v případě, že odpůrcem je obchodník, výzvou, aby do deseti kalendářních dní uvedl:

— zda se obchodník zavazuje nebo je povinen využívat k řešení sporů se spotřebiteli konkrétní subjekt alternativního řešení sporů, a

— pokud obchodník není povinen využívat konkrétní subjekt alternativního řešení sporů, zda je ochoten využít některý ze subjektů alternativního řešení sporů uvedených v písmenu b);

d) v případě, že odpůrcem je spotřebitel a obchodník je povinen využívat konkrétní subjekt alternativního řešení sporů, výzvou, aby se strany sporu do deseti kalendářních dnů na takovém subjektu alternativního řešení sporů dohodly, nebo v případě, že obchodník není povinen využívat konkrétní subjekt alternativního řešení sporů, výzvou, aby si zvolil jeden nebo více subjektů alternativního řešení sporů uvedených v písmenu b);

e) názvem a kontaktními údaji kontaktního místa pro řešení sporů on-line v členském státu, v němž je odpůrce usazen nebo má bydliště, a rovněž stručným popisem funkcí uvedených v čl. 7 odst. 2 písm. a).

4. Po přijetí informací uvedených v odst. 3 písm. c) nebo d) od odpůrce sdělí platforma pro řešení sporů on-line stěžovateli snadno srozumitelným způsobem a neprodleně v úředním jazyce orgánů Unie, který si stěžovatel zvolil, tyto informace:

a) informace uvedené v odst. 3 písm. a);

b) v případě, že stěžovatelem je spotřebitel, informace o subjektu nebo subjektech alternativního řešení sporů uvedených obchodníkem podle odst. 3 písm. c) a výzvu,

aby se strany sporu dohodly do deseti kalendářních dnů na subjektu alternativního řešení sporů;

c) v případě, že stěžovatelem je obchodník, který není povinen využívat konkrétní subjekt alternativního řešení sporů, informace o subjektu nebo subjektech alternativního řešení sporů uvedených spotřebitelem podle odst. 3 písm. d) a výzvu, aby se strany sporu dohodly do deseti kalendářních dnů na subjektu alternativního řešení sporů;

d) název a kontaktní údaje kontaktního místa pro řešení sporů on-line v členském státu, v němž je stěžovatel usazen nebo má bydliště, a rovněž stručný popis funkcí uvedených v čl. 7 odst. 2 písm. a).

5. Informace uvedené v odst. 3 písm. b) a odst. 4 písm. b) a c) musí zahrnovat popis těchto charakteristik každého subjektu alternativního řešení sporů:

a) název subjektu alternativního řešení sporů, kontaktní údaje a internetová adresa;

b) poplatky za postup alternativního řešení sporů, pokud se vybírají;

c) jazyk nebo jazyky, v nichž může být postup alternativního řešení sporů veden;

d) průměrná délka postupu alternativního řešení sporů;

e) závazná či nezávazná povaha výsledku postupu alternativního řešení sporů;

f) důvody, na jejichž základě může subjekt alternativního řešení sporů podle čl. 5 odst. 4 směrnice 2013/11/EU odmítnout se daným sporem zabývat.

6. Platforma pro řešení sporů on-line automaticky a bez prodlení postoupí stížnost subjektu alternativního řešení sporů, na jehož využití se strany sporu dohodly podle odstavců 3 a 4.

7. Subjekt alternativního řešení sporů, jemuž byla stížnost postoupena, neprodleně strany informuje, zda souhlasí s tím, že se bude sporem zabývat, nebo se jím v souladu s čl. 5 odst. 4 směrnice 2013/11/EU odmítá zabývat. Subjekt alternativního řešení sporů, který vyjádřil souhlas s tím, že se bude sporem zabývat, rovněž informuje strany sporu o svých procesních pravidlech a případně o nákladech na dotýčný postup alternativního řešení sporů.

8. Pokud se strany sporu do 30 kalendářních dnů od předložení formuláře pro podávání stížnosti nedohodnou na jednom subjektu alternativního řešení sporů nebo pokud se subjekt alternativního řešení sporů odmítne sporem zabývat, stížnost nebude dále zpracována. Stěžovatel je informován o možnosti kontaktovat poradce pro řešení sporů on-line za účelem získání obecných informací o jiných prostředcích ke zjednání nápravy.

Článek 10

Řešení sporu

Subjekt alternativního řešení sporů, pokud souhlasí s tím, že se bude sporem zabývat, podle článku 9 tohoto nařízení:

- a) dokončí postup alternativního řešení sporu ve lhůtě uvedené v čl. 8 písm. e) směrnice 2013/11/EU;
- b) si nevyžádá fyzickou přítomnost stran sporu nebo jejich zástupců, ledaže tuto fyzickou přítomnost připouští jeho procesní pravidla a strany sporu s tím souhlasí;
- c) bez prodlení postoupí platformě pro řešení sporů on-line tyto informace:
 - i) datum, kdy mu byl doručen spis týkající se stížnosti,
 - ii) předmět sporu,
 - iii) datum ukončení alternativního postupu řešení sporů,
 - iv) výsledek postupu alternativního postupu řešení sporů;
- d) není povinen vést postup alternativního řešení sporů prostřednictvím platformy pro řešení sporů on-line.

Článek 11

Databáze

Komise přijme opatření nezbytná k zavedení a provozování elektronické databáze, v níž uchovává informace zpracovávané podle čl. 5 odst. 4 a čl. 10 písm. c), přičemž řádně zohlední čl. 13 odst. 2.

Článek 12

Zpracování osobních údajů

1. Přístup k informacím, včetně osobních údajů, týkajícím se sporu a uloženým v databázi uvedené v článku 11 se umožní pro účely uvedené v článku 10 pouze subjektu alternativního řešení sporů, kterému byl spor postoupen podle článku 9. Přístup k těmto informacím se pro účely uvedené v čl. 7 odst. 2 a 4 v nezbytné míře umožní také kontaktním místům pro řešení sporů on-line.

2. Komise má přístup k informacím zpracovávaným v souladu s článkem 10 pro účely sledování využívání a fungování platformy pro řešení sporů on-line a vypracovávání zpráv uvedených v článku 21. Zpracovává osobní údaje uživatelů platformy pro řešení sporů on-line, pouze pokud je to nezbytné pro provoz a správu platformy pro řešení sporů on-line a rovněž pro účely sledování využívání platformy pro řešení sporů on-line subjekty alternativního řešení sporů a kontaktními místy pro řešení sporů on-line.

3. Osobní údaje týkající se sporu se uchovávají v databázi uvedené v odstavci 1 tohoto článku pouze po dobu nezbytnou pro dosažení účelů, pro které byly shromážděny, a aby se zaručilo, že subjekty údajů mají přístup ke svým osobním údajům za účelem uplatnění svých práv, a jsou automaticky vymazány do 6 měsíců ode dne ukončení sporu, který byl postoupen platformě pro řešení sporů on-line podle čl. 10 písm. c) bodu iii). Výše uvedené období uchovávání údajů se vztahuje také na osobní údaje uchovávané ve vnitrostátních souborech subjektem alternativního řešení sporů nebo kontaktním místem pro řešení sporů on-line, jež se zabývaly dotčeným sporem, s výjimkou případu, kdy procesní pravidla uplatňovaná subjektem alternativního řešení sporů nebo jakákoli konkrétní ustanovení vnitrostátního práva stanoví delší období uchovávání údajů.

4. Každý poradce pro řešení sporů on-line je považován za správce, pokud jde o činnosti v oblasti zpracovávání údajů podle tohoto nařízení, ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES, a zajistí, aby byly tyto činnosti v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijatými podle směrnice 95/46/ES v členském státě kontaktního místa pro řešení sporů on-line, kde působí poradce pro řešení sporů on-line.

5. Každý subjekt alternativního řešení sporů je považován za správce, pokud jde o činnosti v oblasti zpracovávání údajů podle tohoto nařízení, ve smyslu čl. 2 písm. d) směrnice 95/46/ES, a zajistí, aby byly tyto činnosti v souladu s vnitrostátními právními předpisy přijatými podle směrnice 95/46/ES v členském státě, v němž je subjekt alternativního řešení sporů usazen.

6. Komise je s ohledem na povinnosti podle tohoto nařízení a k souvisejícímu zpracovávání osobních údajů považována za správce ve smyslu čl. 2 písm. d) nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 13

Důvěrnost a bezpečnost údajů

1. Na kontaktní místa pro řešení sporů on-line se vztahují pravidla týkající se služebního tajemství nebo jiné obdobné povinnosti týkající se zachování důvěrnosti stanovené v právních předpisech dotčeného členského státu.

2. Komise přijme vhodná technická a organizační opatření za účelem zajištění bezpečnosti informací zpracovávaných podle tohoto nařízení, včetně vhodné kontroly přístupu k údajům, bezpečnostního plánu a řešení incidentů v oblasti bezpečnosti v souladu s článkem 22 nařízení (ES) č. 45/2001.

Článek 14

Informace pro spotřebitele

1. Obchodníci usazení v Unii, kteří uzavírají kupní smlouvy či smlouvy o poskytování služeb on-line, a internetová tržiště usazená v Unii uvedou na svých internetových stránkách elektronický odkaz na platformu pro řešení sporů on-line. Tento odkaz musí být pro spotřebitele snadno dostupný. Obchodníci usazení v Unii, kteří uzavírají kupní smlouvy nebo smlouvy o poskytování služeb on-line, uvedou rovněž svoji e-mailovou adresu.

2. Obchodníci usazení v Unii, kteří uzavírají kupní smlouvy či smlouvy o poskytování služeb on-line, kteří se zavázali nebo jsou při řešení sporů se spotřebiteli povinni využívat jednoho nebo více subjektů alternativního řešení sporů, informují spotřebitele o existenci platformy pro řešení sporů on-line a možnosti jejího využití při řešení jejich sporů. Uvedou elektronický odkaz na platformu pro řešení sporů on-line na svých internetových stránkách a, pokud je nabídka učiněna e-mailem, v uvedeném e-mailu. Tyto informace se případně uvedou také ve všeobecných obchodních podmínkách týkajících se kupních smluv nebo smluv o poskytování služeb uzavíraných on-line.

3. Odstavci 1 a 2 tohoto článku není dotčen článek 13 směrnice 2013/11/EU a ustanovení o informacích pro spotřebitele týkajících se mimosoudních postupů pro zjednávání nápravy obsažená v jiných právních aktech Unie, která se použijí spolu s ustanoveními tohoto článku.

4. Seznam subjektů alternativního řešení sporů uvedený v čl. 20 odst. 4 směrnice 2013/11/EU a jeho aktualizace se zveřejní v rámci platformy pro řešení sporů on-line.

5. Členské státy zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů, centra zapojená do sítě evropských spotřebitelských center, příslušné orgány ve smyslu čl. 18 odst. 1 směrnice 2013/11/EU a případně subjekty určené podle čl. 14 odst. 2 směrnice 2013/11/EU uvedly elektronický odkaz na internetové stránky platformy pro řešení sporů on-line.

6. Členské státy podpoří sdružení spotřebitelů a sdružení obchodníků, aby uvedly elektronický odkaz na internetové stránky platformy pro řešení sporů on-line.

7. Pokud jsou obchodníci povinni poskytnout informace podle odstavců 1 a 2 a podle ustanovení uvedených v odstavci 3, poskytnou tyto informace pokud možno společně.

Článek 15

Úloha příslušných orgánů

Příslušný orgán každého členského státu posoudí, zda subjekty alternativního řešení sporů usazené na území daného členského státu plní povinnosti stanovené tímto nařízením.

KAPITOLA III

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 16

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

4. Má-li být stanovisko výboru podle odstavců 2 a 3 získáno písemným postupem, ukončí se tento postup bez výsledku, pokud tak o tom ve lhůtě stanovené pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá prostá většina členů výboru.

Článek 17

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 8 odst. 3 je svěřena na dobu neurčitou počínaje 8. červencem 2013.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 3 kdykoliv zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 8 odst. 3 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevyloží námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi, že námitky nevyloží. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 18

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná pro zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 19

Změna nařízení (ES) č. 2006/2004

V příloze nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ⁽¹⁾ se doplňuje nový bod, který zní:

„21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 1): článek 14.“

Článek 20

Změna směrnice 2009/22/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ⁽²⁾ se mění takto:

- 1) V čl. 1 odst. 1 a odst. 2 a čl. 6 odst. 2 písm. b) se slova „směrnicemi uvedenými v příloze I“ nahrazují slovy „akty Unie uvedenými v příloze I“.
- 2) V nadpisu přílohy I se slova „SEZNAM SMĚRNIC“ nahrazuje slovy „SEZNAM AKTŮ UNIE“.
- 3) V příloze I se doplňuje nový bod, který zní:

„15) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 1): článek 14.“

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. května 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

Článek 21

Podávání zpráv

1. Komise předkládá Evropskému parlamentu a Radě každoročně a poprvé rok poté, co začne platforma pro řešení sporů on-line fungovat, zprávu o fungování této platformy.

2. Do 9. července 2018 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení, zejména o dostupnosti formuláře pro podávání stížností pro uživatele a o případné nutnosti upravit informace uvedené v příloze tohoto nařízení. Ke zprávě přiloží případné návrhy změn tohoto nařízení.

3. Pokud mají být zprávy uvedené v odstavcích 1 a 2 předloženy v tomtéž roce, předloží se pouze jedna společná zpráva.

Článek 22

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Toto nařízení se použije ode dne 9. ledna 2016 s výjimkou:

— čl. 2 odst. 3 a čl. 7 odst. 1 a 5, které se použijí ode dne 9. července 2015,

— čl. 5 odst. 1 a 7, článku 6, čl. 7 odst. 7, čl. 8 odst. 3 a 4 a článků 11, 16 a 17, které se použijí ode dne 8. července 2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30.

PŘÍLOHA

Informace, které mají být poskytnuty při podávání stížnosti:

- 1) informace o tom, zda je stěžovatel spotřebitelem, nebo obchodníkem;
 - 2) jméno, e-mailová a poštovní adresa spotřebitele;
 - 3) jméno/název, e-mailová adresa, internetová stránka a poštovní adresa obchodníka;
 - 4) případně jméno, e-mailová a poštovní adresa zástupce stěžovatele;
 - 5) případně jazyk nebo jazyky stěžovatele nebo zástupce;
 - 6) jazyk odpůrce, pokud je znám;
 - 7) druh zboží nebo služby, jichž se stížnost týká;
 - 8) informace o tom, zda obchodník nabídl zboží nebo službu a zda spotřebitel učinil objednávku na internetových stránkách nebo jinými elektronickými prostředky;
 - 9) cena zakoupeného zboží nebo služby;
 - 10) datum, kdy spotřebitel zboží nebo službu zakoupil;
 - 11) informace o tom, zda spotřebitel vstoupil do přímého kontaktu s obchodníkem;
 - 12) informace o tom, zda se sporem zabývá nebo již zabýval některý subjekt alternativního řešení sporů nebo soud;
 - 13) druh stížnosti;
 - 14) popis stížnosti;
 - 15) pokud je stěžovatelem spotřebitel, subjekty alternativního řešení sporů, k jejichž využívání je obchodník povinen, nebo k němuž se zavázal podle čl. 13 odst. 1 směrnice 2013/11/EU, pokud jsou známy;
 - 16) pokud je stěžovatelem obchodník, informace o tom, který subjekt nebo které subjekty alternativního řešení sporů se obchodník zavázal nebo je povinen využít.
-

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 525/2013

ze dne 21. května 2013

o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 280/2004/ES ze dne 11. února 2004 o mechanismu monitorování emisí skleníkových plynů ve Společenství a provádění Kjótského protokolu ⁽⁴⁾ zavedlo rámec pro monitorování antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů, hodnocení pokroku při plnění závazků týkajících se těchto emisí a provádění požadavků na monitorování a podávání zpráv podle Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (dále jen „úmluva UNFCCC“) ⁽⁵⁾ a Kjótského protokolu ⁽⁶⁾ v Unii. Aby byl zohledněn aktuální a budoucí vývoj na mezinárodní

úrovni v souvislosti s úmluvou UNFCCC a Kjótským protokolem a byly prováděny nové požadavky na monitorování a podávání zpráv stanovené v právu Unie, je třeba rozhodnutí č. 280/2004/ES nahradit.

(2) Rozhodnutí č. 280/2004/ES by mělo být nahrazeno nařízením vzhledem k širší oblasti působnosti práva Unie, k zahrnutí dalších kategorií osob, jichž se povinnosti týkají, ke komplexnější a vysoce technické povaze zavedených ustanovení, ke zvýšené potřebě jednotných pravidel uplatnitelných v celé Unii, aby bylo usnadněno provádění.

(3) Hlavním cílem úmluvy UNFCCC je dosáhnout stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zabránila nebezpečnému narušení klimatického systému lidskou činností. Aby bylo tohoto cíle dosaženo, neměl by být celkový nárůst průměrné roční teploty při zemském povrchu vyšší než 2 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí.

(4) Je třeba důkladně monitorovat, vykazovat a pravidelně hodnotit emise skleníkových plynů v Unii a členských státech a jejich úsilí o řešení problematiky změny klimatu.

(5) K pokroku ve vyváženém řešení problémů spojených se změnou klimatu významně přispělo rozhodnutí 1/CP.15, přijaté na konferenci smluvních stran úmluvy UNFCCC (dále jen „rozhodnutí 1/CP.15“), a rozhodnutí 1/CP.16, přijaté na konferenci smluvních stran úmluvy UNFCCC (dále jen „rozhodnutí 1/CP.16“). Tato rozhodnutí zavádějí nové požadavky na monitorování a podávání zpráv, které se uplatní při realizaci ambiciózního snížení emisí, k němuž se Unie a její členské státy zavázaly, a poskytují podporu rozvojem zemím. Rovněž se v těchto rozhodnutích uznává, že zabývat se přizpůsobením změně klimatu má stejnou prioritu jako zmírňování dopadů. Rozhodnutí 1/CP.16 také vyžaduje, aby rozvíjené země rozvíjely strategie nebo plány rozvoje nízkouhlíkového hospodářství. Očekává se, že tyto strategie nebo plány přispějí k vybudování nízkouhlíkové společnosti a zajistí pokračování vysokého růstu a udržitelného rozvoje, jakož i nákladově efektivní způsob za účelem dosažení dlouhodobého cíle v oblasti klimatu při náležitém zohlednění postupných fází. Toto nařízení by mělo provádění uvedených požadavků na monitorování a podávání zpráv usnadnit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 169.

⁽²⁾ Úř. věst. C 277, 13.9.2012, s. 51.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. dubna 2013.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 94/69/ES ze dne 15. prosince 1993 o uzavření Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (Úř. věst. L 33, 7.2.1994, s. 11).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Rady 2002/358/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících (Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1).

- (6) Další rozhodný závazek Unie a členských států významně snížit své emise skleníkových plynů představuje soubor legislativních aktů Unie přijatý v roce 2009, dále označen jako „klimaticko-energetický balíček“, zejména rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 ⁽¹⁾, a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství ⁽²⁾. Systém Unie pro monitorování a vykazování emisí by měl být rovněž aktualizován s ohledem na nové požadavky uvedených dvou právních předpisů.
- (7) Úmluva UNFCCC zavazuje Unii a její členské státy, aby vypracovávaly, pravidelně aktualizovaly, zveřejňovaly a předkládaly konferenci smluvních stran národní inventury antropogenních emisí ze zdrojů a jejich pohlcení pomocí propadů všech skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol z roku 1987 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu, k Vídeňské úmluvě na ochranu ozonové vrstvy ⁽³⁾ (dále jen „Montrealský protokol“), za použití srovnatelných postupů dohodnutých na konferenci smluvních stran.
- (8) Ustanovení čl. 5 odst. 1 Kjótského protokolu vyžaduje, aby Unie a členské státy zřídily a vedly vnitrostátní systém pro odhad antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů všech skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol, s cílem zajistit provádění jiných ustanovení Kjótského protokolu. Unie a členské státy by současně měly uplatňovat pokyny pro vnitrostátní systémy stanovené v příloze rozhodnutí 19/CMP.1 přijatého na konferenci smluvních stran úmluvy UNFCCC jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu (dále jen „rozhodnutí 19/CMP.1“). Rozhodnutí 1/CP.16 dále vyžaduje zavedení vnitrostátních předpisů pro odhad antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů všech skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol. Toto nařízení by mělo umožnit provádění obou těchto požadavků.
- (9) Kypr je zahrnut mezi země přílohy I úmluvy UNFCCC rozhodnutím konference smluvních stran úmluvy UNFCCC 10/CP.17 s účinkem od 9. ledna 2013 a Malta je v uvedené příloze zahrnuta rozhodnutím konference smluvních stran úmluvy UNFCCC 3/CP 15 s účinkem od 26. října 2010.
- (10) Zkušenosti získané prováděním rozhodnutí č. 280/2004/ES poukázaly na potřebu posílit součinnost a soudržnost s podáváním zpráv podle jiných právních nástrojů, zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství ⁽⁴⁾, s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek ⁽⁵⁾, se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stopech pro některé látky znečišťující ovzduší ⁽⁶⁾, s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 842/2006 ze dne 17. května 2006 o některých fluorovaných skleníkových plynech ⁽⁷⁾ a s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1099/2008 ze dne 22. října 2008 o energetické statistice ⁽⁸⁾. Přestože zjednodušení požadavků na podávání zpráv si vyžádá změnu jednotlivých právních nástrojů, používání jednotných údajů pro vykazování emisí skleníkových plynů je zásadní pro zajištění kvality vykazování emisí.
- (11) Čtvrtá hodnotící zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) uvádí potenciál globálního oteplování u fluoridu dusitého (dále jen „NF3“) ve výši zhruba 17 000 krát vyšší než je hodnota pro oxid uhličitý (CO₂). NF3 se v rostoucí míře používá v elektronickém odvětví jako náhrada za zcela fluorované uhlovodíky (dále jen „PFC“) a fluorid sírový (dále jen „SF6“). V souladu s čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) musí být politika Unie v oblasti životního prostředí založena na zásadě předběžné opatrnosti. Tato zásada vyžaduje monitorování NF3 za účelem posouzení hladiny emisí v Unii a případné stanovení zmírňujících opatření.
- (12) Údaje aktuálně vykazované v rámci národní inventury skleníkových plynů a národních a unijních registrů nedostačují k tomu, aby bylo možno na úrovni členských států stanovit emise CO₂ z civilního letectví na národní úrovni, na které se nevztahuje směrnice 2003/87/ES. Při přijímání ustanovení o povinnostech podávat zprávy by Unie neměla na členské státy a malé a střední podniky (SME) klást nároky, které nejsou úměrné sledovaným cílům. Emise CO₂ z letů, na něž se nevztahuje směrnice 2003/87/ES, představují pouze velmi malou část celkových emisí skleníkových plynů a vytvoření systému pro vykazování těchto emisí by vzhledem ke stávajícím požadavkům na širší odvětví podle směrnice 2003/87/ES představovalo nepřiměřenou zátěž. Proto by emise CO₂ z kategorie zdroje „1.A.3.A civilní letectví“ podle IPCC

⁽¹⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽²⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 63.

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 88/540/EHS ze dne 14. října 1988 o uzavření Vídeňské úmluvy o ochraně ozonové vrstvy a Montrealského protokolu o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu (Úř. věst. L 297, 31.10.1988, s. 8).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 161, 14.6.2006, s. 1.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 304, 14.11.2008, s. 1.

měly být pro účely článku 3 a čl. 7 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES považovány za rovné nule.

tohoto nařízení, neměl by být žádný takový návrh tímto nařízením dotčen, a ustanovení o monitorování a vykazování emisí z námořní dopravy by proto neměla být v této fázi do tohoto nařízení začleněna.

- (13) V zájmu zajištění efektivity opatření pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů je nutné zabránit tomu, aby se finanční a administrativní zátěž, které členské státy již čelí, dále zvyšovala.
- (14) Přestože se emise a pohlcení emisí skleníkových plynů souvisejících s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím (dále jen „LULUCF“) započítávají do cíle Unie pro snížení emisí podle Kjótského protokolu, nejsou součástí cíle 20 % snížení do roku 2020 v rámci klimaticko-energetického balíčku. Článek 9 rozhodnutí č. 406/2009/ES ukládá Komisi, aby posoudila podmínky, podle nichž budou emise a jejich pohlcování v souvislosti s LULUCF začleněny do závazku Unie v oblasti snížení emisí skleníkových plynů, přičemž se zajistí trvalost a ekologická vyváženost příspěvku LULUCF a zároveň důsledné monitorování a přesná evidence příslušných emisí a pohlcení. Ukládá také, aby Komise případně předložila legislativní návrh s cílem, aby vstoupil v platnost od roku 2013. Komise dne 12. března 2012 předložila Evropskému parlamentu a Radě jako první krok k zahrnutí oblasti LULUCF do závazku přijatého Uníí v oblasti snižování emisí návrh, který vedl k přijetí rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 529/2013/EU ze dne 21. května 2013 o pravidlech započítávání týkajících se emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v důsledku činností souvisejících s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím a o informacích o opatřeních týkajících se těchto činností⁽¹⁾.
- (15) Unie a členské státy by se měly snažit podávat co nejaktuálnější informace o emisích skleníkových plynů, zejména v rámci strategie Evropa 2020 a harmonogramů stanovených touto strategií. Toto nařízení by mělo umožnit vypracování těchto odhadů v co nejkratším možném čase za pomoci statistických a dalších informací, podle potřeby například za pomoci údajů získaných z vesmíru prostřednictvím programu Globální monitoring životního prostředí a bezpečnosti a jiných družicových systémů.
- (16) Vzhledem k tomu, že Komise oznámila záměr navrhnout nové požadavky na monitorování a podávání zpráv pro emise z námořní dopravy, včetně případných změn
- (17) Zkušenosti získané při provádění rozhodnutí č. 280/2004/ES ukazují na potřebu zlepšit transparentnost, přesnost, jednotnost, úplnost a srovnatelnost informací vykazovaných o politikách a opatřeních a odhadech. Rozhodnutí č. 406/2009/ES vyžaduje, aby členské státy podávaly zprávy o předpokládaném pokroku při plnění svých povinností podle uvedeného rozhodnutí, včetně informací o vnitrostátních politikách, opatřeních a vnitrostátních odhadech. Strategie Evropa 2020 stanoví agendu integrované hospodářské politiky, která vyžaduje, aby Unie a členské státy nadále usilovaly o včasné podávání zpráv o politikách a opatřeních v oblasti změny klimatu a jejich předpokládaných dopadech na emise. K dosažení těchto cílů by mělo významně přispět vytvoření systémů na úrovni Unie a členských států společně s lepšími pokyny pro podávání zpráv. Aby se zajistilo, že Unie splní své mezinárodní a interní požadavky na vykazování odhadů emisí skleníkových plynů, a aby bylo možné posoudit její pokrok při plnění mezinárodních a interních závazků a povinností, měla by Komise rovněž vypracovávat a používat odhady skleníkových plynů.
- (18) Aby bylo možné monitorovat pokrok členských států a jejich opatření v oblasti přizpůsobení se změně klimatu, jsou od nich zapotřebí lepší informace. Tyto informace jsou nutné k navržení komplexní strategie Unie pro přizpůsobení se změně klimatu v souladu s bílou knihou Komise ze dne 1. dubna 2009 nazvanou „Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci“. Vykazování informací o tomto přizpůsobení umožní členským státům sdílet osvědčené postupy a posuzovat své potřeby a úroveň připravenosti v boji proti změně klimatu.
- (19) Podle rozhodnutí 1/CP.15 se Unie a členské státy zavázaly poskytovat významné finanční prostředky na podporu opatření pro přizpůsobení se změně klimatu a opatření zmírňující dopady změny klimatu v rozvojových zemích. V souladu s bodem 40 rozhodnutí 1/CP.16 každá rozvinutá země, která je smluvní stranou úmluvy UNFCCC, musí posílit podávání zpráv o poskytování finanční a technologické podpory a podpory na vybudování kapacit pro smluvní strany z řad rozvojových zemí. Posílené podávání zpráv má zásadní význam pro uznání úsilí Unie a členských států, které vyvinuly ke splnění svých závazků. Rozhodnutí 1/CP.16 rovněž zavedlo nový mechanismus pro technologie v zájmu posílení mezinárodního přenosu technologií. Toto nařízení by mělo zajistit, že budou poskytovány aktualizované informace o činnostech v oblasti přenosu technologií do rozvojových zemí na základě nejlepších dostupných údajů.

⁽¹⁾ Viz strana 80 v tomto čísle Úředního věstníku.

- (20) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/101/ES⁽¹⁾ změnila směrnici 2003/87/ES tak, aby zahrnovala oblast letectví do systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii. Směrnice 2003/87/ES obsahuje ustanovení o použití výnosů z dražeb, o podávání zpráv o použití výnosů z dražeb členskými státy a o opatřeních přijatých podle čl. 3d uvedené směrnice. Směrnice 2003/87/ES ve znění směrnice 2009/29/ES nyní rovněž obsahuje ustanovení o použití výnosů z dražeb a stanoví, že by alespoň 50 % z těchto výnosů mělo být použito pro účely jedné nebo více činností uvedených v čl. 10 odst. 3 směrnice 2003/87/ES. Transparentní používání výnosů získaných z dražeb povolenek podle směrnice 2003/87/ES je zásadní pro podporu závazků Unie.
- (21) Úmluva UNFCCC zavazuje Unii a její členské státy k tomu, aby vypracovaly, pravidelně aktualizovaly, zveřejňovaly a předkládaly konferenci smluvních stran národní sdělení a dvouleté zprávy za použití pokynů, metodik a formátů dohodnutých konferencí smluvních stran. Rozhodnutí 1/CP.16 vyžaduje posílené podávání zpráv o cílech v oblasti zmírňování škod a o poskytování finanční a technické podpory a podpory na vybudování kapacit pro smluvní strany z řad rozvojových zemí.
- (22) Rozhodnutí č. 406/2009/ES převedlo stávající roční cyklus podávání zpráv na roční cyklus závazků vyžadující komplexní přezkum inventur skleníkových plynů členských států v kratším čase než stávající přezkum inventur podle úmluvy UNFCCC, aby bylo možno využít pružnosti a podle potřeby přijmout nápravná opatření na konci každého příslušného roku. Na úrovni Unie je třeba stanovit proces přezkumu inventur skleníkových plynů předložených členskými státy, aby bylo zajištěno důvěryhodné, jednotné, transparentní a včasné posouzení souladu s rozhodnutím č. 406/2009/ES.
- (23) V rámci procesu úmluvy UNFCCC se v současnosti projednává řada technických prvků souvisejících s vykazováním emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, jako jsou potenciály globálního oteplování, rozsah vykazovaných skleníkových plynů a metodické pokyny IPCC, které se mají použít k vypracování národních inventur skleníkových plynů. Revize těchto metodických prvků v rámci procesu úmluvy UNFCCC a následné přepočty časových řad emisí skleníkových plynů mohou změnit úroveň a trendy emisí skleníkových plynů. Komise by měla tento vývoj na mezinárodní úrovni sledovat a v případě potřeby navrhnout změnu tohoto nařízení s cílem zajistit soulad s metodikami používanými v rámci procesu úmluvy UNFCCC.
- (24) Výpočet a vykazování emisí metanu je v souladu se stávajícími pokyny pro vykazování emisí skleníkových plynů podle úmluvy UNFCCC založen na potenciálech globálního oteplování s časovým horizontem 100 let. Vzhledem k jeho vysokému potenciálu globálního oteplování a poměrně krátké životnosti metanu v atmosféře by Komise měla analyzovat, jaké dopady na politiky a opatření by mělo přijetí dvacetiletého časového horizontu pro metan.
- (25) Komise by měla dopady na politiky a opatření analyzovat s ohledem na usnesení Evropského parlamentu ze dne 14. září 2011 o komplexním přístupu k jiným antropogenním emisím ovlivňujícím klima, než jsou emise CO₂, a poté, co bude v rámci úmluvy UNFCCC dosaženo dohody o používání dohodnutých a zveřejněných pokynů IPCC pro monitorování a vykazování emisí černého uhlíku, a v případě potřeby by měla změnit přílohu I tohoto nařízení.
- (26) Emise skleníkových plynů ve všech vykazovaných časových řadách by měly být odhadovány pomocí stejných metod. Výchozí údaje o činnosti a emisní faktory by měly být získávány a používány jednotným způsobem, který zajistí, že změny v trendech emisí nejsou způsobeny změnami metod odhadu nebo předpokladů. Přepočítání emisí skleníkových plynů by se mělo provádět v souladu s dohodnutými pokyny a s cílem zlepšit jednotnost, přesnost a úplnost vykazovaných časových řad a provádění podrobnějších metod. Pokud se metodika nebo způsob získávání výchozích údajů o činnosti a emisních faktorů změní, měly by členské státy inventury za vykázané časové řady přepočítat a posoudit potřebu přepočítání na základě důvodů stanovených v dohodnutých pokynech, zejména u hlavních kategorií. Toto nařízení by mělo stanovit, zda a za jakých podmínek by se k účinkům těchto přepočtů mělo přihlížet za účelem stanovení ročních emisních přidělů.
- (27) Letectví má dopady na světové klima v důsledku uvolňování CO₂ a rovněž v důsledku dalších emisí, včetně emisí oxidů dusíku, a mechanismů, jako je zvyšování tvorby cirrové oblačnosti. Vzhledem k rychlému vývoji vědeckých poznatků o těchto dopadech by mělo být v rámci tohoto nařízení pravidelně prováděno aktualizované posuzování dopadů letectví na světové klima, které nesouvisí s CO₂. Modelový přístup, který se v tomto ohledu používá, by měl být přizpůsoben vědeckému pokroku. Komise by na základě svých posouzení těchto dopadů mohla zvážit příslušné strategické možnosti jejich řešení.

(1) Úř. věst. L 8, 13.1.2009, s. 3.

- (28) Cílem Evropské agentury pro životní prostředí je podpora udržitelného rozvoje a pomoc k dosažení významného a měřitelného zlepšení stavu životního prostředí v Evropě poskytováním včasných, cílených, relevantních a spolehlivých informací tvůrcům politik, veřejným institucím a veřejnosti. Evropská agentura pro životní prostředí by měla být Komisi v případě potřeby nápomocna při monitorování a podávání zpráv, zejména v souvislosti s inventurním systémem Unie a jejím systémem politik, opatření a odhadů, při provádění ročního odborného přezkumu inventur členských států, hodnocení pokroku při plnění závazků Unie ke snižování emisí, správě evropské platformy pro přizpůsobení se změně klimatu, pokud jde o dopady změny klimatu, zranitelnost vůči této změně a přizpůsobování se této změně a při předkládání spolehlivých informací týkajících se klimatu veřejnosti.
- (29) Na všechny požadavky týkající se poskytování informací a údajů podle tohoto nařízení by se měla vztahovat pravidla Unie v oblasti ochrany údajů a obchodního tajemství.
- (30) Informace a údaje shromážděné podle tohoto nařízení mohou v budoucnu přispět i k tvorbě a posuzování politiky Unie v oblasti změny klimatu.
- (31) Komise by měla sledovat provádění požadavků na monitorování a podávání zpráv uvedených v tomto nařízení a budoucí vývoj v rámci úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu za účelem zajištění jejich jednotnosti. V tomto ohledu by Komise měla v případě potřeby předložit Evropskému parlamentu a Radě příslušný legislativní návrh.
- (32) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení čl. 5 odst. 4, čl. 7 odst. 7 a 8, čl. 8 odst. 2, čl. 12 odst. 3, čl. 17 odst. 4, čl. 19 odst. 5 a 6 tohoto nařízení, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. S výjimkou čl. 19 odst. 6 by měly být tyto pravomoci vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁽¹⁾.
- (33) Za účelem stanovení harmonizovaných požadavků na podávání zpráv potřebných pro monitorování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací s významem pro politiku změny klimatu by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem

290 Smlouvy o fungování EU za účelem změny přílohy I a přílohy III tohoto nařízení v souladu s rozhodnutími přijatými v rámci úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu, zohlednění změn v souvislosti s potenciály globálního oteplování a mezinárodně dohodnutými pokyny k inventurám, stanovení důležitých požadavků týkajících se inventurního systému Unie a zavedení registru Unie. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

- (34) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž stanovení mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a může jich proto být z důvodu rozsahu a účinků navrhovaného opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA 1

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se vytváří mechanismus pro:

- a) zajištění včasnosti, transparentnosti, přesnosti, jednotnosti, srovnatelnosti a úplnosti zpráv podávaných Unii a jejími členskými státy sekretariátu úmluvy UNFCCC;
- b) vykazování a ověřování informací týkajících se závazků Unie a jejích členských států v souladu s úmluvou UNFCCC a Kjótským protokolem a rozhodnutí přijatých podle této úmluvy a protokolu a hodnocení pokroku při plnění těchto závazků;
- c) monitorování a vykazování všech antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu v členských státech;

(¹) Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- d) monitorování, vykazování, přezkum a ověřování emisí skleníkových plynů a dalších informací v souladu s článkem 6 rozhodnutí č. 406/2009/ES;
- e) podávání zpráv o použití výnosů pocházejících z dražeb povolenek podle čl. 3d odst. 1 nebo 2 nebo čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES v souladu s čl. 3d odst. 4 a čl. 10 odst. 3 uvedené směrnice;
- f) monitorování a podávání zpráv o opatřeních přijatých členskými státy za účelem přizpůsobení se nevyhnutelným následkům změny klimatu nákladově efektivním způsobem;
- g) hodnocení pokroku členských států při plnění jejich závazků podle rozhodnutí č. 406/2009/ES.

Článek 2

Oblast působnosti

Toto nařízení se vztahuje na:

- a) podávání zpráv o strategiích Unie a jejích členských států v oblasti rozvoje nízkouhlíkového hospodářství a případných aktualizací těchto strategií v souladu s rozhodnutím 1/CP.16;
- b) emise skleníkových plynů uvedené v příloze I tohoto nařízení z odvětví a zdrojů a pohlcení pomocí propadů, na něž se vztahují národní inventury skleníkových plynů podle čl. 4 odst. 1 písm. a) úmluvy UNFCCC a které jsou vypouštěny na území členských států;
- c) emise skleníkových plynů spadající do oblasti působnosti čl. 2 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES;
- d) dopady na klima, které nejsou spojeny s CO₂ a souvisejí s emisemi z civilního letectví;
- e) odhady Unie a jejích členských států týkající se antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol, a na související politiky a opatření členských států;
- f) celkovou finanční a technologickou podporu rozvojovým zemím v souladu s požadavky podle úmluvy UNFCCC;
- g) používání výnosů z dražeb povolenek v souladu s čl. 3d odst. 1 a 2 a čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES;
- h) opatření členských států zaměřená na přizpůsobení se změně klimatu.
- 1) „potenciálem globálního oteplování“ celkové přispění plynu ke globálnímu oteplování na základě emise jedné jednotky tohoto plynu v poměru k jedné jednotce referenčního plynu, CO₂, kterému je přiřazena hodnota 1;
- 2) „národním inventurním systémem“ systém institucionálních, právních a procesních opatření členského státu pro odhad antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů, které nejsou kontrolovány Montrealským protokolem, a pro vykazování a archivaci informací o inventurách v souladu s rozhodnutím 19/CMP.1 nebo dalšími příslušnými rozhodnutími orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;
- 3) „příslušnými inventurními orgány“ orgány, které mají v rámci národního inventurního systému na starosti sestavování inventury skleníkových plynů;
- 4) „zajištěním kvality“ („QA“) plánovaný systém přezkumných postupů, jehož účelem je zajistit splnění cílů v oblasti kvality údajů a vykazování nejlepších možných odhadů a informací v zájmu podpory účinnosti programu kontroly kvality a poskytnutí pomoci členským státům;
- 5) „kontrolou kvality“ („QC“) systém běžných technických činností určených k měření a kontrole kvality informací a odhadů sestavovaných za účelem zajištění integrity, správnosti a úplnosti údajů, zjištění a řešení chyb a opomenutí, dokumentace a archivace údajů nebo jiných používaných materiálů a zaznamenávání všech činností QA;
- 6) „ukazatelem“ kvantitativní nebo kvalitativní faktor nebo proměnná, která umožňuje lépe pochopit pokrok při provádění politik a opatření a trendy emisí skleníkových plynů;
- 7) „jednotkou přiděleného množství“ („AAU“) jednotka vydaná v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 konference smluvních stran úmluvy UNFCCC jednajících jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu (dále jen „rozhodnutí 13/CMP.1“) nebo jiných příslušných rozhodnutími orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;
- 8) „jednotkou propadů“ („RMU“) jednotka vydaná v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 9) „jednotkou snížení emisí“ („ERU“) jednotka vydaná v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;
- 10) „ověřeným snížením emisí“ („CER“) jednotka vydaná v souladu s článkem 12 Kjótského protokolu a požadavky podle tohoto protokolu a příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu;
- 11) „dočasným ověřeným snížením emisí“ („tCER“) jednotka vydaná v souladu s článkem 12 Kjótského protokolu a požadavky přijatými podle tohoto protokolu, jakož i v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu, tedy kredity vydané za pohlcení emisí, které jsou ověřené pro zalesňování nebo obnovu lesů (opětovné zalesňování) v rámci projektu mechanismu čistého rozvoje, jež budou nahrazeny po skončení platnosti na konci druhého kontrolního období;
- 12) „dlouhodobým ověřeným snížením emisí“ („lCER“) jednotka vydaná v souladu s článkem 12 Kjótského protokolu a požadavky přijatými podle tohoto protokolu, jakož i v souladu s příslušnými ustanoveními přílohy rozhodnutí 13/CMP.1 nebo jiných příslušných rozhodnutí orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu, tedy kredity vydané za dlouhodobé pohlcení emisí ověřené pro zalesňování nebo obnovu lesů v rámci projektu mechanismu čistého rozvoje, jež budou nahrazeny po skončení platnosti na konci započítávaného období projektu nebo v případě negativní změny v uložení nebo nepředložení zprávy o ověření.
- 13) „národním registrem“ registr ve formě standardizované elektronické databáze, která obsahuje údaje o případném vydání, držení, převodu, získání, zrušení, odebrání, přesunu, nahrazení nebo změny doby skončení platnosti jednotek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER;
- 14) „politikami a opatřeními“ veškeré nástroje, jejichž cílem je provádění závazků podle čl. 4 odst. 2 písm. a) a b) úmluvy UNFCCC, mezi něž mohou patřit nástroje, jejichž hlavním cílem není omezení a snížení emisí skleníkových plynů;
- 15) „systémem pro politiky a opatření a odhady“ systém institucionálních, právních a procesních opatření pro vykazování politik a opatření a odhadů antropogenních emisí skleníkových plynů, na něž se nevztahuje Montrealský protokol, ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, jak to vyžaduje článek 12 tohoto nařízení;
- 16) „předběžným hodnocením politik a opatření“ hodnocení předpokládaných účinků politiky nebo opatření;
- 17) „následným hodnocením politik a opatření“ hodnocení předchozích účinků politiky nebo opatření;
- 18) „odhady bez opatření“ odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, které nezahrnují účinky všech politik a opatření, jež jsou plánovány, přijaty nebo prováděny po roce zvoleném pro příslušný odhad jako rok výchozí;
- 19) „odhady s opatřeními“ odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, které zahrnují účinky politik a opatření z hlediska snížení emisí skleníkových plynů, jež byly přijaty a provedeny;
- 20) „odhady s dodatečnými opatřeními“ odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, které zahrnují účinky politik a opatření z hlediska snížení emisí skleníkových plynů, jež byly přijaty a provedeny za účelem zmírnění změny klimatu, jakož i politiky a opatření, které se k tomuto účelu plánují;
- 21) „analýzou citlivosti“ vyšetření modelového algoritmu nebo předpokladu za účelem kvantifikace toho, jak citlivé nebo stabilní jsou modelové výstupní údaje ve vztahu ke změnám vstupních údajů nebo výchozích předpokladů. Provádí formou variací vstupních hodnot nebo modelových rovnic, přičemž se sleduje, jak se na základě těchto variací mění modelové výstupní údaje;
- 22) „podporou spojenou se zmírňováním změny klimatu“ podpora činností v rozvojových zemích, které přispívají k plnění cíle stabilizace koncentrací skleníkových plynů v atmosféře na úrovni, která by zabránila nebezpečnému narušení klimatického systému lidskou činností;
- 23) „podporou spojenou s přizpůsobováním se změně klimatu“ podpora činností v rozvojových zemích, jejichž účelem je snížit zranitelnost lidských nebo přírodních systémů vůči dopadům změny klimatu a rizikům s klimatem spojeným udržováním nebo zvyšováním přizpůsobivosti a odolnosti rozvojových zemí;
- 24) „technickými opravami“ úpravy odhadů národních inventur skleníkových plynů provedené v souvislosti s přezkumem prováděným podle článku 19 v případě, že předložené inventurní údaje jsou neúplné nebo sestavené způsobem, který není v souladu s příslušnými mezinárodními nebo unijními pravidly nebo pokyny, a jež mají nahradit původně předložené odhady;

25) „přepočty“ v souladu s pokyny pro vykazování ročních inventur podle úmluvy UNFCCC postup vytváření nových odhadů antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů z dříve předložených inventur v důsledku změn metodik nebo způsobu získávání a používání emisních faktorů a údajů o činnosti, zahrnutí nových kategorií zdrojů a propadů, nebo nových plynů nebo změn v hodnotě potenciálu globálního oteplování skleníkových plynů.

KAPITOLA 2

STRATEGIE ROZVOJE NÍZKOUHLÍKOVÉHO HOSPODÁŘSTVÍ

Článek 4

Strategie rozvoje nízkouhlíkového hospodářství

1. Členské státy a Komise jménem Unie vypracují své strategie rozvoje nízkouhlíkového hospodářství v souladu s ustanoveními o podávání zpráv, která jsou dohodnuta na mezinárodní úrovni v souvislosti s procesem úmluvy UNFCCC, aby přispěly:

a) k transparentnímu a přesnému monitorování skutečného a plánovaného pokroku dosaženého členskými státy – mimo jiné za přispění opatření Unie – při plnění závazků Unie a členských států k omezování nebo snižování antropogenních emisí skleníkových plynů podle úmluvy UNFCCC;

b) ke splnění závazků členských států v oblasti snižování emisí skleníkových plynů v souladu s rozhodnutím č. 406/2009/ES a k dosažení dlouhodobého snížení emisí a posílení pohlcování pomocí propadů ve všech odvětvích v souladu s cílem Unie snížit do roku 2050 nákladově-efektivním způsobem emise o 80 až 95 % v porovnání s úrovní v roce 1990, a to v souvislosti se snížením ze strany rozvinutých zemí jako celku, jež je podle IPCC nezbytné.

2. Členské státy Komisi předloží zprávu o stavu provádění své strategie rozvoje nízkouhlíkového hospodářství do 9. ledna 2015 od vstupu tohoto nařízení v platnost, nebo v souladu s jakýmkoli harmonogramem dohodnutým na mezinárodní úrovni v souvislosti s procesem úmluvy UNFCCC.

3. Komise a členské státy své strategie rozvoje nízkouhlíkového hospodářství a jejich případné aktualizace neprodleně zveřejní.

KAPITOLA 3

VYKAZOVÁNÍ HISTORICKÝCH EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ A JEJICH POHLCENÍ

Článek 5

Národní inventurní systémy

1. Členské státy zřídí, provozují a neustále se snaží zdokonalovat národní inventurní systémy v souladu s požadavky úmluvy UNFCCC na vnitrostátní systémy pro odhad antropogenních emisí ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů uvedených v příloze I tohoto nařízení a zajistit včasnost, transparentnost, přesnost, jednotnost, srovnatelnost a úplnost svých inventur skleníkových plynů.

2. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné inventurní orgány měly přístup:

a) k údajům a metodám vykazovaným u činností a zařízení v souladu se směrnicí 2003/87/ES pro účely vypracování národních inventur skleníkových plynů a aby byla zajištěna jednotnosti emisí skleníkových plynů vykazovaných v rámci systému Unie pro obchodování s emisemi a v národních inventurách skleníkových plynů;

b) případně k údajům o fluorovaných plynech shromážděným prostřednictvím systémů podávání zpráv v jednotlivých oblastech podle čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 842/2006 pro účely vypracování národních inventur skleníkových plynů;

c) případně k emisím, výchozím údajům a metodikám vykazovaným zařízeními podle nařízení (ES) č. 166/2006 pro účely vypracování národních inventur skleníkových plynů;

d) k údajům vykazovaným podle nařízení (ES) č. 1099/2008.

3. Členské státy zajistí, aby jejich příslušné inventurní orgány mohly případně:

a) využívat systémy podávání zpráv zavedené podle čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. 842/2006 za účelem zlepšení odhadů fluorovaných plynů v národních inventurách skleníkových plynů;

b) provádět roční kontroly souladu uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. l) a m).

4. Komise v souladu s příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujícími přijme prováděcí akty za účelem stanovení pravidel pro strukturu, formát a postup předkládání informací týkajících se národních systémů inventur a požadavků na vytvoření, provoz a fungování národních systémů inventur. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 6

Inventurní systém Unie

1. Zřizuje se inventurní systém Unie pro zajištění včasnosti, transparentnosti, přesnosti, jednotnosti, srovnatelnosti a úplnosti národních inventur s ohledem na inventuru skleníkových plynů Unie. Komise tento systém spravuje, udržuje a neustále se jej snaží zdokonalovat. Součástí tohoto systému jsou:

- a) program zajišťování kvality a kontroly kvality, který zahrnuje stanovení cílů kvality a vytvoření plánu zajištění kvality a kontroly kvality inventur. Komise je členským státům při provádění programů zajištění kvality a kontroly kvality nápomocna;
- b) postup pro odhadování údajů chybějících v národní inventuře prováděné po konzultaci s dotyčným členským státem;
- c) přezkumy inventur skleníkových plynů členských států podle článku 19.

2. Komise je v souladu s článkem 25 zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci týkajícího se základních požadavků na inventurní systém Unie v zájmu splnění povinností podle rozhodnutí 19/CMP.1. Komise nepřijme taková ustanovení podle odstavce 1, jejichž dodržení je pro členské státy obtížnější než v případě ustanovení aktů přijatých v souladu s čl. 3 odst. 3 a čl. 4 odst. 2 rozhodnutí č. 280/2004/ES.

Článek 7

Inventury skleníkových plynů

1. Členské státy do 15. ledna každého roku („rok X“) určí a vykazují Komisi:

- a) své antropogenní emise skleníkových plynů uvedených v příloze I tohoto nařízení a antropogenní emise skleníkových plynů uvedených v čl. 2 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES za rok X-2 v souladu s požadavky na vykazování podle úmluvy UNFCCC. Aniž je dotčeno vykazování skleníkových plynů uvedených v příloze I tohoto nařízení, se hodnoty emisí CO₂ z kategorie zdrojů „1.A.3.A civilní letectví“ podle IPCC považují pro účely článku 3 a čl. 7 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES za rovné nule;
- b) údaje podle požadavků UNFCCC na podávání zpráv týkající se jejich antropogenních emisí oxidu uhelnatého (CO), oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x) a těkavých organických sloučenin za rok X-2, které jsou v souladu s údaji

již vykazovanými podle článku 7 směrnice 2001/81/ES a Úmluvy EHK OSN o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států;

- c) své antropogenní emise skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení CO₂ pomocí propadů vyvolané činnostmi v oblasti LULUCF za rok X-2 v souladu s požadavky na vykazování podle UNFCCC;
- d) své antropogenní emise skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení CO₂ pomocí propadů vyvolané činnostmi v oblasti LULUCF v souladu s rozhodnutím č. 529/2013/EU a Kjótským protokolem a informace o započítání těchto emisí a jejich pohlcování v důsledku činností v oblasti LULUCF v souladu s rozhodnutím č. 529/2013/EU a s čl. 3 odst. 3 a 4 Kjótského protokolu, jakož i příslušnými rozhodnutími podle tohoto protokolu, za období mezi rokem 2008 nebo jinými příslušnými roky a rokem X-2. Pokud členské státy započítávají obhospodařování orné půdy, obhospodařování pastvin, obnovu vegetace nebo odvodňování a zavodňování mokřadů, vykazují kromě toho své emise skleníkových plynů ze zdrojů a jejich pohlcení pomocí propadů pro každou tuto činnost za příslušný referenční rok nebo období uvedené v příloze VI rozhodnutí č. 529/2013/EU a příloze rozhodnutí 13/CMP.1. Členské státy při dodržování svých povinností podávat zprávy podle tohoto písmene, a zejména při předkládání informací o emisích a pohlceních v souvislosti s jejich povinnostmi započítávání uvedenými v rozhodnutí č. 529/2013/EU, předkládají informace při plném zohlednění platných pokynů IPCC pro správnou praxi v oblasti LULUCF;
- e) jakékoli změny informací uvedených v písmenech a) až d) za období mezi příslušným referenčním rokem nebo obdobím a rokem X-3, včetně důvodů těchto změn;
- f) informace o ukazatelích za rok X-2, jak jsou uvedeny v příloze III;
- g) informace z jejich národního registru o vydání, nabytí, držení, převodu, zrušení, stažení a přesunu jednotek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a ICER za rok X-1;
- h) souhrnné informace o uzavřených převodech podle čl. 3 odst. 4 a 5 rozhodnutí č. 406/2009/ES za rok X-1;
- i) informace o využívání společného provádění, mechanismu čistého rozvoje a mezinárodního obchodování s emisemi podle článků 6, 12 a 17 Kjótského protokolu nebo o jakémkoli dalším flexibilním mechanismu stanoveném jinými nástroji přijatými konferencí smluvních stran úmluvy UNFCCC nebo konferencí smluvních stran úmluvy UNFCCC jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu, za účelem splnění svých kvantifikovaných

závazků k omezení nebo snížení emisí podle článku 2 rozhodnutí č. 2002/358/ES a Kjótského protokolu nebo jakýchkoli budoucích závazků podle úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu za rok X-2;

- j) informace o krocích podniknutých za účelem zlepšení odhadů inventur, zejména v oblastech inventury, které byly na základě odborných přezkumů předmětem úprav nebo doporučení;
- k) skutečné nebo odhadované přídely ověřených emisí vykazovaných zařízeními a provozovateli podle směrnice 2003/87/ES na kategorie zdrojů národní inventury skleníkových plynů, pokud je to možné, a poměr těchto ověřených emisí k celkovým vykázaným emisím skleníkových plynů z těchto kategorií zdrojů za rok X-2;
- l) případně výsledky kontrol souladu emisí vykázaných v inventurách skleníkových plynů za rok X-2 s ověřenými emisemi vykázanými v souladu se směrnicí 2003/87/ES;
- m) případně výsledky kontrol souladu údajů použitých pro odhad emisí při sestavování inventur skleníkových plynů za rok X-2 s:
 - i) údaji použitými pro sestavení inventur látek znečišťujících ovzduší podle směrnice 2001/81/ES,
 - ii) údaji vykazovanými podle čl. 6 odst. 1 nařízení (ES) č. 842/2006,
 - iii) energetickými údaji vykazovanými v souladu s článkem 4 a přílohou B nařízení (ES) č. 1099/2008;
- n) popis změn svého národního inventurního systému;
- o) popis změn národního registru;
- p) informace o jejich plánu v oblasti zajištění kvality a kontroly kvality, obecné hodnocení nejistoty a obecné posouzení úplnosti, a pokud jsou k dispozici, další prvky zprávy o národní inventuře skleníkových plynů nezbytné pro přípravu zprávy o inventuře skleníkových plynů v Unii.

V prvním roce, v němž se mají v souladu s tímto nařízením podávat zprávy, členské státy oznámí Komisi jakýkoliv záměr uplatnit čl. 3 odst. 4 a 5 rozhodnutí č. 406/2009/ES.

2. Členské státy předloží Komisi do 15. ledna druhého roku po skončení každého z období započítávání uvedených v příloze

I rozhodnutí č. 529/2013/EU předběžné údaje a do 15. března téhož roku konečné údaje připravené pro jejich záznamy v odvětví LULUCF pro dané období započítávání v souladu s čl. 4 odst. 6 uvedeného rozhodnutí.

3. Členské státy do 15. března každého roku podávají Komisi úplnou a aktuální zprávu o národní inventuře. Tato zpráva obsahuje všechny informace stanovené v odstavci 1 a jakékoli následné aktualizace těchto informací.

4. Členské státy do 15. dubna každého roku předkládají sekretariátu úmluvy UNFCCC národní inventuru obsahující informace předložené Komisi v souladu s odstavcem 3.

5. Komise každoročně ve spolupráci s členskými státy sestaví inventuru skleníkových plynů v Unii a připraví zprávu o inventuře skleníkových plynů v Unii a do 15. dubna každého roku je předloží sekretariátu úmluvy UNFCCC.

6. Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 25 s cílem:

- a) doplnit látky na seznam nebo odstranit látky ze seznamu skleníkových plynů uvedeného v příloze I tohoto nařízení nebo doplnit, odstranit nebo pozměnit ukazatele uvedené v příloze III tohoto nařízení v souladu s příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících;
- b) zohlednit změny v souvislosti s potenciálem globálního oteplování a mezinárodně dohodnutými pokyny k inventurám v souladu s příslušnými rozhodnutími orgánů úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgánů v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících.

7. Komise v souladu s příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících přijme prováděcí akty za účelem stanovení struktury, formátu a postupu předkládání inventur skleníkových plynů členských států podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty rovněž stanoví lhůty pro spolupráci a koordinaci mezi Komisí a členskými státy při přípravě zprávy o inventuře skleníkových plynů Unie. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

8. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení struktury, formátu a postupu vykazování emisí skleníkových plynů členských států a pohlčení v souladu s článkem 4 rozhodnutí č. 529/2013/EU Komise při přijímání těchto prováděcích aktů zajistí slučitelnost lhůt Unie a úmluvy UNFCCC pro sledování a vykazování uvedených informací. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 8

Přibližné inventury skleníkových plynů

1. Členské státy do 31. července každého roku („rok X“) předloží Komisi pokud možno přibližné národní inventury skleníkových plynů za rok X-1. Komise každoročně sestaví přibližné inventury skleníkových plynů v Unii na základě přibližných národních inventur skleníkových plynů členských států, popřípadě na základě vlastních odhadů, pokud členský stát do stanoveného data nepředložil vlastní přibližné inventury. Komise tyto informace každoročně zveřejní do 30. září.

2. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení struktury, formátu a postupu předkládání přibližných inventur skleníkových plynů členských států podle odstavce 1. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 9

Postupy pro doplnění odhadů emisí za účelem sestavení inventury Unie

1. Komise provede počáteční kontrolu údajů předložených členskými státy podle čl. 7 odst. 1 z hlediska jejich přesnosti. Výsledky těchto kontrol zašle členským státům do šesti týdnů od lhůty pro předložení. Členské státy do 15. března zodpoví relevantní dotazy vznesené na základě počáteční kontroly a předloží konečné znění inventury za rok X-2.

2. Pokud členský stát do 15. března nepředloží dané údaje inventury požadované pro sestavení inventury Unie, může Komise vypracovat odhady, kterými doplní údaje předložené členskými státy, a sice za konzultace a v úzké spolupráci s dotčenými členskými státy. Pro tento účel Komise použije pokyny platné pro přípravu národních inventur skleníkových plynů.

KAPITOLA 4

REGISTRY

Článek 10

Zřízení a provoz registrů

1. Unie a členské státy zřídí a spravují registry za účelem přesného započítání vydání, držení, převodu, nabytí, zrušení,

odebrání, přesunu, nahrazení nebo případně změny doby skončení platnosti jednotek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER. Členské státy mohou tyto registry používat také pro přesné započítání jednotek uvedených v čl. 11a odst. 5 směrnice 2003/87/ES.

2. Unie a členské státy mohou své registry spravovat ve sjednoceném systému spolu s jedním nebo více členskými státy.

3. Údaje uvedené v odstavci 1 tohoto článku se zpřístupní ústřednímu správci jmenovanému podle článku 20 směrnice 2003/87/ES.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 25 za účelem zřízení registru Unie uvedeného v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 11

Odebrání jednotek podle Kjótského protokolu

1. Členské státy po dokončení přezkumu svých národních inventur podle Kjótského protokolu za každý rok prvního kontrolního období podle Kjótského protokolu, včetně vyřešení jakýchkoli otázek spojených s prováděním, odeberou z registru jednotky AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER odpovídající jejich čistým emisím v průběhu daného roku.

2. Pokud jde o poslední rok prvního kontrolního období podle Kjótského protokolu, členské státy odeberou jednotky z registru před koncem dodatečného období pro splnění závazků stanovených v rozhodnutí 11/CMP.1 konference smluvních stran úmluvy UNFCCC jednajících jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu.

KAPITOLA 5

PODÁVÁNÍ ZPRÁV O POLITIKÁCH A OPATŘENÍCH A VYKAZOVÁNÍ ODHADŮ TÝKAJÍCÍCH SE ANTROPOGENNÍCH EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ ZE ZDROJŮ A POHLČENÍ POMOCÍ PROPADŮ

Článek 12

Národní a unijní systémy pro politiky a opatření a odhady

1. Členské státy a Komise do 9. července 2015 zřídí a provozují a neustále se snaží zdokonalovat národní a unijní systémy pro podávání zpráv o politikách a opatřeních a o vykazování odhadů týkajících se antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlčení pomocí propadů. Tyto systémy zahrnují příslušná platná institucionální, právní a procesní ustanovení členského státu a Unie pro hodnocení politiky a vypracovávání odhadů antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlčení pomocí propadů.

2. Členské státy a Komise usilují o zajištění včasnosti, transparentnosti, přesnosti, jednotnosti, srovnatelnosti a úplnosti informací podávaných ve zprávách o politikách, opatřeních a odhadech antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů, jak je uvedeno v člancích 13 a 14, případně včetně používání a uplatňování údajů, metod a modelů a provádění činností v oblasti zajištění kvality a kontroly kvality a analýzy citlivosti.

3. Komise v souladu s příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány dohod z nich vycházejících či na ně navazujících přijme prováděcí akty ohledně struktury, formátu a postupu předkládání informací týkajících se systémů členských států a Unie pro politiky a opatření a odhady podle odstavců 1 a 2 tohoto článku, článku 13 a čl. 14 odst. 1. Komise zajistí soudržnost s mezinárodně dohodnutými požadavky na vykazování, jakož i slučitelnost lhůt Unie pro monitorování a vykazování uvedených informací s příslušnými mezinárodními lhůtami. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 13

Podávání zpráv o politikách a opatřeních

1. Členské státy do 15. března 2015 a poté každé dva roky předloží Komisi:

- a) popis svého národního systému pro podávání zpráv o politikách a opatřeních nebo o souborech opatření a pro vykazování odhadů antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů v souladu s čl. 12 odst. 1, pokud tento popis dosud nebyl předložen, nebo informace o jakýchkoli změnách tohoto systému, pokud již tento popis předložily;
- b) aktualizace týkající se strategií rozvoje nízkouhlíkového hospodářství uvedených v článku 4 a pokroku při provádění těchto strategií;
- c) informace o vnitrostátních politikách a opatřeních nebo souborech opatření a o provádění politik a opatření nebo souborů opatření Unie, které omezují nebo snižují emise skleníkových plynů ze zdrojů nebo podporují pohlcení pomocí propadů, poskytované v rozlišení podle odvětví a uspořádané podle jednotlivých plynů nebo skupin plynů (HFC a PFC) uvedených v příloze I. Tyto informace musí odkazovat na platné a příslušné vnitrostátní nebo unijní politiky a zahrnují:
 - i) cíl politiky nebo opatření a stručný popis politiky nebo opatření,
 - ii) druh politického nástroje,
 - iii) stav provádění politiky nebo opatření nebo souborů opatření,
 - iv) ukazatele pro monitorování a hodnocení dosaženého pokroku v čase, pokud se používají,
 - v) jsou-li k dispozici, kvantitativní odhady účinků na emise ze zdrojů a pohlcení pomocí propadů skleníkových plynů rozdělené podle:
 - výsledků předběžných hodnocení účinků jednotlivých politik a opatření nebo jejich souborů týkajících se zmírňování změny klimatu. Odhady se poskytují na období čtyř po sobě jdoucích budoucích let končící číslicí 0 nebo 5, které bezprostředně následují po roce, za nějž se podává zpráva, přičemž se rozlišuje mezi emisemi skleníkových plynů, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, a emisemi, na něž se vztahuje rozhodnutí č. 406/2009/ES,
 - výsledků následných hodnocení dopadů jednotlivých politik a opatření nebo jejich souborů týkajících se zmírňování změny klimatu, přičemž se rozlišuje mezi emisemi skleníkových plynů, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, a emisemi, na něž se vztahuje rozhodnutí č. 406/2009/ES,
 - vi) odhady předpokládaných nákladů a přínosů politik a opatření, případně odhady realizovaných nákladů a přínosů politik a opatření, jsou-li k dispozici,
 - vii) veškeré odkazy na posouzení a podpůrné technické zprávy uvedené v odstavci 3, jsou-li k dispozici;
- d) informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. d) rozhodnutí č. 406/2009/ES;
- e) informace o tom, do jaké míry opatření členského státu představuje významnou součást úsilí vyvíjeného na vnitrostátní úrovni i do jaké míry odhadované využití společného provádění, mechanismu čistého rozvoje a mezinárodního obchodování s emisemi doplňuje vnitrostátní opatření v souladu s příslušnými ustanoveními Kjótského protokolu a rozhodnutími přijatými podle tohoto protokolu.

2. Členský stát sdělí Komisi jakékoli významné změny informací vykázaných podle tohoto článku v prvním roce vykazovaného období do 15. března roku následujícího po podání předchozí zprávy.

3. Členské státy v elektronické podobě zveřejní jakékoli příslušné posouzení nákladů a účinků vnitrostátních politik a opatření, jsou-li k dispozici, a jakékoli příslušné informace o provádění politik a opatření Unie, které omezují nebo snižují emise skleníkových plynů ze zdrojů nebo podporují jejich pohlcení pomocí propadů, společně s jakýmkoli existujícími technickými zprávami, z nichž tato posouzení vycházejí. Jejich součástí by měly být popisy použitých modelů a metodických přístupů, definice a výchozí předpoklady.

Článek 14

Vykazování odhadů

1. Členské státy do 15. března 2015 a poté každé dva roky předloží Komisi národní odhady antropogenních emisí skleníkových plynů ze zdrojů a jejich pohlcení pomocí propadů, uspořádané podle jednotlivých plynů nebo skupin plynů (HFC a PFC) uvedených v příloze I a podle odvětví. Tyto odhady zahrnují kvantitativní odhady na období čtyř po sobě jdoucích budoucích let končící číslicí 0 nebo 5, které bezprostředně následují po roce, za nějž se podává zpráva. V národních odhadech jsou zohledněny veškeré politiky a opatření přijaté na úrovni Unie a zahrnují:

- a) odhady bez opatření, jsou-li k dispozici, odhady s opatřeními a, jsou-li k dispozici, odhady s dodatečnými opatřeními;
- b) celkové odhady skleníkových plynů a samostatné odhady předpokládaných emisí skleníkových plynů pro zdroje emisí, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES a rozhodnutí č. 406/2009/ES;
- c) dopad politik a opatření určených podle článku 13. Jestliže tyto politiky a opatření zahrnuté nejsou, je zapotřebí tuto skutečnost jasně uvést a vysvětlit;
- d) výsledky analýzy citlivosti provedené za účelem sestavení odhadů;
- e) veškeré příslušné odkazy na posouzení a technické zprávy, z nichž tyto odhady vycházejí, uvedené v odstavci 4.

2. Členský stát sdělí Komisi jakékoli významné změny informací vykázaných podle tohoto článku v prvním roce vykazovaného období do 15. března roku následujícího po podání předchozí zprávy.

3. Členské státy podají zprávu o nejaktuálnějších dostupných odhadech. Pokud členský stát do 15. března každého druhého roku nepředloží úplné odhady a Komise stanoví, že členský stát nemůže doplnit chybějící údaje odhadů poté, co tyto byly určeny prostřednictvím postupů pro zajištění kvality nebo kontroly kvality uplatněných Komisí, může Komise za konzultace dotčeného členského státu vypracovat odhady, které jsou zapotřebí pro sestavení odhadů Unie.

4. Členské státy v elektronické podobě zveřejní své národní odhady emisí skleníkových plynů ze zdrojů a jejich pohlcení pomocí propadů společně s příslušnými technickými zprávami, z nichž tyto odhady vycházejí. Součástí těchto odhadů by měly být popisy použitých modelů a metodických přístupů, definice a výchozí předpoklady.

KAPITOLA 6

PODÁVÁNÍ JINÝCH ZPRÁV TÝKAJÍCÍCH SE ZMĚNY KLIMATU

Článek 15

Podávání zpráv o národních adaptačních opatřeních

Členské státy do 15. března 2015 a poté každé čtyři roky, v souladu s lhůtami pro podávání zpráv podle úmluvy UNFCCC, podají Komisi informace o svých vnitrostátních plánech a strategiích v oblasti přizpůsobování se změně klimatu, uvádějící prováděná nebo plánovaná opatření s cílem usnadnit přizpůsobení se změně klimatu. Tyto informace zahrnují hlavní cíle a kategorie dopadu změny klimatu, na které jsou opatření zaměřena, jako jsou záplavy, zvyšování mořské hladiny, extrémní teploty, sucha a jiné mimořádné povětrnostní jevy.

Článek 16

Podávání zpráv o finanční a technické podpoře poskytnuté rozvojovým zemím

1. Členské státy spolupracují s Komisí, aby bylo možné včas a soudržným způsobem vykazat pomoc poskytovanou Uníí a jejími členskými státy rozvojovým zemím v souladu s příslušnými použitelnými ustanoveními úmluvy UNFCCC, včetně případného společného formátu dohodnutého v rámci úmluvy UNFCCC, a zajistit, aby tyto informace byly každoročně vykazány do 30. září.

2. Členské státy případně nebo v příslušných případech podle úmluvy UNFCCC usilují o to, aby předložily informace o finančních tocích založené na tzv. „ukazatelích z Ria“ pro podporu spojenou se zmírňováním změny klimatu a podporu spojenou s přizpůsobováním se změně klimatu, které představil výbor pro rozvojovou pomoc OECD, a metodické informace o provádění metodiky ukazatelů z Ria v oblasti změny klimatu.

3. Vykazují-li se informace o uvolněných soukromých finančních tocích, zahrnují informace o definicích a metodice, jež byly pro stanovení veškerých hodnot použity.

4. Informace předložené v souvislosti s podporou zahrnují v souladu s rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány dohod z nich vycházejících či na ně navazujících informace o podpoře za účelem zmírňování změny klimatu, přizpůsobování se této změně a budování kapacit a přenosu technologií a pokud možno informace o tom, zda se jedná o nové a dodatečné finanční zdroje.

Článek 17

Podávání zpráv o použití výnosů z dražeb a projektových kreditů

1. Členské státy do 31. července každého roku („rok X“) předloží Komisi za rok X-1:

- a) podrobné odůvodnění uvedené v čl. 6 odst. 2 rozhodnutí č. 406/2009/ES;
- b) informace o použití výnosů v roce X-1, které členský stát získal z dražeb povolenek v souladu s čl. 10 odst. 1 směrnice 2003/87/ES, včetně informací o těchto výnosech, které byly použity k jednomu nebo více z účelů uvedených v čl. 10 odst. 3 této směrnice, nebo o ekvivalentu těchto výnosů ve finanční hodnotě a o opatřeních přijatých podle uvedeného článku;
- c) informace o používání všech výnosů, podle určení členského státu, které získal z dražeb povolenek v oblasti letectví v souladu s čl. 3d odst. 1 nebo 2 směrnice 2003/87/ES; tyto informace se poskytnou v souladu s čl. 3d odst. 4 uvedené směrnice;
- d) informace uvedené v čl. 6 odst. 1 písm. b) rozhodnutí č. 406/2009/ES a informace o tom, jak jejich nákupní politika podporuje plnění mezinárodní dohody o změně klimatu;
- e) informace o uplatňování čl. 11b odst. 6 směrnice 2003/87/ES, pokud jde o projektové činnosti výroby hydroelektrické energie s výrobní kapacitou přesahující 20 MW.

2. Výnosy z dražeb, které v okamžiku, kdy členský stát Komisi podává zprávu v souladu s tímto článkem, nebyly vyplaceny, se kvantifikují a vykazují ve zprávách na následující roky.

3. Zprávy podané Komisi v souladu s tímto článkem členské státy zveřejní. Komise zveřejní souhrnné informace Unie, a to ve snadno přístupné formě.

4. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení struktury, formátu a postupů podávání zpráv členskými státy v souvislosti s vykazováním informací podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

Článek 18

Dvouleté zprávy a vnitrostátní sdělení

1. Unie a členské státy podávají sekretariátu úmluvy UNFCCC dvouleté zprávy v souladu s rozhodnutím konference smluvních stran úmluvy UNFCCC 2/CP.17, nebo s příslušnými navazujícími rozhodnutími přijatými orgány UNFCCC, a vnitrostátní sdělení v souladu s článkem 12 úmluvy UNFCCC.

2. Členské státy poskytují Komisi kopie vnitrostátních sdělení a dvouletých zpráv podávaných sekretariátu úmluvy UNFCCC.

KAPITOLA 7

ODBORNÝ PŘEZKUM EMISÍ SKLENÍKOVÝCH PLYNŮ PROVÁDĚNÝ UNÍÍ

Článek 19

Přezkum inventur

1. Komise provede komplexní přezkum údajů národních inventur předložených členskými státy v souladu s čl. 7 odst. 4 tohoto nařízení s cílem stanovit roční emisní přiděl podle čl. 3 odst. 2 čtvrtého pododstavce rozhodnutí č. 406/2009/ES pro účely uplatňování článků 20 a 27 tohoto nařízení a s cílem monitorovat, jak jsou členské státy úspěšné při dosahování svých cílů v oblasti snižování nebo omezování emisí skleníkových plynů podle článku 3 a 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES v letech, kdy je komplexní přezkum prováděn.

2. Počínaje údaji vykazovanými za rok 2013 provádí Komise každoroční přezkum údajů národních inventur předkládaných členskými státy v souladu s čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení, které jsou relevantní pro monitorování snižování nebo omezování emisí skleníkových plynů ze strany členských států v souladu s články 3 a 7 rozhodnutí č. 406/2009/ES a všech dalších cílů snížení nebo omezení emisí skleníkových plynů stanovených v právních předpisech Unie. Členské státy se tohoto procesu v plném rozsahu účastní.

3. Součástí komplexního přezkumu uvedeného v odstavci 1 jsou:

- a) kontroly za účelem ověření transparentnosti, přesnosti, jednotnosti, srovnatelnosti a úplnosti předložených informací;
- b) kontroly za účelem zjištění případů, kdy jsou údaje inventur připravovány způsobem, který není v souladu s pokyny úmluvy UNFCCC nebo pravidly Unie, a

c) případný výpočet nutných technických oprav, které z přezkumu vyplynou, na základě konzultace s členskými státy.

4. Součástí každoročních přezkumů jsou kontroly stanovené v odst. 3 písm. a). Pokud o to členský stát po konzultaci s Komisí požádá nebo jsou při těchto kontrolách zjištěny významné skutečnosti, jako jsou:

a) doporučení pocházející z dřívějších přezkumů provedených Uníí nebo v rámci úmluvy UNFCCC, která nebyla provedena, nebo otázky, které členský stát nevyšvětlil;

b) nadhodnocené nebo podhodnocené údaje související s některou klíčovou kategorií v inventuře daného členského státu,

zahrnuje každoroční přezkum týkající se daného členského státu rovněž kontroly stanovené v odst. 3 písm. b), aby bylo možné provést výpočty podle odst. 3 písm. c).

5. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení harmonogramu a kroků pro provádění komplexního přezkumu podle odstavce 1 a každoročního přezkumu podle odstavce 2 tohoto článku, včetně úkolů stanovených v odstavcích 3 a 4 tohoto článku, a to i k zajištění náležité konzultace členskými státy s ohledem na závěry přezkumů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 26 odst. 2.

6. Komise stanoví prostřednictvím prováděcího aktu celkové množství emisí za příslušný rok na základě opravených údajů inventur jednotlivých členskými státy po provedení příslušného přezkumu.

7. Údaje za každý členský stát, které se zaznamenávají v registrech zřízených v souladu s článkem 11 rozhodnutí č. 406/2009/ES a článkem 19 směrnice 2003/87/ES k datu připadajícímu na čtyři měsíce ode dne zveřejnění prováděcího aktu přijatého v souladu s odstavcem 6 tohoto článku, jsou relevantní pro uplatnění čl. 7 odst. 1 rozhodnutí č. 406/2009/ES. To zahrnuje změny těchto údajů v případě, že členský stát využije pružnosti v souladu s články 3 a 5 rozhodnutí č. 406/2009/ES.

Článek 20

Účinky přepočtů

1. Komise po dokončení komplexního přezkumu údajů inventur za rok 2020 v souladu s článkem 19 vypočítá podle

vzorce stanoveného v příloze II souhrn účinků přepočítaných emisí skleníkových plynů za každý členský stát.

2. Aniž je dotčen čl. 27 odst. 2 tohoto nařízení, Komise mimo jiné použije souhrn uvedený v odstavci 1 tohoto článku při navrhování cílů snížení nebo omezení emisí pro každý členský stát na období po roce 2020 v souladu s článkem 14 rozhodnutí č. 406/2009/ES.

3. Výsledky výpočtů provedených v souladu s odstavcem 1 Komise neprodleně zveřejní.

KAPITOLA 8

PODÁVÁNÍ ZPRÁV O POKROKU PŘI PLNĚNÍ UNIJNÍCH A MEZINÁRODNÍCH ZÁVAZKŮ

Článek 21

Podávání zpráv o pokroku

1. Komise každoročně posoudí na základě informací podle tohoto nařízení a po konzultaci s členskými státy pokrok Unie a jejích členských států při plnění níže uvedených závazků, aby zhodnotila, zda byl pokrok dostačující:

a) závazky podle článku 4 úmluvy UNFCCC a článku 3 Kjótského protokolu, které jsou dále stanoveny v rozhodnutích přijatých konferencí smluvních stran úmluvy UNFCCC nebo konferencí smluvních stran úmluvy UNFCCC jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu. Posouzení plnění těchto závazků vychází z informací poskytnutých podle článků 7, 8, 10 a 13 až 17;

b) povinnosti stanovené v článku 3 rozhodnutí č. 406/2009/ES. Posouzení dodržování těchto povinností vychází z informací poskytnutých podle článků 7, 8, 13 a 14.

2. Každé dva roky Komise posoudí celkový dopad letectví na světové klima, včetně emisí jiných než CO₂, nebo jejich dopady na základě údajů o emisích poskytnutých členskými státy podle článku 7 a toto posouzení případně doplní odkazy na vědecké pokroky a údaje o leteckém provozu.

3. Komise předloží každý rok do 31. října Evropskému parlamentu a Radě zprávu shrnující závěry posouzení, jak je stanoveno v odstavcích 1 a 2.

Článek 22

Zpráva o dodatečné lhůtě pro plnění závazků podle Kjótského protokolu

Unie a jednotlivé členské státy předloží sekretariátu úmluvy UNFCCC zprávu o dodatečné lhůtě pro plnění závazků podle odstavce 3 rozhodnutí 13/CMP.1 poté, co tato lhůta uplyne.

KAPITOLA 9

SPOLUPRÁCE A PODPORA

Článek 23

Spolupráce mezi členskými státy a Uníí

Členské státy a Unie vzájemně spolupracují a koordinují činnosti v souvislosti s povinnostmi podle tohoto nařízení ohledně:

- a) sestavení inventury skleníkových plynů Unie a vypracování zprávy o inventuře skleníkových plynů Unie v souladu s čl. 7 odst. 5;
 - b) vypracování sdělení Unie obsahujícího údaje z národních inventur v souladu s článkem 12 úmluvy UNFCCC a dvouleté zprávy Unie v souladu s rozhodnutím 2/CP.17 nebo s následnými příslušnými rozhodnutími přijatými orgány úmluvy UNFCCC;
 - c) postupu přezkumu a zajištění souladu podle úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu v souladu s příslušnými rozhodnutími podle úmluvy UNFCCC a Kjótského protokolu, jakož i postupu Unie pro přezkum inventur skleníkových plynů členských států uvedený v článku 19 tohoto nařízení;
 - d) jakýchkoliv úprav v souladu s čl. 5 odst. 2 Kjótského protokolu nebo vyplývajících z přezkumu provedeného Uníí podle článku 19 tohoto nařízení nebo jiných změn inventur a zpráv o inventurách, které byly nebo mají být předloženy sekretariátu úmluvy UNFCCC;
 - e) sestavení přibližné inventury skleníkových plynů Unie podle článku 8 tohoto nařízení;
 - f) podávání zpráv v souvislosti s odebráním jednotek AAU, RMU, ERU, CER, tCER a lCER po uplynutí dodatečného období uvedeného v odstavci 14 rozhodnutí 13/CMP.1 za účelem splnění závazků v souladu s čl. 3 odst. 1 Kjótského protokolu.
- a) sestavování inventury skleníkových plynů Unie a vypracování zprávy o inventuře skleníkových plynů Unie;
 - b) provádění postupů zajištění kvality a kontroly kvality za účelem sestavení inventury skleníkových plynů Unie;
 - c) vypracování odhadů pro údaje nevykazované v národních inventurách skleníkových plynů;
 - d) provádění přezkumů;
 - e) sestavování přibližné inventury skleníkových plynů Unie;
 - f) sestavování informací poskytovaných členskými státy o politikách a opatřeních a odhadech;
 - g) provádění postupů zajištění kvality a kontroly kvality v souvislosti s výkazy a informacemi, jež členské státy podávají o odhadech, politikách a opatřeních;
 - h) příprava odhadů pro údaje o odhadech nevykazované členskými státy;
 - i) sestavení údajů potřebných pro výroční zprávu, kterou vypracovává Komise a předkládá ji Evropskému parlamentu a Radě;
 - j) šíření informací shromážděných v souladu s tímto nařízením, včetně správy a aktualizace databáze zmírňujících politik a opatření členských států, a evropské platformy pro přizpůsobení se změně klimatu ve vztahu k dopadům změny klimatu a zranitelnosti a přizpůsobování se této změně.

KAPITOLA 10

PŘENESENÍ PRAVOMOCI

Článek 25

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v člácích 6, 7 a 10 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 8. července 2013. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejné

Článek 24

Úloha Evropské agentury pro životní prostředí

Evropská agentura pro životní prostředí je Komisi nápomocna při plnění článků 6 až 9, 12 až 19, 21 a 22 v souladu s jejím ročním pracovním programem. Tato pomoc zahrnuje:

dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v člancích 6, 7 a 10 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 6, 7 a 10 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě tří měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o tři měsíce.

KAPITOLA 11

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 27

Přezkum

1. Komise pravidelně přezkoumává soulad ustanovení tohoto nařízení o monitorování a podávání zpráv s budoucími rozhodnutími souvisejícími s úmluvou UNFCCC a Kjótským protokolem nebo jinými právními předpisy Unie. Komise rovněž pravidelně posuzuje, zda v důsledku vývoje v rámci úmluvy UNFCCC nenastává situace, kdy povinnosti podle tohoto nařízení již nejsou nutné, nejsou přiměřené vzhledem k odpovídajícím výhodám, je třeba je upravit, nebo nejsou v souladu s požadavky na vykazování podle úmluvy UNFCCC či jsou vzhledem k těmto požadavkům duplicitní, a pokud je to vhodné, předloží Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrh.

2. Komise do prosince roku 2016 prověří, zda dopad uplatňování pokynů IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 nebo významná změna používané metodiky úmluvy UNFCCC při určování inventur skleníkových plynů nevede k rozdílu většímu než 1 % v celkových emisích skleníkových plynů členského státu relevantních pro článek 3 rozhodnutí č. 406/2009/ES, a může provést revizi ročních emisních přidělů stanovených v čl. 3 odst. 2 čtvrtém pododstavci rozhodnutí č. 406/2009/ES.

Článek 28

Zrušení

Rozhodnutí č. 280/2004/ES se zrušuje. Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 29

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. května 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

PŘÍLOHA I

SKLENÍKOVÉ PLYNY

Oxid uhličitý (CO₂)

Methan (CH₄)

Oxid dusný (N₂O)

Fluorid sírový (SF₆)

Fluorid dusitý (NF₃)

Částečně fluorované uhlovodíky (HFC):

— HFC-23 CHF₃

— HFC-32 CH₂F₂

— HFC-41 CH₃F

— HFC-125 CHF₂CF₃

— HFC-134 CHF₂CHF₂

— HFC-134a CH₂FCF₃

— HFC-143 CH₂FCHF₂

— HFC-143a CH₃CF₃

— HFC-152 CH₂FCH₂F

— HFC-152a CH₃CHF₂

— HFC-161 CH₃CH₂F

— HFC-227ea CF₃CHFCF₃

— HFC-236cb CF₃CF₂CH₂F

— HFC-236ea CF₃CHFCHF₂

— HFC-236fa CF₃CH₂CF₃

— HFC-245fa CHF₂CH₂CF₃

— HFC-245ca CH₂FCF₂CHF₂

— HFC-365mfc CH₃CF₂CH₂CF₃

— HFC-43-10mee CF₃CHFCHFCF₂CF₃ or (C₅H₂F₁₀)

Zcela fluorované uhlovodíky (PFC):

— PFC-14, perfluoromethan, CF₄

— PFC-116, perfluoroethan, C₂F₆

— PFC-218, perfluoropropan, C₃F₈

— PFC-318, perfluorocyklobutan, c-C₄F₈

— perfluorocyklopropan c-C₃F₆

— PFC-3-1-10, perfluorbutan, C₄F₁₀

— PFC-4-1-12, perfluorpentan, C₅F₁₂

— PFC-5-1-14, perfluorhexan, C₆F₁₄

— PFC-9-1-18, C₁₀F₁₈

PŘÍLOHA II

Souhrn účinků přepočítaných emisí skleníkových plynů podle členských států uvedený v čl. 20 odst. 1

Souhrn účinků přepočítaných emisí skleníkových plynů podle členských států se vypočítá podle tohoto vzorce:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

kde:

- t_i je roční příděl emisí členského státu na rok i stanovený podle čl. 3 odst. 2 čtvrtého pododstavce a článku 10 rozhodnutí č. 406/2009/ES, buď jak byl stanoven v roce 2012, nebo případně jak byl stanoven v roce 2016 na základě revize provedené v souladu s čl. 27 odst. 2 a podle čl. 3 odst. 2 rozhodnutí č. 406/2009/ES,
- $t_{i,2022}$ je roční emisní příděl členského státu na rok i stanovený podle čl. 3 odst. 2 čtvrtého pododstavce a článku 10 rozhodnutí č. 406/2009/ES, který by byl vypočten, pokud by jako vstup byly použity údaje z přezkoumané inventury předložené v roce 2022,
- $e_{i,j}$ jsou emise skleníkových plynů členského státu za rok i stanovené podle aktů přijatých Komisí v souladu s čl. 19 odst. 6 po odborném přezkumu inventury v roce j .

—

SEZNAM ROČNÍCH UKAZATELŮ

Tabulka 1: seznam prioritních ukazatelů ⁽¹⁾

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čísel/jmenovatel	Pokyny/definice ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MACRO	Celková náročnost HDP vůči CO ₂ , t/mil. eur	Celkové emise CO ₂ , kt	Celkové emise CO ₂ (bez LULUCF), jak jsou uvedeny ve společném formátu zpráv (CRF)
			HDP, mld. eur (EC95)	Hrubý domácí produkt ve stálých cenách roku 1995 (zdroj: státní závěrečný účet)
2	MACRO B0	Energetická náročnost HDP vůči CO ₂ , t/mil. eur	Emise CO ₂ ze spotřeby energie, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv (kategorie zdrojů IPCC 1A, sektorový přístup)
			HDP, mld. eur (EC95)	Hrubý domácí produkt ve stálých cenách roku 1995 (zdroj: státní závěrečný účet)
3	TRANSPORT C0	Emise CO ₂ z osobních vozidel, kt		Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv u veškeré přepravy osobními vozidly (automobily určené hlavně pro přepravu osob o kapacitě max. 12 osob; celková hmotnost vozidla max. 3 900 kg – kategorie zdroje IPCC 1A3bi).
		Počet kilometrů osobních vozidel, mil. km		Počet vozových kilometrů osobními vozidly. (zdroj: dopravní statistika) <i>Pozn.:</i> údaje o činnostech by měly být pokud možno konzistentní s údaji o emisích.
4	INDUSTRY A1	Energetická náročnost průmyslu vůči CO ₂ , t/mil. eur	Emise CO ₂ z průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv ve výrobních průmyslových odvětvích, stavebnictví a těžebním a hornickém průmyslu (vyjma těžby uhlí a těžby ropy a zemního plynu), včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2). Energie používaná pro dopravu průmyslem by se neměla uvádět zde, ale do ukazatelů dopravy. Emise způsobené dopravou nerealizovanou po komunikacích a dalšími mobilními zařízeními v průmyslu patří do tohoto sektoru.
			Hrubá přidaná hodnota za celý sektor průmyslu, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 ve výrobních průmyslových odvětvích (NACE 15-22, 24-37), stavebnictví (NACE 45) a těžebním a hornickém průmyslu (vyjma těžby uhlí, ropy a zemního plynu) (NACE 13-14). (zdroj: státní závěrečný účet)

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Číselník/jmenovatel	Pokyny/definice ⁽²⁾ ⁽³⁾
5	HOUSEHOLDS A.1	Specifické emise CO ₂ z domácností, t/byt	Emise CO ₂ ze spotřeby fosilních paliv domácnostmi, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v domácnostech (kategorie zdroje IPCC 1A4b).
			Množství trvale obydlených bytových jednotek, 1 000	Množství trvale obydlených bytových jednotek.
6	SERVICES A0	Náročnost soukromého a veřejného sektoru vůči CO ₂ , t/mil. eur	Emise CO ₂ ze spotřeby fosilních paliv v soukromém a veřejném sektoru, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v soukromých a veřejných objektech v soukromých a veřejných sektorech (kategorie zdroje IPCC 1A4a). Energie používaná pro dopravu službami by se neměla uvádět zde, ale do ukazatelů dopravy.
			Hrubá přidaná hodnota služeb, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 ve službách (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99). (zdroj: státní závěrečný účet)
7	TRANSFORMATION B0	Specifické emise CO ₂ z veřejných elektráren a z elektráren pro vlastní spotřebu, t/TJ	Emise CO ₂ z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu, kt	Emise CO ₂ z veškerého spalování fosilních paliv pro hrubou výrobu elektrické energie a tepla z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektřiny a tepla pro vlastní spotřebu. Emise z tepláren zde nejsou zařazeny.
			Veškeré produkty – výstup z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu, PJ	Hrubá produkce elektrické energie a tepla prodaná třetím stranám (kombinované elektrárny a teplárny – CHP) z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu. Výstupy z tepláren zde nejsou zařazeny. Veřejné tepelné elektrárny vyrábějící elektrickou energii (a teplo) na prodej třetím stranám jako hlavní aktivitu. Mohou být soukromé i státní. Tepelné elektrárny pro vlastní spotřebu vyrábí elektrickou energii (a teplo) zcela nebo částečně pro vlastní použití jako aktivitu, která podporuje jejich hlavní činnost. Hrubá produkce elektrické energie je měřena jako výstup z hlavních transformátorů, tj. spotřeba elektrické energie v pomocných systémech a transformátorech je zahrnuta. (zdroj: energetická bilance)

⁽¹⁾ Odkazy na kategorie zdrojů podle IPCC se vztahují na revidované znění pokynů IPCC (1996) pro národní inventury skleníkových plynů z roku 1996.

⁽²⁾ Členské státy by se těmito pokyny měly řídit. Pokud se jimi řídit nemohou nebo pokud číselník a jmenovatel nejsou zcela v souladu, měly by to členské státy jasně uvést.

⁽³⁾ Odkazy na kategorie zdrojů podle IPCC se vztahují na revidované znění pokynů IPCC (1996) pro národní inventury skleníkových plynů z roku 1996.

Tabulka 2: seznam dalších prioritních ukazatelů ⁽¹⁾

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čítatel/jmenovatel	Pokyny/definice ⁽²⁾
1	TRANSPORT D0	Emise CO ₂ z nákladní dopravy po silničních komunikacích, kt		Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv pro veškeré dopravní činnosti lehkými dodávkami (vozidla s celkovou hmotností max. 3 900 kg určená primárně pro dopravu lehkých nákladů, nebo vybavená speciálním zařízením, jako je pohon na čtyři kola pro provoz mimo komunikace – kategorie zdroje IPCC 1A3bii) a těžkými nákladními vozidly (všechna vozidla o celkové hmotnosti více než 3 900 kg určená primárně pro dopravu těžkých nákladů – kategorie zdroje IPCC 1A3biii vyjma autobusů).
		Nákladní doprava na silničních komunikacích, mil. tkm		Počet tunokilometrů přepravených lehkými a těžkými nákladními vozidly po silničních komunikacích; jeden tunokilometr představuje přepravu jedné tuny po silniční komunikaci na vzdálenost 1 km. (zdroj: dopravní statistika) <i>Pozn.:</i> údaje o činnostech by měly být pokud možno konzistentní s údaji o emisích.
2	INDUSTRY A1.1	Celková náročnost ocelářského a hutního průmyslu vůči CO ₂ , t/mil. eur	Celkové emise CO ₂ z ocelářského a hutního průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v ocelářském a hutním průmyslu včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2a), z procesů výroby oceli a železa (kategorie zdroje IPCC 2C1) a z procesů výroby železných slitin (kategorie zdroje IPCC 2C2).
			Hrubá přidaná hodnota – ocelářský a hutní sektor, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě surového železa, oceli a železných slitin (NACE 27.1), výrobě trubek (NACE 27.2), dalšího prvního zpracování železa a oceli (NACE (27.3), odlévání železa (NACE 27.51) a odlévání oceli (NACE 27.52). (zdroj: státní závěrečný účet)
3	INDUSTRY A1.2	Energetická náročnost chemického průmyslu vůči CO ₂ , t/mil. eur	Energetické emise CO ₂ z chemického průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv při výrobě chemikálií a chemických produktů včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2c).
			Hrubá přidaná hodnota za chemický průmysl, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě chemikálií a chemických produktů (NACE 24) (zdroj: státní závěrečný účet)
4	INDUSTRY A1.3	Energetická náročnost vůči CO ₂ – sklářský, hrnčířský sektor, sektor stavebních materiálů, t/mil. eur	Energetické emise CO ₂ odvětví sklářského, hrnčířského a stavebních materiálů, kt	Emise CO ₂ ze spalování paliv při výrobě nekovových minerálních produktů (NACE 26) včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla.
			Hrubá přidaná hodnota – odvětví sklářského, hrnčířského a stavebních materiálů, mld. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě nekovových minerálních produktů (NACE 26) (zdroj: státní závěrečný účet)

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čítel/jmenovatel	Pokyny/definice ^(?)
5	INDUSTRY C0.1	Specifické emise CO ₂ z ocelářského a hutního průmyslu, t/t	Celkové emise CO ₂ z ocelářského a hutního průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v ocelářském a hutním průmyslu včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2a), z procesů výroby oceli a železa (kategorie zdroje IPCC 2C1) a z procesů výroby železných slitin (kategorie zdroje IPCC 2C2).
			Výroba oceli kyslíkovým způsobem, kt	Výroba oceli kyslíkovým způsobem (NACE 27). (zdroj: výrobní statistiky)
6	INDUSTRY C0.2	Specifické energetické emise CO ₂ z cementářství, t/t	Energetické emise CO ₂ odvětví z odvětví sklářského, hrnčářského a stavebních materiálů, kt	Emise CO ₂ ze spalování paliv při výrobě nekovových minerálních produktů (NACE 26) včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla.
			Výroba cementu, kt	Výroba cementu (NACE 26). (zdroj: výrobní statistiky)

⁽¹⁾ Členské státy uvedou čitatele a jmenovatele, nejsou-li obsaženy ve společném předpisovém rámci.

⁽²⁾ Členské státy by se těmito pokyny měly řídit. Pokud se jimi řídit nemohou nebo pokud čítel a jmenovatel nejsou zcela v souladu, měly by to členské státy jasně uvést.

Tabulka 3: seznam doplňujících ukazatelů

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čítel/jmenovatel	Pokyny/definice
1	TRANSPORT B0	Specifické emise CO ₂ z nafty z osobních automobilů, g/100 km	Emise CO ₂ z naftových osobních automobilů, kt	Emise CO ₂ ze spalování nafty u veškeré přepravy osobními vozidly (automobily určené hlavně pro přepravu osob o kapacitě max. 12 osob; celková hmotnost vozidla max. 3 900 kg – kategorie zdroje IPCC 1A3bi, pouze naftové).
			Počet kilometrů naftových osobních vozidel, mil. km	Počet vozidlokilometrů všech naftových osobních automobilů licencovaných pro použití na silničních komunikacích ve veřejném provozu. (zdroj: dopravní statistika)
2	TRANSPORT B0	Specifické emise CO ₂ z benzínu z osobních automobilů, g/100 km	Emise CO ₂ z benzínových osobních automobilů, kt	Emise CO ₂ ze spalování benzínu u veškeré přepravy osobními vozidly (automobily určené hlavně pro přepravu osob o kapacitě max. 12 osob; celková hmotnost vozidla max. 3 900 kg – kategorie zdroje IPCC 1A3bi, pouze benzínové).
			Počet kilometrů benzínových osobních vozidel, mil. km	Počet vozidlokilometrů všech benzínových osobních automobilů licencovaných pro použití na silničních komunikacích ve veřejném provozu. (zdroj: dopravní statistika)

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čísel/jmenovatel	Pokyny/definice
3	TRANSPORT C0	Specifické emise CO ₂ z osobních vozidel, t/km	Emise CO ₂ z osobních vozidel, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv u veškeré přepravy osobními vozidly (automobily určené hlavně pro přepravu osob o kapacitě max. 12 osob; celková hmotnost vozidla max. 3 900 kg – kategorie zdroje IPCC 1A3bi).
			Přeprava osob vozidly, mil. oskm	Počet osobokilometrů přepravených v osobních vozidlech; jeden osobokilometr je přeprava jedné osoby na vzdálenost jednoho kilometru. (zdroj: dopravní statistika) <i>Pozn.:</i> údaje o činnostech by měly být pokud možno konzistentní s údaji o emisích.
4	TRANSPORT E1	Emise specifické pro leteckou dopravu, t/osobu	Emise CO ₂ z vnitrozemské letecké dopravy, kt	Emise CO ₂ z vnitrozemské letecké dopravy (obchodní, soukromé, zemědělské atd.), včetně vzletů a přistání (kategorie zdroje IPCC 1A3aii). Vyjma spotřeby paliva na letištích pro pozemní přepravu. Také vyjma paliva pro nepohyblivá zařízení na letištích.
			Cestující vnitrozemské letecké dopravy, mil.	Počet osob, vyjma posádky letadel, cestujících letadly (pouze vnitrostátní doprava) (zdroj: dopravní statistika) <i>Pozn.:</i> údaje o činnostech by měly být pokud možno konzistentní s údaji o emisích.
5	INDUSTRY A1.4	Energetická náročnost vůči CO ₂ – potravinářský, nápojový a tabákový průmysl, t/mil. eur	Energetické emise CO ₂ z potravinářského průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv při výrobě potravinových, nápojových a tabákových výrobků včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2e).
			Hrubá přidaná hodnota – potravinářský, nápojový a tabákový průmysl, mil. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě potravin a nápojů (NACE 15) a tabákových výrobků (NACE 16). (zdroj: státní závěrečný účet)
6	INDUSTRY A1.5	Energetická náročnost vůči CO ₂ – papírenství a tiskařský průmysl, t/mil. eur	Energetické emise CO ₂ z papírenství a tiskařského průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv při výrobě celulózy, papíru, papírových výrobků a publikačních, tiskařských činností, reprodukci záznamových médií, včetně emisí ze spalování při výrobě elektrické energie a tepla. (kategorie zdroje IPCC 1A2d).
			Hrubá přidaná hodnota – papírenský a tiskařský průmysl, mil. eur (EC95)	Hrubá přidaná hodnota ve stálých cenách roku 1995 při výrobě celulózy, papíru, papírových výrobků (NACE 21) a publikačních, tiskařských činností, reprodukci záznamových médií (NACE 22). (zdroj: státní závěrečný účet)

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Číselník/jmenovatel	Pokyny/definice
7	HOUSEHOLDS A0	Specifické emise CO ₂ domácností z vytápění, t/m ²	Emise CO ₂ z vytápění v domácnostech, kt	Emise CO ₂ ze spalování paliva při vytápění domácností.
			Povrchová plocha trvale obydlených bytových jednotek, mil. m ²	Celková povrchová plocha trvale obydlených bytových jednotek.
8	SERVICES B0	Specifické emise CO ₂ soukromého a veřejného sektoru při vytápění, kg/m ²	Emise CO ₂ z vytápění v soukromém a veřejném sektoru, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv z vytápění v soukromých a veřejných objektech v soukromých a veřejných sektorech.
			Povrchová plocha budov pro služby, mil. m ²	Celková povrchová plocha budov pro služby (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99).
9	TRANSFORMATION D0	Specifické emise CO ₂ z veřejných elektráren, t/TJ	Emise CO ₂ z veřejných tepelných elektráren, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv pro hrubou výrobu elektrické energie a tepla z veřejných tepelných elektráren a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A1ai a 1A1aii). Emise z tepláren zde nejsou zařazeny.
			Veškeré produkty – výstup z veřejných tepelných elektráren, PJ	Hrubá produkce elektrické energie a tepla prodaná třetím stranám (kombinované elektrárny a teplárny – CHP) z veřejných tepelných elektráren a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla. Výstupy z tepláren zde nejsou zařazeny. Veřejné tepelné elektrárny vyrábějící elektrickou energii (a teplo) na prodej třetím stranám jako hlavní aktivitu. Mohou být soukromé i státní. Hrubá produkce elektrické energie je měřena jako výstup z hlavních transformátorů, tj. spotřeba elektrické energie v pomocných systémech a transformátorech je zahrnuta. (zdroj: energetická bilance)
10	TRANSFORMATION E0	Specifické emise CO ₂ ze zařízení pro vlastní spotřebu, t/TJ	Emise CO ₂ ze zařízení pro vlastní spotřebu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv pro hrubou výrobu elektrické energie a tepla z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu.
			Veškeré produkty – výstup z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu, PJ	Hrubá produkce elektrické energie a tepla prodaná třetím stranám (kombinované elektrárny a teplárny – CHP) z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu. Tepelné elektrárny pro vlastní spotřebu vyrábí elektrickou energii (a teplo) zcela nebo částečně pro vlastní použití jako aktivitu, která podporuje jejich hlavní činnost. Hrubá produkce elektrické energie je měřena jako výstup z hlavních transformátorů, tj. spotřeba elektrické energie v pomocných systémech a transformátorech je zahrnuta. (zdroj: energetická bilance)
11	TRANSFORMATION	Uhlíková náročnost celkové výroby energie, t/TJ	Emise CO ₂ z klasické výroby elektrické energie, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv pro hrubou výrobu elektrické energie a tepla z veřejných tepelných elektráren a tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a pro veřejná zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie

Č.	Nomenklatura ukazatelů energetické účinnosti Eurostat	Ukazatel	Čísel/jmenovatel	Pokyny/definice
				a tepla a pro zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu. Emise z tepláren zde nejsou zařazeny.
			Veškeré produkty – výstup z tepelných veřejných elektráren a z elektráren pro vlastní spotřebu, PJ	Hrubá produkce elektrické energie a tepla prodaná třetím stranám (kombinované elektrárny a teplárny – CHP) z veřejných tepelných elektráren a z tepelných elektráren pro vlastní spotřebu a z veřejných zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla a ze zařízení na kombinovanou výrobu elektrické energie a tepla pro vlastní spotřebu. Zahrnuje výrobu elektrické energie z obnovitelných zdrojů a jaderné energie. (zdroj: energetická statistika)
12	TRANSPORT	Uhlíková náročnost dopravy, t/TJ	Emise CO ₂ z dopravy, kt	Emise CO ₂ z fosilních paliv pro všechny dopravní činnosti (kategorie zdroje IPCC 1A3).
			Celková konečná spotřeba energie z dopravy, PJ	Zahrnuje celkovou konečnou spotřebu při dopravě ze všech zdrojů energie (včetně spotřeby biomasy a elektrické energie). (zdroj: energetická bilance)
13	INDUSTRY C0.3	Specifické energetické emise CO ₂ z papírenství, t/t	Energetické emise CO ₂ z papírenství a tiskařského průmyslu, kt	Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv při výrobě celulózy, papíru, papírových výrobků a publikačních, tiskařských činností, reprodukci záznamových médií, včetně emisí ze spalování při výrobě elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2d).
			Fyzický výstup papíru, kt	Fyzický výstup papíru (NACE 21). (zdroj: výrobní statistiky)
14	INDUSTRY	Emise CO ₂ z průmyslu, kt		Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv ve výrobních průmyslových odvětvích, stavebnictví a těžebním a hornickém průmyslu (vyjma těžby uhlí a těžby ropy a zemního plynu), včetně spalování pro výrobu elektrické energie a tepla (kategorie zdroje IPCC 1A2). Energie používaná pro dopravu průmyslem by se neměla uvádět zde, ale do ukazatelů dopravy. Emise způsobené dopravou nerealizovanou po komunikacích a dalšími mobilními zařízeními v průmyslu patří do tohoto sektoru.
			Celková konečná spotřeba energie z průmyslu, PJ	Zahrnuje celkovou konečnou spotřebu v průmyslu ze všech zdrojů energie (včetně spotřeby biomasy a elektrické energie). (zdroj: energetická bilance)
15	HOUSEHOLDS	Emise CO ₂ z domácností, kt		Emise CO ₂ ze spalování fosilních paliv v domácnostech (kategorie zdroje IPCC 1A4b).
			Celková konečná spotřeba energie z domácností, PJ	Zahrnuje celkovou konečnou spotřebu domácností ze všech zdrojů energie (včetně spotřeby biomasy a elektrické energie). (zdroj: energetická bilance)

PŘÍLOHA IV

SROVNÁVACÍ TABULKA

Rozhodnutí č. 280/2004/ES	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 odst. 1	Čl. 4 odst. 1
Čl. 2 odst. 2	—
Čl. 2 odst. 3	Čl. 4 odst. 3
Čl. 3 odst. 1	Čl. 7 odst. 1 a čl. 7 odst. 3
Čl. 3 odst. 2	Čl. 13 odst. 1 a čl. 14 odst. 1
Čl. 3 odst. 3	Čl. 12 odst. 3
Čl. 4 odst. 1	Článek 6
Čl. 4 odst. 2	—
Čl. 4 odst. 3	Článek 24
Čl. 4 odst. 4	Čl. 5 odst. 1
Čl. 5 odst. 1	Čl. 21 odst. 1
Čl. 5 odst. 2	Čl. 21 odst. 3
Čl. 5 odst. 3	—
Čl. 5 odst. 4	—
Čl. 5 odst. 5	Článek 22
Čl. 5 odst. 6	—
Čl. 5 odst. 7	Článek 24
Čl. 6 odst. 1	Čl. 10 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	Čl. 10 odst. 3
Čl. 7 odst. 1	—
Čl. 7 odst. 2	Čl. 11 odst. 1 a čl. 11 odst. 2
Čl. 7 odst. 3	—
Čl. 8 odst. 1	Článek 23
Čl. 8 odst. 2	Čl. 7 odst. 4
Čl. 8 odst. 3	—
Čl. 9 odst. 1	Článek 26
Čl. 9 odst. 2	—
Čl. 9 odst. 3	—
Článek 10	—
Článek 11	Článek 28
Článek 12	Článek 29

Prohlášení Komise

„Komise bere na vědomí vypuštění článku 10 svého původního návrhu. Za účelem zlepšení kvality a transparentnosti údajů týkajících se emisí CO₂ a dalších informací ohledně klimatu v souvislosti s námořní dopravou však Komise souhlasí, aby se touto otázkou namísto toho zabývala chystaná iniciativa pro monitorování, vykazování a ověřování emisí z námořní dopravy, kterou Komise plánuje přijmout během prvního pololetí roku 2013. Komise má v úmyslu navrhnout v tomto ohledu změnu tohoto nařízení.“

„Komise konstatuje, že s cílem zajistit náležité fungování nařízení mohou být nezbytná doplňující pravidla pro stanovení, udržování a úpravu systému Unie pro politiky, opatření a odhady, jakož i pro vypracování přibližných inventur skleníkových plynů. Komise se bude od počátku roku 2013 v úzké spolupráci se členskými státy zabývat přezkumem této záležitosti a případně předloží návrh na změnu nařízení.“

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 526/2013

ze dne 21. května 2013

o Agentuře Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) a o zrušení nařízení (ES) č. 460/2004

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Elektronické komunikace, infrastruktura a služby jsou jak přímo, tak nepřímo důležitými faktory hospodářského a sociálního rozvoje. Hrají důležitou roli pro společnost a samy o sobě se staly obecně rozšířenými podobně jako zařízení pro dodávku elektřiny a vody a představují také důležité faktory při zásobování elektřinou, vodou a poskytování dalších klíčových služeb. Komunikační sítě plní funkci sociálního a inovačního katalyzátoru, přičemž znásobují dopad technologií a formují chování spotřebitelů, modely podnikání, průmysl, jakož i občanství a politický život. Jejich narušení může způsobit značnou fyzickou újmu a sociální a hospodářské škody, což zdůrazňuje význam opatření ke zvýšení ochrany a odolnosti zaměřených na zajištění kontinuity klíčových služeb. Bezpečnost elektronických komunikací, infrastruktury a služeb, zejména jejich integrita, dostupnost a důvěrnost, je postavena před výzvy, které se neustále rozšiřují a které mimo jiné souvisí s jednotlivými složkami komunikační infrastruktury a softwarem řídicím tyto složky, s infrastrukturou obecně a se službami poskytovanými prostřednictvím této infrastruktury. Obavy společnosti vzrůstají v neposlední řadě kvůli možným problémům z důvodu složitosti systému, poruch, systémových nedostatků, nehod, chyb a útoků, které mohou mít důsledky pro elektronickou a fyzickou infrastrukturu zajišťující služby důležité pro blahobyt evropských občanů.

(2) Oblast hrozeb se neustále mění a bezpečnostní události mohou podlomit důvěru uživatelů v technologie, sítě a služby, a tím ovlivnit jejich schopnost plně využívat potenciálu vnitřního trhu a rozšířeného využívání informačních a komunikačních technologií (IKT).

(3) Pravidelné posuzování stavu bezpečnosti sítí a informací v Unii na základě spolehlivých údajů Unie, ale i systematických předpovědí budoucího vývoje, výzev a hrozeb, a to jak na unijní, tak na celosvětové úrovni, je proto důležité pro tvůrce politik, odvětví a uživatele.

(4) Rozhodnutím 2004/97/ES, Euratom ⁽³⁾, přijatém na zasedání Evropské rady dne 13. prosince 2003, zástupci členských států rozhodli, že Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA), která byla zřízena na základě návrhu Komise, bude mít sídlo v Řecku ve městě, které určí řecká vláda. Na základě tohoto rozhodnutí řecká vláda určila, že ENISA bude mít své sídlo v Heraklionu na Krétě.

(5) Dne 1. dubna 2005 byla mezi agenturou a hostitelským členským státem uzavřena dohoda o sídle.

(6) Hostitelský členský stát agentury by měl zajistit co nejlepší podmínky pro bezproblémové a účinné fungování agentury. V zájmu zajištění řádného a účinného plnění úkolů agentury, přijímání a udržení si zaměstnanců a v zájmu zvýšení účinnosti v oblasti vytváření sítí je naprosto nezbytné, aby bylo sídlo agentury vhodně umístěno, přičemž by mimo jiné mělo být zajištěno odpovídající dopravní spojení a zařízení pro manžely/manželky a děti zaměstnanců agentury. Nezbytná opatření by měla být stanovena v dohodě mezi agenturou a daným hostitelským členským státem uzavřené poté, co bude schválena správní rady agentury.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 107, 6.4.2011, s. 58.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2013.

⁽³⁾ Rozhodnutí 2004/97/ES, Euratom přijaté vzájemnou dohodou zástupců členských států, zasedajících na úrovni hlav států a předsedů vlád, ze dne 13. prosince 2003 o umístění sídel některých subjektů Evropské unie (Úř. věst. L 29, 3.2.2004, s. 15).

- (7) S cílem zlepšit svou provozní účinnost agentura zřídila pobočku v metropolitní oblasti Atén, jež by měla být spravována se souhlasem a za podpory hostitelského členského státu a v níž by měli pracovat provozní zaměstnanci agentury. Zaměstnanci administrativního úseku agentury (včetně výkonného ředitele) a zaměstnanci finančního oddělení, oddělení sekundárního výzkumu a analýz, oddělení pro správu informačních technologií a zařízení, oddělení pro lidské zdroje, oddělení pro odborné vzdělávání a oddělení pro komunikaci a veřejné záležitosti by měli mít svá pracoviště v Heraklionu.
- (8) Agentura má právo rozhodovat o svých organizačních záležitostech v zájmu zajištění řádného a účinného plnění svých úkolů, přičemž má dodržovat ustanovení o svém sídle a o pobočce v Aténách uvedené v tomto nařízení. S cílem zajistit vykonávání úkolů, v jejichž rámci je nezbytné spolupracovat s klíčovými zúčastněnými stranami, jako jsou orgány Unie, by agentura měla zejména přijmout potřebná praktická opatření zvyšující operační účinnost v této oblasti.
- (9) Evropský parlament a Rada přijaly v roce 2004 nařízení (ES) č. 460/2004⁽¹⁾ o zřízení agentury ENISA za účelem přispět k cílům zajištění vysoké úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii a vytvoření kultury bezpečnosti sítí a informací v zájmu občanů, spotřebitelů, podniků a veřejné správy. V roce 2008 přijaly Evropský parlament a Rada nařízení (ES) č. 1007/2008⁽²⁾, kterým byl mandát agentury prodloužen do března 2012. Nařízení (ES) č. 580/2011⁽³⁾ prodlužuje mandát agentury do 13. září 2013.
- (10) Agentura by měla být nástupcem agentury ENISA zřízené nařízením (ES) č. 460/2004. Podle rozhodnutí zástupců členských států přijatého na zasedání Evropské rady dne 13. prosince 2003 by měl hostitelský členský stát udržovat a dále rozvíjet současná praktická ujednání, aby zajistil bezproblémový a účelný provoz agentury, včetně její pobočky se sídlem v Aténách, a usnadnil přijímání vysoce kvalifikovaných zaměstnanců a jejich udržení.
- (11) Od vytvoření agentury ENISA se úkoly v bezpečnosti sítí a informací změnilo spolu s technologií, vývojem trhu a sociálně ekonomickým vývojem a byly předmětem dalšího zvažování a diskuse. Unie v reakci na měnící se úkoly aktualizovala své priority pro politiku bezpečnosti sítí a informací. Cílem tohoto nařízení je posílit agenturu, aby úspěšně přispívala k úsilí orgánů Unie a členských států o rozvoj evropské kapacity pro zvládnutí úkolů týkajících se bezpečnosti sítí a informací.
- (12) Opatření vnitřního trhu v oblasti bezpečnosti elektronických komunikací a obecněji v bezpečnosti sítí a informací si vyžadují různé formy technických a organizačních postupů orgánů Unie a členských států. Nestejnorodé uplatňování těchto požadavků může vést k neúčinným řešením a vytvářet překážky vnitřního trhu. Je tedy třeba vytvořit odborné středisko na úrovni Unie, které by poskytovalo pokyny, poradenství a pomoc v otázkách týkajících se bezpečnosti sítí a informací a které by bylo oporou orgánů Unie a členských států. Agentura může reagovat na tyto potřeby rozvojem a udržováním vysoké úrovně odborných znalostí a tím, že bude nápomocna orgánům Unie, členským státům a následně i podnikatelskému sektoru při dodržování právních a regulačních požadavků bezpečnosti sítí a informací a odhalování a řešení problémů v oblasti bezpečnosti sítí a informací, a bude tak přispívat k řádnému fungování vnitřního trhu.
- (13) Agentura by měla plnit úkoly, které jí byly uloženy právními akty Unie v oblasti elektronických komunikací, a celkově přispívat k vyšší úrovni bezpečnosti elektronických komunikací i ochrany soukromí a osobních údajů kromě jiného poskytováním odborných znalostí a poradenství, podporou výměny osvědčených postupů a předkládáním politických doporučení.
- (14) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro síť a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice)⁽⁴⁾ požaduje, aby poskytovatelé veřejných elektronických komunikačních sítí nebo veřejně dostupných elektronických komunikačních služeb přijali příslušná opatření k zachování jejich integrity a bezpečnosti a stanoví vnitrostátním regulačním orgánům povinnost případně informovat mimo jiné agenturu o každém narušení bezpečnosti či ztrátě integrity, jež mají významný dopad na fungování sítí či služeb, a předkládat Komisi a agentuře výroční souhrnnou zprávu o obdrženích oznámeních a přijatých opatřeních. Směrnice 2002/21/ES dále vyzývá agenturu, aby poskytováním

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 460/2004 ze dne 10. března 2004 o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací (Úř. věst. L 77 13.3.2004, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1007/2008 ze dne 24. září 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 460/2004 o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací, pokud jde o období její činnosti (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 580/2011 ze dne 8. června 2011, kterým se mění nařízení (ES) č. 460/2004 o zřízení Evropské agentury pro bezpečnost sítí a informací, pokud jde o období její činnosti (Úř. věst. L 165, 24.6.2011, s. 3).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

- stanovisek přispívala k harmonizaci příslušných technických a organizačních bezpečnostních opatření.
- (15) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽¹⁾ stanoví pro poskytovatele veřejně dostupných elektronických komunikací povinnost, aby přijali vhodná technická a organizační opatření k zajištění bezpečnosti svých služeb, a stanoví také požadavek na zachování důvěrného charakteru sdělení a souvisejících provozních údajů. Pro poskytovatele služeb elektronických komunikací směrnice 2002/58/ES zavádí povinnost informovat o narušení osobních údajů a oznamovat je. Také požaduje, aby Komise s agenturou konzultovala veškerá technická prováděcí opatření, která mají být přijata, pokud jde o okolnosti nebo formát a postupy, jež se vztahují na povinnost informovat o narušení osobních údajů a oznamovat je. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽²⁾ požaduje, aby členské státy stanovily, že osoby kontrolující osobní údaje musí přijmout vhodná technická a organizační opatření na ochranu osobních údajů proti náhodnému nebo nedovolenému zničení, náhodné ztrátě, úpravám, neoprávněnému sdělování nebo přístupu, zejména pokud zpracování zahrnuje předávání údajů v síti, jakož i proti jakékoli jiné podobě nedovoleného zpracování.
- (16) Agentura by měla přispívat k vysoké úrovni bezpečnosti sítí a informací a k lepší ochraně soukromí a osobních údajů a vytvářet a podporovat kulturu bezpečnosti sítí a informací v zájmu občanů, spotřebitelů, podniků a organizací veřejného sektoru v Unii, a napomáhat tak řádnému fungování vnitřního trhu. K dosažení tohoto cíle by agentuře měly být přiděleny nezbytné rozpočtové prostředky.
- (17) Vzhledem ke stále většímu významu elektronických sítí a komunikací, které nyní představují páteř evropského hospodářství, a stávající velikosti digitálního hospodářství by mělo dojít k navýšení finančních a lidských zdrojů vyčleněných pro agenturu tak, aby odpovídaly její posílené úloze a úkolům a jejímu klíčovému postavení při obraně evropského digitálního ekosystému.
- (18) Agentura by měla působit jako referenční bod a působit spolehlivě a důvěryhodně díky své nezávislosti, kvalitě poradenství, které poskytuje, a informacím, které šíří, transparentnosti svých postupů a metodám práce a náležité péči při plnění svých úkolů. Agentura by měla navázat na vnitrostátní úsilí a úsilí Unie a plnit své úkoly v plné spolupráci s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a členskými státy a měla by být otevřena kontaktům s průmyslem a ostatními zúčastněnými stranami. Agentura by kromě toho měla vycházet ze vstupů soukromého sektoru a spolupráce s ním, což hraje významnou úlohu při zajišťování elektronických komunikací, infrastruktur a služeb.
- (19) V souboru úkolů by mělo být uvedeno, jak má agentura plnit své cíle a současně zajistit flexibilitu svých činností. Úkoly plněné agenturou by měly zahrnovat sběr příslušných informací a údajů potřebných k uskutečnění analýz rizik pro bezpečnost a odolnost elektronických komunikací, infrastruktury a služeb a k posouzení stavu bezpečnosti sítí a informací v Unii ve spolupráci s členskými státy, Komisí a případně s příslušnými zúčastněnými stranami. Agentura by měla zajistit koordinaci a spolupráci s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a členskými státy a zvýšit spolupráci mezi zúčastněnými stranami v Evropě, a to zejména tím, že do svých činností zapojí příslušné vnitrostátní orgány a orgány Unie a špičkové odborníky soukromého sektoru v příslušných oblastech, zejména provozovatele sítí a poskytovatele služeb elektronických komunikací, výrobce vybavení sítí a prodejce softwaru, přičemž je nutno vzít v úvahu, že sítě a informační systémy jsou tvořeny spojením hardwaru, softwaru a služeb. Agentura by měla být nápomocna orgánům Unie a členským státům v dialogu s průmyslem při řešení bezpečnostních problémů hardwarových a softwarových produktů, a přispívat tím ke společnému přístupu k bezpečnosti sítí a informací.
- (20) Agentuře by měly být poskytnuty strategie v oblasti bezpečnosti sítí a informací, které zveřejnily orgány, instituce či jiné subjekty Unie nebo jednotlivé členské státy, aby měla k dispozici potřebné informace a zabránilo se zdvojení činností. Agentura by měla tyto strategie analyzovat a zajistit, aby byly předkládány ve formátu, který umožní jejich srovnání. Uvedené strategie a analýzy by měla v elektronické formě zpřístupnit veřejnosti.
- (21) Agentura by měla být Komisi nápomocna prostřednictvím poradenství, stanovisek a analýz ke všem záležitostem Unie souvisejícím s rozvojem politiky v oblasti bezpečnosti sítí a informací včetně ochrany kritické informační infrastruktury a odolnosti. Agentura by měla být rovněž nápomocna orgánům, institucím a jiným

⁽¹⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽²⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

subjektům Unie a případně členskými státy, které o to požádají, v jejich úsilí rozvíjet politiku a způsobilost bezpečnosti sítí a informací.

- (22) Agentura by měla plně zohlednit činnosti probíhající v oblasti výzkumu, vývoje a technologického hodnocení, zejména činnosti prováděné v rámci různých výzkumných iniciativ Unie, aby mohla orgánům, institucím a jiným subjektům Unie a případně členskými státy, které o to požádají, poskytovat poradenství ohledně potřeb výzkumu v oblasti bezpečnosti sítí a informací.
- (23) Agentura by měla být nápomocna orgánům, institucím a jiným subjektům Unie, jakož i členskými státy v jejich úsilí vytvářet a zvyšovat mezinárodní schopnost a připravenost předcházet problémům a incidentům v oblasti bezpečnosti sítí a informací, odhalovat je a reagovat na ně. Agentura by v tomto ohledu měla usnadňovat spolupráci mezi členskými státy navzájem a mezi Komisí a orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a členskými státy. Agentura by za tímto účelem měla podporovat členské státy v jejich neustálém úsilí zvyšovat schopnost reakce a organizovat a provádět evropská a na žádost jednotlivých členských států vnitrostátní cvičení v oblasti kybernetické bezpečnosti.
- (24) K lepšímu pochopení úkolů v oblasti bezpečnosti sítí a informací je třeba, aby agentura analyzovala současná a nově se objevující rizika. Agentura by za tímto účelem měla ve spolupráci s členskými státy a případně statistickými orgány a dalšími subjekty shromáždit příslušné informace. Agentura by měla být rovněž nápomocna orgánům, institucím a jiným subjektům Unie a členskými státy v jejich úsilí zaměřeném na sběr, analýzu a šíření údajů o bezpečnosti sítí a informací. Sběr příslušných statistických informací a údajů potřebných pro provádění analýz rizik pro bezpečnost a odolnost elektronických komunikací, infrastruktury a služeb by měl probíhat na základě informací poskytovaných členskými státy a na základě informovanosti agentury o infrastrukturách IKT orgánů Unie a v souladu s předpisy Unie a vnitrostátními předpisy v souladu s právem Unie. Agentura by na základě těchto informací měla udržovat povědomí o aktuálním stavu bezpečnosti sítí a informací a souvisejících tendencích v Unii v zájmu orgánů, institucí a jiných subjektů Unie a členských států.
- (25) Při plnění svých úkolů by agentura měla usnadňovat spolupráci mezi Unii a členskými státy v zájmu zlepšení informovanosti o stavu bezpečnosti sítí a informací v Unii.
- (26) Agentura by měla usnadňovat spolupráci mezi příslušnými nezávislými regulačními orgány členských států,

zejména podporovat rozvoj, prosazování a výměnu osvědčených postupů a norem pro vzdělávací programy a programy na zvýšení informovanosti. Rozšířená výměna informací mezi členskými státy tato opatření usnadní. Agentura by měla přispívat ke zvyšování informovanosti jednotlivých uživatelů elektronických komunikací, infrastruktur a služeb, a to i tím, že bude nápomocna členskými státy, které se rozhodly používat platformu pro informace ve veřejném zájmu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) ⁽¹⁾ k poskytování příslušných informací veřejného zájmu týkajících se bezpečnosti sítí a informací, a také tím, že bude nápomocna při vypracovávání těchto informací, které mají být součástí dodávky nových zařízení určených k použití ve veřejných komunikačních sítích. Agentura by měla rovněž podporovat spolupráci mezi zúčastněnými stranami na úrovni Unie, zčásti podporou sdílení informací, osvětových kampaní a vzdělávacích a školicích programů.

- (27) Agentura by mimo jiné měla být nápomocna příslušným orgánům, institucím a jiným subjektům Unie a členskými státy při provádění veřejných vzdělávacích kampaní pro koncové uživatele, jejichž cílem je podporovat bezpečnější chování jednotlivců na internetu a zvyšovat informovanost o potenciálních hrozbách v kybernetickém světě, včetně počítačové kriminality jako phishingové útoky, botnety, finanční a bankovní podvody, jakož i podporovat základní nástroje ověřování a ochrany údajů.
- (28) Agentura by měla za účelem zajištění náležitého plnění svých cílů spolupracovat s příslušnými subjekty, včetně subjektů, které se zabývají počítačovou kriminalitou (například Europol) a ochranou soukromí, a vyměňovat si s nimi know-how a osvědčené postupy a poskytovat jim poradenství ohledně aspektů bezpečnosti sítí a informací, které by mohly mít dopad na jejich práci. Agentura by se měla snažit o dosažení součinnosti mezi úsilím těchto subjektů a jejím vlastním úsilím o prosazování vysoké bezpečnosti sítí a informací. Zástupcům vnitrostátních a unijních donucovacích orgánů a orgánů na ochranu soukromí by měla být umožněna účast ve stále skupině zúčastněných stran. Při spolupráci s donucovacími orgány týkající se aspektů bezpečnosti sítí a informací, které by mohly mít dopad na jejich práci, by agentura měla respektovat stávající informační kanály a zavedené sítě.
- (29) Komise zahájila Evropské partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem pro odolnost jako flexibilní unijní platformu pro spolupráci v oblasti odolnosti infrastruktury IKT, v němž by agentura měla plnit úlohu zprostředkovatele a spojovat zúčastněné strany veřejného a soukromého sektoru za účelem posuzování priorit veřejné politiky, hospodářského a tržního rozměru úkolů a opatření pro odolnost IKT.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.

- (30) Agentura by za účelem podpory bezpečnosti sítí a informací a jejího zviditelnění měla usnadňovat spolupráci mezi příslušnými veřejnými orgány členských států, zejména prostřednictvím podpory rozvoje a výměny osvědčených postupů a programů na zlepšování informovanosti, ale i posílením jejich osvětových činností. Agentura by měla rovněž podporovat spolupráci mezi zúčastněnými stranami a orgány Unie, a to i podporou sdílení informací a činností za účelem zvyšování informovanosti.
- (31) Agentura by za účelem posílení vysoké úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii měla podporovat spolupráci a výměnu informací a osvědčených postupů mezi příslušnými organizacemi, například skupinami pro reakci na incidenty v oblasti počítačové bezpečnosti (CSIRT) a skupinami pro reakci na počítačové hrozby (CERT).
- (32) Základem infrastruktury Unie pro bezpečnost sítí a informací by měl být unijní systém řádně fungujících skupin CERT. Agentura by měla podporovat skupiny CERT v jednotlivých členských státech a skupinu CERT působící na úrovni Unie (EU CERT) při provozování sítě skupin CERT zahrnující také členy Evropské vládní skupiny CERT. S cílem napomáhat zajištění toho, aby každá ze skupin CERT měla dostatečně rozvinuté kapacity a aby tyto kapacity co nejvíce odpovídaly kapacitám nejvyspělejších skupin CERT, by agentura měla podporovat zavedení a fungování systému pro vzájemné hodnocení. Agentura by měla navíc prosazovat a podporovat spolupráci mezi příslušnými skupinami CERT v případě incidentů, útoků či poruch postihujících nebo potenciálně postihujících alespoň dvě spravované nebo chráněné sítě nebo infrastrukturu skupinami CERT.
- (33) Účinné politiky v oblasti bezpečnosti sítí a informací by měly být založeny na pečlivě vyvinutých metodách posuzování rizika ve veřejném i v soukromém sektoru. Metody a postupy posuzování rizika se používají na různých úrovních, aniž by existoval jednotný systém, který by zaručoval jejich účinné uplatňování. Podpora a rozvoj osvědčených postupů posuzování rizika a interoperabilních řešení řízení rizik u organizací veřejného a soukromého sektoru zvýší úroveň bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii. Agentura by měla za tímto účelem podporovat spolupráci mezi zúčastněnými stranami z veřejného a soukromého sektoru na úrovni Unie a usnadňovat jejich úsilí zaměřené na vytvoření a převzetí evropských a mezinárodních standardů řízení rizik a měřitelné bezpečnosti elektronických produktů, systémů, sítí a služeb, které společně se softwarem tvoří sítě a informační systémy.
- (34) Agentura by měla sdílet zkušenosti a obecné informace s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, které se zabývají bezpečností sítí a informací, je-li to účelné a vhodné pro vykonávání jejich cílů a úkolů. Agentura by měla přispívat ke stanovení priorit výzkumu prováděného na úrovni Unie v oblastech odolnosti sítí a bezpečnosti sítí a informací a měla by tlumočit poznatky o potřebách průmyslu příslušným výzkumným institucím.
- (35) Agentura by měla vybízet členské státy a poskytovatele služeb, aby zvýšili své obecné standardy v oblasti bezpečnosti, a přiměli tak všechny uživatele internetu podniknout potřebné kroky k zajištění své vlastní bezpečnosti v oblasti počítačových sítí.
- (36) Otázky bezpečnosti sítí a informací jsou globálními tématy. Je nutná užší mezinárodní spolupráce pro zvýšení bezpečnostních standardů, včetně stanovení společných norem a kodexů chování, a zlepšení sdílení informací, jež podpoří pružnější mezinárodní spolupráci v reakci na problémy týkající se bezpečnosti sítí a informací, ale i společný globální přístup k nim. Agentura by za tímto účelem měla podporovat větší zapojení Unie a spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi tím, že případně poskytne nezbytné odborné znalosti a analýzy příslušným orgánům, institucím a jiným subjektům Unie.
- (37) Agentura by měla pracovat podle zásady subsidiarity, přičemž by měla zajistit odpovídající míru koordinace mezi členskými státy v otázkách týkajících se bezpečnosti sítí a informací, zvyšovat efektivnost vnitrostátních politik a zvyšovat tak jejich hodnotu, a podle zásady proporcionality, přičemž by neměla překročit rámec toho, co je nezbytné k dosažení cílů stanovených v tomto nařízení. Plnění úkolů agentury by mělo posilovat působnost následujících orgánů, ale nenarušovat ji, přičemž by nemělo předjímat, omezovat nebo se překrývat s pravomocemi a úkoly vnitrostátních regulačních orgánů podle směrnic týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, jakož i Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) zřízeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ⁽¹⁾ a Komunikačního výboru uvedeného ve směrnici 2002/21/ES, evropských normalizačních orgánů, vnitrostátních normalizačních orgánů a stálého výboru podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ⁽²⁾, předpisů pro služby informační společnosti a nezávislých dozorcích orgánů členských států, jak je stanoveno ve směrnici 95/46/ES.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu (Úř. věst. L 337 18.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37).

- (38) Aby bylo dosaženo souladu se společným prohlášením a společným přístupem, na nichž se v červenci 2012 dohodla interinstitucionální pracovní skupina pro decentralizované agentury, je nezbytné stanovit určité zásady týkající se řízení agentury, přičemž účelem tohoto prohlášení a přístupu je zjednodušit činnost agentur a zlepšit jejich výkonnost.
- (39) Společné prohlášení a společný přístup by se případně měly odrazit také v pracovních programech agentury, hodnoceních agentury a postupech, které agentura používá pro podávání zpráv a v administrativě.
- (40) V zájmu řádného fungování agentury by Komise a členské státy měly zajistit, aby osoby, které mají být jmenovány členy správní rady, měly patřičnou odbornou kvalifikaci. Komise a členské státy by měly usilovat o omezení fluktuace svých zástupců ve správní radě, aby byla zajištěna kontinuita její činnosti.
- (41) Je zásadní, aby si agentura vybudovala a udržela pověst subjektu vyznačujícího se nestranností, integritou a vysokými odbornými standardy. Správní rada by proto měla přijmout komplexní pravidla pro prevenci a řešení konfliktu zájmů vztahující se na celou agenturu.
- (42) Vzhledem ke specifickým podmínkám, v nichž agentura pracuje, a náročným úkolům, před nimiž stojí, by její organizační struktura měla být zjednodušena a posílena, aby se zajistila její větší účinnost a účelnost. Z tohoto důvodu by mimo jiné měla být ustavena výkonná rada, která správní radě umožní se zaměřit na otázky strategického významu.
- (43) Správní rada by v souladu s pravidly přijatými podle nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (finanční nařízení) ⁽¹⁾ měla jmenovat účetního.
- (44) Aby byla zajištěna efektivita agentury, měly by být členské státy a Komise zastoupeny ve správní radě, která by měla vymezit obecné směry činnosti agentury a zaručit, že bude své úkoly plnit v souladu s tímto nařízením. Správní radě by měly být svěřeny pravomoci potřebné pro sestavování rozpočtu, ověřování jeho plnění, schvalování příslušných finančních předpisů,
- stanovení transparentních pracovních postupů pro přijímání rozhodnutí agentury, schvalování pracovního programu agentury, přijímání jejího jednacího řádu a vnitřních organizačních předpisů agentury, jmenování výkonného ředitele, rozhodování o prodloužení funkčního období výkonného ředitele v návaznosti na stanovisko, jež správní rada v této věci obdrží od Evropského parlamentu, a rozhodování o jeho odvolání. Správní rada by měla ustanovit výkonnou radu, která by jí byla nápomocna při plnění úkolů v administrativní a rozpočtové oblasti.
- (45) Řádné fungování agentury vyžaduje, aby byl její výkonný ředitel jmenován na základě projevených kvalit a doložených administrativních a řídicích schopností a rovněž odbornosti a zkušenosti v oblasti bezpečnosti sítí a informací a aby výkonný ředitel vykonával své povinnosti v organizaci vnitřního fungování agentury zcela nezávisle. Výkonný ředitel by měl za tímto účelem po předchozích konzultacích s Komisí zpracovat návrh pracovního programu agentury a učinit veškeré kroky nezbytné k zajištění jeho řádného plnění. Výkonný ředitel by měl vypracovávat výroční zprávy, které se předloží správní radě, a návrh odhadu příjmů a výdajů agentury a měl by plnit rozpočet.
- (46) Výkonný ředitel by měl mít možnost sestavovat *ad hoc* pracovní skupiny, které by se věnovaly konkrétním otázkám, zejména vědecké, technické nebo právní či socioekonomické povahy. Při vytváření *ad hoc* pracovních skupin by výkonný ředitel měl usilovat o vstup a využití příslušných vnějších odborných znalostí nezbytných k tomu, aby byla agentura schopna získat aktuální dostupné informace o úkolech bezpečnosti souvisejících s rozvojem informační společnosti. Výkonný ředitel by měl zajistit, aby byli členové *ad hoc* pracovní skupiny vybráni na základě vysokých standardů odborných znalostí a se zřetelem k rovnovážnému zastoupení, přičemž by v těchto skupinách byli případně podle odborné příslušnosti zahrnuti zástupci veřejné správy členských států, orgánů Unie a soukromého sektoru, včetně průmyslu, uživatelů a vědeckých odborníků v oblasti bezpečnosti sítí a informací. Výkonný ředitel by měl, je-li to vhodné, případ od případu přizvat jednotlivé odborníky uznané jako odborně způsobilé v příslušné oblasti k účasti na jednáních pracovních skupin. Jejich výdaje by měla hradit agentura v souladu se svými vnitřními organizačními předpisy a předpisy přijatými podle finančního nařízení.
- (47) Pro pravidelný dialog se soukromým sektorem, organizacemi spotřebitelů a ostatními dotčenými zúčastněnými stranami by agentura měla mít stálou skupinu zúčastněných stran. Stálá skupina zúčastněných stran ustavená správní radou na návrh výkonného ředitele by se měla

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

- věnovat otázkám, které mají význam pro zúčastněné strany, a měla by je předkládat agentuře. Výkonný ředitel by měl k jednání skupiny přizvat zástupce Evropského parlamentu a jiných příslušných orgánů, je-li to vhodné a přiměřené vzhledem k pořadu jednání.
- (48) Vzhledem k tomu, že jsou zúčastněné strany dostatečně zastoupeny ve stále skupině zúčastněných stran, s níž jsou vedeny konzultace zejména ohledně návrhu pracovního programu, není již nutné, aby byly zúčastněné strany zastoupeny ve správní radě.
- (49) Agentura by měla uplatňovat odpovídající ustanovení práva Unie týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001⁽¹⁾. Na informace zpracovávané agenturou pro účely jejího vnitřního fungování, jakož i na informace zpracovávané při plnění jejích úkolů by se mělo vztahovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽²⁾.
- (50) Agentura by měla zejména dodržovat předpisy vztahující se na orgány a instituce Unie a rovněž vnitrostátní předpisy o nakládání s citlivými dokumenty.
- (51) Aby byla zaručena plná samostatnost a nezávislost agentury a bylo jí umožněno vykonávat další nové úkoly, včetně nečekaných naléhavých úkolů, měla by agentura mít k dispozici dostatečný a samostatný rozpočet, který je rozhodující měrou financován z příspěvků Unie a z příspěvků třetích zemí podílejících se na práci agentury. Většina zaměstnanců agentury by se měla přímo podílet na operativním plnění mandátu agentury. Hostitelský nebo jakýkoli jiný členský stát by měl mít možnost poskytnout dobrovolné příspěvky k příjmům agentury. Všechny subvence ze souhrnného rozpočtu Evropské unie by měly podléhat rozpočtovému procesu Unie. Účetní dvůr by měl navíc provádět audit účetnictví agentury s cílem zajistit transparentnost a odpovědnost.
- (52) Vzhledem k neustále se měnícím hrozbám a k vývoji, k němuž dochází v rámci politiky Unie v oblasti bezpečnosti sítí a informací, a s cílem dosáhnout souladu s víceletým finančním rámcem by délka mandátu agentury měla být stanovena na časově omezenou dobu sedmi let s možností jejího prodloužení.
- (53) Činnosti agentury by měly být hodnoceny nezávisle. Při hodnocení by se mělo přihlížet k tomu, jaké účinnosti agentura dosahuje při plnění svých cílů, k jejím pracovním postupům a významu úkolů, které plní, aby bylo možné stanovit, zda jsou cíle agentury stále aktuální, a na základě toho rozhodnout, zda a na jakou dobu by její mandát měl být prodloužen.
- (54) Pokud na konci mandátu agentury Komise nepředloží návrh na jeho prodloužení, měly by agentura a Komise přijmout příslušná opatření zaměřená především na otázky související s pracovními smlouvami zaměstnanců a s rozpočtem.
- (55) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž zřízení Agentury Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací za účelem zajištění vysoké úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii, zvýšení informovanosti a vytvoření a prosazování kultury bezpečnosti sítí a informací ve společnosti v zájmu občanů, spotřebitelů, podniků a organizací veřejného sektoru v Unii a tím i pro zajištění vytváření a řádného fungování vnitřního trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak stanoví článek 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (56) Nařízení (ES) č. 460/2004 by mělo být zrušeno.
- (57) Evropský inspektor pro ochranu údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení (ES) č. 45/2001 a přijal své stanovisko dne 20. prosince 2010⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. C 101, 1.4.2011, s. 20.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

ODDÍL 1

OBLAST PŮSOBNOSTI, CÍLE A ÚKOLY

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Tímto nařízením se zřizuje Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA, dále jen „agentura“), aby plnila úkoly jí svěřené za účelem zajištění vysoké úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii, zvýšení informovanosti a vytvoření a prosazování kultury bezpečnosti sítí a informací ve společnosti v zájmu občanů, spotřebitelů, podniků a organizací veřejného sektoru v Unii, a tím i pro zajištění vytváření a řádného fungování vnitřního trhu.

2. Úkoly a cíle agentury nejsou dotčeny pravomoci členských států týkající se bezpečnosti sítí a informací a v žádném případě činnosti týkající se veřejné bezpečnosti, obrany, národní bezpečnosti (včetně hospodářského blahobytu státu, pokud se otázky vztahují na problematiku národní bezpečnosti) ani činnosti států v oblastech trestního práva.

3. Pro účely tohoto nařízení se „bezpečností sítí a informací“ rozumí schopnost sítě nebo informačního systému odolávat na určitém stupni spolehlivosti náhodným událostem či neoprávněným nebo svévolným zásahům, které narušují dostupnost, pravost, integritu a důvěrnost ukládaných nebo předávaných údajů, a související služby poskytované nebo přístupné prostřednictvím těchto sítí a systémů.

Článek 2

Cíle

1. Agentura rozvíjí a udržuje vysokou úroveň odborných znalostí.

2. Agentura je nápomocna orgánům, institucím a jiným subjektům Unie při rozvíjení nezbytných politik v oblasti bezpečnosti sítí a informací.

3. Agentura je nápomocna orgánům, institucím a jiným subjektům Unie a členským státům při provádění politik, které jsou nezbytné k plnění právních a regulačních požadavků na bezpečnost sítí a informací podle stávajících i budoucích právních aktů Unie, a přispívá tím k řádnému fungování vnitřního trhu.

4. Agentura je nápomocna Unii a členským státům při zvyšování a posilování jejich schopnosti a připravenosti předcházet problémům a incidentům v oblasti bezpečnosti sítí a informací, odhalovat je a reagovat na ně.

5. Agentura využívá svých odborných znalostí k tomu, aby podněcovala širokou spolupráci subjektů z veřejného a soukromého sektoru.

Článek 3

Úkoly

1. Agentura s ohledem na cíl stanovený v článku 1 a v zájmu dosažení cílů uvedených v článku 2 při současném dodržování čl. 1 odst. 2 plní tyto úkoly:

a) podporuje rozvoj politiky a práva Unie tím, že:

i) je nápomocna a poskytuje poradenství ve všech záležitostech týkajících se politiky a práva Unie v oblasti bezpečnosti sítí a informací,

ii) vykonává přípravné práce a poskytuje poradenství a analýzy při vytváření a novelizaci politiky a práva Unie v oblasti bezpečnosti sítí a informací,

iii) provádí analýzy veřejně dostupných strategií pro bezpečnost sítí a informací a podporuje jejich zveřejňování;

b) podporuje rozvíjení schopností tím, že:

i) pomáhá členským státům na jejich žádost v úsilí rozvíjet a zdokonalovat prevenci, odhalování a analýzu problémů a incidentů v oblasti bezpečnosti sítí a informací a schopnost na ně reagovat, a poskytuje jim nezbytné znalosti,

ii) podporuje a usnadňuje dobrovolnou spolupráci mezi členskými státy a mezi orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a členskými státy při jejich úsilí předcházet problémům a incidentům v oblasti bezpečnosti sítí a informací, odhalovat je a reagovat na ně, pokud mají dopad přesahující hranice států,

iii) je nápomocna orgánům, institucím a jiným subjektům Unie v jejich úsilí rozvíjet schopnosti prevence, odhalování a analýzy problémů a incidentů v oblasti bezpečnosti sítí a informací, zejména tím, že pro ně zajišťuje fungování skupiny pro reakci na počítačové hrozby (CERT),

iv) podporuje zvyšování úrovně schopností skupin CERT působících na vnitrostátní/vládní úrovni a na úrovni Unie, a to i prosazováním dialogu a výměny informací, přičemž cílem je zajistit, aby se s ohledem na aktuální stav každá skupina CERT vyznačovala společným souborem minimálních schopností a pracovala v souladu s osvědčenými postupy,

- v) podporuje přípravu a pořádání cvičení zaměřených na bezpečnost sítí a informací v Unii a členským státům na jejich žádost poskytuje poradenství ohledně cvičení na vnitrostátní úrovni,
- vi) je nápomocna orgánům, institucím a jiným subjektům Unie a členským státům v jejich úsilí zaměřeném na sběr a analýzu příslušných údajů v oblasti bezpečnosti sítí a informací a na jejich šíření probíhajícím v souladu s bezpečnostními požadavky členských států; na základě informací poskytnutých orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a členskými státy v souladu s ustanoveními práva Unie a vnitrostátními právními předpisy v souladu s právem Unie udržuje rovněž povědomí orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, jakož i členských států o aktuálním stavu, pokud jde o bezpečnost sítí a informací v Unii v jejich zájmu,
- vii) podporuje rozvíjení mechanismu včasného varování Unie, který doplňuje mechanismy jednotlivých členských států,
- viii) nabízí odbornou přípravu v oblasti bezpečnosti sítí a informací příslušným veřejným orgánům, a to případně ve spolupráci se zúčastněnými stranami;
- c) podporuje dobrovolnou spolupráci mezi příslušnými veřejnými orgány a mezi zúčastněnými stranami soukromého a veřejného sektoru, včetně vysokých škol a výzkumných středisek v Unii, a podporuje zvyšování informovanosti, a to mimo jiné tím, že:
- i) prosazuje spolupráci mezi vnitrostátními a vládními skupinami CERT nebo skupinami pro reakci na incidenty v oblasti počítačové bezpečnosti (CSIRT), včetně skupiny CERT pro orgány, instituce a jiné subjekty Unie,
 - ii) prosazuje rozvíjení a sdílení osvědčených postupů s cílem dosáhnout vysoké úrovně bezpečnosti sítí a informací,
 - iii) usnadňuje dialog a úsilí zaměřené na rozvíjení a výměnu osvědčených postupů,
 - iv) prosazuje osvědčené postupy, pokud jde o sdílení informací a zvyšování informovanosti,
 - v) podporuje orgány, instituce a jiné subjekty Unie a členské státy, pokud o to požádají, při organizování akcí zaměřených na zvyšování informovanosti, a to i na úrovni jednotlivých uživatelů, ale i jinou osvětovou činnost za účelem posílení bezpečnosti sítí a informací a zlepšení její viditelnosti poskytováním osvědčených postupů a pokynů;
- d) podporuje vývoj a výzkum a normalizaci tím, že:
- i) usnadňuje stanovení a zavádění evropských a mezinárodních norem pro řízení rizik a pro bezpečnost elektronických produktů, sítí a služeb,
 - ii) poskytuje Unii a členským státům poradenství ohledně potřeb výzkumu v oblasti bezpečnosti sítí a informací s cílem umožnit účinnou reakci na současná a nově vznikající rizika a hrozby pro bezpečnost sítí a informací, a to i pokud jde o nové a nově vznikající informační a komunikační technologie, a účinně využívat technologie pro prevenci rizika;
- e) spolupracuje s orgány, institucemi a jinými subjekty Unie, včetně těch, které se zabývají počítačovou kriminalitou a ochranou soukromí a osobních údajů, s cílem řešit otázky společného zájmu, a to i prostřednictvím:
- i) výměny know-how a osvědčených postupů,
 - ii) poskytování poradenství ve věcech týkajících se relevantních aspektů bezpečnosti sítí a informací v zájmu vytvoření synergií.
- f) přispívá k úsilí Unie zaměřenému na spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi v zájmu prosazení mezinárodní spolupráce v oblasti bezpečnosti sítí a informací, a to i tím, že:
- i) se případně angažuje jako pozorovatel a organizátor mezinárodních cvičení, provádí analýzu jejich výsledků a předkládá o nich zprávu,
 - ii) usnadňuje výměnu osvědčených postupů příslušných organizací,
 - iii) poskytuje orgánům Unie odborné znalosti.
2. Orgány instituce a jiné subjekty Unie a orgány členských států se mohou na agenturu obracet s žádostí o radu v případě, že dojde k porušení bezpečnosti nebo ztrátě integrity, které mohou mít významný dopad na fungování sítí a služeb.
3. Agentura plní úkoly, které jí byly svěřeny právními akty Unie.
4. Agentura nezávisle formuluje své závěry a doporučení a poskytuje poradenství v otázkách souvisejících s oblastí působnosti a s cíli tohoto nařízení.

ODDÍL 2

ORGANIZACE

Článek 4

Složení agentury

1. Agentura má:
 - a) správní radu;
 - b) výkonného ředitele a zaměstnance a
 - c) stálou skupinu zúčastněných stran.
2. Správní rada zřídí výkonnou radu, aby přispěla ke zvýšení účinnosti a účelnosti fungování agentury.

Článek 5

Správní rada

1. Správní rada stanoví obecné směry činnosti agentury a zajišťuje, aby agentura pracovala v souladu s předpisy a zásadami stanovenými v tomto nařízení. Rovněž zajišťuje, aby práce agentury byla v souladu s činnostmi členských států a na úrovni Unie.
2. Správní rada přijímá roční a víceletý pracovní program agentury.
3. Správní rada přijímá výroční zprávu o činnosti agentury a nejpozději do 1. července následujícího roku ji zašle Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru. Výroční zpráva obsahuje účetní výkaz a popisuje, nakolik agentura naplnila ukazatele výkonosti. Výroční zpráva se zveřejňuje.
4. Správní rada přijme strategii proti podvodům, která je úměrná rizikům podvodu s ohledem na analýzy nákladů a přínosů opatření, jež mají být provedena.
5. Správní rada zajistí náležitá opatření v návaznosti na zjištění a doporučení vyplývající z šetření Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a z různých interních či externích auditních zpráv a hodnocení.
6. Správní rada přijme pravidla pro prevenci a řešení střetu zájmů.
7. Správní rada ve vztahu k zaměstnancům agentury vykonává pravomoci svěřené Služebním řádem úředníků

Evropské unie a pracovním řádem ostatních zaměstnanců Evropské unie (dále jen „služební řád“ a „pracovní řád ostatních zaměstnanců“) stanovených nařízením Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ orgánu oprávněnému ke jmenování a orgánu oprávněnému uzavírat pracovní smlouvy na základě pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

Správní rada v souladu s postupem podle článku 110 služebního řádu přijme rozhodnutí založené na čl. 2 odst. 1 služebního řádu a na článku 6 pracovního řádu ostatních zaměstnanců, kterým přeneše pravomoci svěřené orgánu oprávněnému ke jmenování na výkonného ředitele. Výkonný ředitel může tyto pravomoci dále přenést.

Pokud to vyžadují výjimečné okolnosti, může správní rada zrušit přenesení pravomocí orgánu oprávněného ke jmenování na výkonného ředitele a pravomocí, které výkonný ředitel dále přenesl. V takovém případě může správní rada na omezené časové období přenést tyto pravomoci na jednoho ze svých členů, kterým není výkonný ředitel.

8. Správní rada přijme příslušná prováděcí pravidla služebního řádu a pracovního řádu ostatních zaměstnanců v souladu s postupem podle článku 110 služebního řádu.

9. Správní rada jmenuje výkonného ředitele a může prodloužit jeho funkční období nebo jej odvolat v souladu s článkem 24 tohoto nařízení.

10. Správní rada přijímá svůj jednací řád a jednací řád výkonné rady po konzultaci s Komisí. Jednací řád umožní urychlená rozhodnutí buď písemným postupem nebo prostřednictvím konferencí na dálku.

11. Správní rada přijme vnitřní organizační předpisy agentury po konzultaci s útvary Komise. Tyto předpisy se zveřejňují.

12. Správní rada schvaluje finanční předpisy platné pro agenturu. Tyto předpisy se smějí odchylovat od nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství ⁽²⁾, pouze pokud je to nezbytné pro zvláštní potřeby činnosti agentury a s předchozím souhlasem Komise.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

13. Správní rada po konzultaci s útvary Komise a po náležitém informování Evropského parlamentu a Rady přijme víceletý plán zaměstnanecké politiky.

Článek 6

Složení správní rady

1. Správní radu tvoří jeden zástupce každého členského státu a dva zástupci jmenovaní Komisí. Všichni zástupci mají hlasovací právo.

2. Každý člen správní rady má náhradníka, který jej zastupuje v případě jeho nepřítomnosti.

3. Členové správní rady a jejich náhradníci jsou jmenováni na základě jejich znalosti úkolů a cílů agentury, s přihlédnutím k manažerským, administrativním a rozpočtovým dovednostem důležitým pro plnění úkolů uvedených v článku 5. Komise a členské státy by se měly snažit o to, aby se omezila fluktuace jejich zástupců ve správní radě a zajistila se kontinuita práce rady. Komise a členské státy usilují o dosažení vyváženého zastoupení mužů a žen ve správní radě.

4. Funkční období členů správní rady a jejich náhradníků je čtyři roky. Toto období lze prodloužit.

Článek 7

Předseda správní rady

1. Správní rada volí z řad svých členů na dobu tří let předsedu a místopředsedu, kteří mohou být zvoleni opakovaně. Nemůže-li předseda vykonávat své povinnosti, zaujme jeho místo z moci úřední místopředseda.

2. Předseda může být vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem nebo příslušnými výbory Evropského parlamentu a zodpověděl otázky jeho členů.

Článek 8

Zasedání

1. Zasedání správní rady svolává předseda.

2. Řádné zasedání správní rady se koná nejméně jednou ročně. Z podnětu předsedy nebo na žádost nejméně jedné třetiny členů rady se konají rovněž mimořádná zasedání.

3. Výkonný ředitel se účastní zasedání správní rady bez hlasovacího práva.

Článek 9

Hlasování

1. Správní rada přijímá rozhodnutí absolutní většinou hlasů svých členů.

2. Pro schválení jednacího řádu správní rady, vnitřních organizačních předpisů, rozpočtu, ročního a víceletého pracovního programu agentury, jmenování, prodloužení funkčního období nebo odvolání výkonného ředitele a jmenování předsedy správní rady je zapotřebí dvoutřetinové většiny hlasů všech členů správní rady.

Článek 10

Výkonná rada

1. Správní radě je nápomocna výkonná rada.

2. Výkonná rada připravuje rozhodnutí přijímaná správní radou a týkající se pouze administrativní a rozpočtové oblasti.

Společně se správní radou zajistí náležitá opatření v návaznosti na zjištění a doporučení vyplývající z šetření úřadu OLAF a z různých interních či externích auditních zpráv a hodnocení.

Aniž jsou dotčeny povinnosti výkonného ředitele stanovené v článku 11, je mu výkonná rada nápomocna a radí mu, pokud jde o provádění rozhodnutí správní rady v administrativní a rozpočtové oblasti.

3. Výkonná rada se skládá z pěti členů jmenovaných z řad členů správní rady, z nichž jedním je předseda správní rady, který smí předsedat i výkonné radě, a dalším jeden ze zástupců Komise.

4. Funkční období členů výkonné rady je totožné s funkčním obdobím členů správní rady stanoveným v čl. 6 odst. 4.

5. Zasedání výkonné rady se koná alespoň jednou za tři měsíce. Předseda výkonné rady svolává další zasedání na žádost členů této rady.

Článek 11

Povinnosti výkonného ředitele

1. Agenturu řídí výkonný ředitel, který je při výkonu svých povinností zcela nezávislý.

2. Výkonný ředitel odpovídá za:
- a) běžnou správu agentury;
 - b) provádění rozhodnutí přijatých správní radou;
 - c) vypracování ročního pracovního programu a víceletého pracovního programu po konzultaci se správní radou, a za jejich předložení správní radě po konzultaci s Komisí;
 - d) provádění ročního pracovního programu a víceletého pracovního programu a podávání zpráv o jejich provádění správní radě;
 - e) vypracování výroční zprávy o činnosti agentury a její předložení správní radě ke schválení;
 - f) vypracování akčního plánu v návaznosti na závěry zpětných hodnocení a zprávy o pokroku, kterou předkládá každé dva roky Komisi;
 - g) ochranu finančních zájmů Unie uplatňováním preventivních opatření proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, účinnými kontrolami a zpětným získáním nesprávně vyplacených částek v případech, kdy jsou zjištěny nesrovnalosti, a případně účinnými, přiměřenými a odrazujícími správními a finančními sankcemi;
 - h) vypracování strategie agentury pro boj proti podvodům a její předložení správní radě ke schválení;
 - i) zajištění toho, aby agentura vykonávala své činnosti v souladu s požadavky subjektů využívajících jejich služeb, zejména s ohledem na přiměřenost poskytovaných služeb;
 - j) rozvíjení a udržování styků s orgány a institucemi či jinými subjekty Unie;
 - k) rozvíjení a udržování styků s podnikatelským sektorem a organizacemi spotřebitelů pro zajištění pravidelného dialogu s příslušnými zúčastněnými stranami;
 - l) jiné úkoly, které jsou výkonnému řediteli uloženy tímto nařízením.

3. Výkonný ředitel může v případě potřeby a v rámci cílů a úkolů agentury zřizovat *ad hoc* pracovní skupiny složené z odborníků, mimo jiné i z příslušných orgánů členských států. Informuje o tom správní radu v předstihu. Postupy týkající se zejména složení těchto skupin, jmenování odborníků výkonným ředitelem a činnosti *ad hoc* pracovních skupin jsou stanoveny ve vnitřních organizačních předpisech agentury.

4. Výkonný ředitel dá administrativní podpurný personál a jiné zdroje v případě potřeby k dispozici správní a výkonné radě.

Článek 12

Stálá skupina zúčastněných stran

1. Správní rada na návrh výkonného ředitele ustaví stálou skupinu zúčastněných stran složenou z uznávaných odborníků zastupujících zúčastněné strany, jako jsou průmysl informačních a komunikačních technologií, poskytovatelé veřejně dostupných elektronických komunikačních sítí nebo služeb, organizace spotřebitelů, vědečtí odborníci v oblasti bezpečnosti sítí a informací a zástupci vnitrostátních regulačních orgánů oznámených podle směrnice 2002/21/ES i donucovacích orgánů a orgánů pro ochranu soukromí.

2. Postupy týkající se zejména počtu, složení a jmenování členů Stálé skupiny zúčastněných stran správní radou, návrhu výkonného ředitele a činnosti skupiny jsou stanoveny ve vnitřních organizačních předpisech agentury a jsou zveřejňovány.

3. Stálé skupině zúčastněných stran předsedá výkonný ředitel nebo osoba, kterou vždy pro danou záležitost výkonný ředitel určí.

4. Funkční období členů Stálé skupiny zúčastněných stran je dva a půl roku. Členové správní rady nesmějí být členy Stálé skupiny zúčastněných stran. Odborníci z řad Komise a členských států jsou oprávněni účastnit se jednání a podílet se na činnosti Stálé skupiny zúčastněných stran. K účasti na zasedáních a na práci Stálé skupiny zúčastněných stran mohou být přizváni zástupci dalších subjektů, kteří nejsou členy Stálé skupiny zúčastněných stran a jejichž účast považuje výkonný ředitel za důležitou.

5. Stálá skupina zúčastněných stran poskytuje agentuře poradenství při vykonávání jejích činností. Radí zejména výkonnému řediteli při přípravě návrhu pracovního programu agentury a při zajišťování komunikace s příslušnými zúčastněnými stranami ve všech otázkách souvisejících s pracovním programem.

ODDÍL 3

ČINNOST

Článek 13

Pracovní program

1. Agentura vykonává svou činnost v souladu s ročním a víceletým pracovním programem, který obsahuje všechny plánované aktivity.

2. Pracovní program obsahuje odpovídající ukazatele výkonnosti umožňující účinné hodnocení dosažených výsledků, pokud jde o cíle.

3. Výkonný ředitel odpovídá za vypracování návrhu pracovního programu agentury po konzultaci s útvary Komise. Výkonný ředitel předkládá správní radě každý rok do 15. března návrh pracovního programu pro příští rok.

4. Do 30. listopadu každého roku poté, co obdrží stanovisko Komise, přijme správní rada pracovní program agentury na následující rok. Pracovní program zahrnuje výhled na více let. Správní rada zajistí, aby pracovní program odpovídal cílům agentury a rovněž legislativním a politickým prioritám Unie v oblasti bezpečnosti sítí a informací.

5. Pracovní program je uspořádán v souladu se zásadou řízení podle činností. Pracovní program odpovídá odhadu příjmů a výdajů agentury a jejímu rozpočtu na daný účetní rok.

6. Výkonný ředitel předloží pracovní program po jeho schválení správní radou Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a členským státním a zveřejní jej. Na výzvu příslušného výboru Evropského parlamentu výkonný ředitel představí přijatý roční pracovní program a zúčastní se výměny názorů o tomto programu.

Článek 14

Žádosti podávané agentuře

1. Žádosti o poradenství a pomoc v rámci cílů a úkolů agentury jsou podávány výkonnému řediteli a doprovázeny základními informacemi, které objasňují danou otázku. Výkonný ředitel informuje správní a výkonnou radu o obdržení žádostí, možných dopadech na zdroje a následně o dalším postupu ve věci žádosti. Pokud agentura žádost zamítne, musí své rozhodnutí odůvodnit.

2. Žádosti podle odstavce 1 může podávat:

a) Evropský parlament;

b) Rada;

c) Komise;

d) jakýkoli příslušný subjekt určený členským státem, například vnitrostátní regulační orgán ve smyslu článku 2 směrnice 2002/21/ES.

3. Správní rada stanoví ve vnitřních organizačních předpisech agentury praktická opatření pro uplatňování odstavců 1 a 2, zejména s ohledem na podávání žádostí, stanovení pořadí jejich důležitosti, další postupy a informování správní a výkonné rady o žádostech podávaných agentuře.

Článek 15

Prohlášení o zájmech

1. Členové správní rady, výkonný ředitel a úředníci dočasně přidělení členskými státy učiní prohlášení o závazcích a prohlášení, z něž vyplývá, zda existují nějaké přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly ovlivňovat jejich nezávislost, či nikoli. Prohlášení musí být správná a úplná, musí být podávána každoročně písemnou formou a aktualizována, kdykoli je to nezbytné.

2. Členové správní rady, výkonný ředitel a externí odborníci, kteří spolupracují na činnosti *ad hoc* pracovních skupin, učiní nejpozději na začátku každého zasedání správní a úplné prohlášení o zájmech, které by mohly ovlivňovat jejich nezávislost vzhledem k bodům na pořadu jednání, a neúčastní se jednání a hlasování o těchto bodech.

3. Agentura ve svých vnitřních organizačních předpisech stanoví praktická opatření týkající se pravidel o prohlášení o zájmech podle odstavců 1 a 2.

Článek 16

Transparentnost

1. Agentura zajistí, aby své činnosti vykonávala s vysokou mírou transparentnosti a v souladu s články 17 a 18.

2. Agentura zajistí, aby veřejnost a všechny zainteresované strany měly k dispozici náležité, objektivní, spolehlivé a snadno dostupné informace, zejména s ohledem na výsledky její činnosti. Zveřejní rovněž prohlášení o zájmech učiněná v souladu s článkem 15.

3. Správní rada může na návrh výkonného ředitele zainteresovaným stranám umožnit, aby se účastnily projednání některých činností agentury jako pozorovatelé.

4. Agentura přijme ve svých vnitřních organizačních předpisech praktická opatření pro dodržování pravidel transparentnosti podle odstavců 1 a 2.

Článek 17

Důvěrnost

1. Aniž je dotčen článek 18, nesděluje agentura třetím osobám informace, které zpracovává, které obdržela a pro které bylo odůvodněně vyžádáno zcela či částečně důvěrné zacházení.

2. Členové správní rady, výkonný ředitel, členové stálé skupiny zúčastněných stran, externí odborníci účastníci se *ad hoc* pracovních skupin a zaměstnanci agentury, včetně úředníků dočasně přidělených členskými státy, jsou povinni i po skončení svých funkcí zachovávat důvěrnost podle článku 339 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).

3. Agentura přijme ve svých vnitřních organizačních předpisech praktická opatření pro dodržování pravidel důvěrnosti podle odstavců 1 a 2.

4. Pokud je to třeba pro vykonávání úkolů agentury, správní rada rozhodne, že agentuře umožní zpracovávat utajované informace. Správní rada v tomto případě po dohodě s útvary Komise přijme vnitřní organizační předpisy, v nichž se uplatňují bezpečnostní zásady stanovené v rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESVO, Euratom ze dne 29. listopadu 2001, kterým se mění její jednací řád⁽¹⁾. Tyto vnitřní organizační předpisy se vztahují kromě jiného na ustanovení o výměně, zpracování a ukládání utajovaných informací.

Článek 18

Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty, které má agentura v držení, se vztahuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

2. Správní rada přijme do šesti měsíců od zřízení agentury prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 1049/2001.

3. Proti rozhodnutím přijatým agenturou podle článku 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 lze podat stížnost veřejnému ochránci práv za podmínek stanovených v článku 228 Smlouvy

o fungování EU nebo žalobu k Soudnímu dvoru Evropské unie za podmínek stanovených v článku 263 Smlouvy o fungování EU.

ODDÍL 4

FINANČNÍ USTANOVENÍ

Článek 19

Schvalování rozpočtu

1. Příjmy agentury zahrnují příspěvek z rozpočtu Unie, příspěvky třetích zemí, které se účastní činnosti agentury v souladu s článkem 30, a dobrovolné peněžní či věcné příspěvky členských států. Členské státy, které poskytují dobrovolné příspěvky, nesmí na základě tohoto příspěvku požadovat žádné zvláštní právo nebo službu.

2. Výdaje agentury zahrnují výdaje na zaměstnance, správu, technickou podporu, infrastrukturu a provoz a výdaje vyplývající ze smluv uzavřených s třetími stranami.

3. Do 1. března každého roku připraví výkonný ředitel návrh odhadu příjmů a výdajů agentury pro následující rozpočtový rok a spolu s návrhem plánu pracovních míst jej předá správní radě.

4. Příjmy a výdaje musejí být vyrovnané.

5. Správní rada na základě návrhu odhadu příjmů a výdajů připraveného výkonným ředitelem sestaví každoročně odhad příjmů a výdajů agentury pro následující rozpočtový rok.

6. Správní rada zašle každý rok do 31. března tento odhad, který zahrnuje návrh plánu pracovních míst a předběžný pracovní program, Komisi a třetím zemím, s nimiž Unie uzavřela dohody v souladu s článkem 30.

7. Tento odhad předloží Komise spolu s předběžným návrhem souhrnného rozpočtu Unie Evropskému parlamentu a Radě

8. Komise na základě tohoto odhadu zanesse do předběžného návrhu rozpočtu Unie odhady, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst, a vyšší subvence ze souhrnného rozpočtu a předloží je Evropskému parlamentu a Radě v souladu s článkem 314 Smlouvy o fungování EU.

9. Evropský parlament a Rada schvalují položky subvencí pro agenturu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 317, 3.12.2001, s. 1.

10. Evropský parlament a Rada přijmou plán pracovních míst agentury.

11. Správní rada spolu s pracovním programem přijme rozpočet agentury. Rozpočet se stává konečným po konečném schválení souhrnného rozpočtu Unie. Správní rada případně upraví rozpočet a pracovní program agentury v souladu se souhrnným rozpočtem Unie. Správní rada předloží rozpočet neprodleně Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Článek 20

Boj proti podvodům

1. V zájmu usnadnění boje proti podvodům, úplatkářství a jinému protiprávnímu jednání podle nařízení (ES) č. 1073/1999⁽¹⁾ agentura během šesti měsíců od zahájení činnosti přistoupí k interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)⁽²⁾ a přijme příslušná ustanovení vztahující se na veškeré zaměstnance agentury, přičemž použije šablonu stanovenou v příloze uvedené dohody.

2. Účetní dvůr má pravomoc provádět na základě kontroly dokumentů a inspekce na místě audit u všech příjemců grantů, zhotovitelů, dodavatelů nebo poskytovatelů a subdodavatelů, kteří od agentury obdrželi finanční prostředky Unie.

3. Úřad OLAF smí provádět šetření, včetně kontrol a inspekci na místě, v souladu s ustanoveními a postupy uvedenými v nařízení (ES) č. 1073/1999 a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem⁽³⁾, aby se zjistilo, zda v souvislosti s grantem nebo zakázkou financovanou ze strany agentury nedošlo k podvodu, úplatkářství nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí dohody o spolupráci se třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi, smlouvy, grantové dohody a rozhodnutí o grantu přijatá agenturou obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Účetní

dvůr a úřad OLAF k provádění těchto kontrol a vyšetřování v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 21

Plnění rozpočtu

1. Za plnění rozpočtu agentury je odpovědný výkonný ředitel.

2. Interní auditor Komise vykonává ve vztahu k agentuře stejné pravomoci jako ve vztahu k útvarům Komise.

3. Do 1. března po ukončení každého rozpočtového roku (1. březen roku N + 1) předá účetní agentury účetnímu Komise prozatímní účty se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za daný rozpočtový rok. Účetní Komise konsoliduje prozatímní účty orgánů a decentralizovaných subjektů podle článku 147 finančního nařízení.

4. Do 31. března roku N + 1 předá účetní Komise prozatímní účty agentury Účetnímu dvoru spolu se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za daný rozpočtový rok. Zpráva o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok se rovněž předává Evropskému parlamentu a Radě.

5. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k prozatímním účtům agentury podle článku 148 finančního nařízení vypracuje výkonný ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku agentury a zašle ji správní radě k vyjádření.

6. Správní rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce agentury.

7. Do 1. července roku N + 1 předá výkonný ředitel konečnou účetní závěrku spolu se stanoviskem správní rady, včetně zprávy o rozpočtovém a finančním řízení za daný rozpočtový rok a připomínek Účetního dvora, Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Účetnímu dvoru.

8. Výkonný ředitel zajistí zveřejnění konečné účetní závěrky.

9. Výkonný ředitel odpoví Účetnímu dvoru na jeho vyjádření do 30. září roku N + 1. Zároveň zašle jedno vyhotovení této odpovědi správní radě.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1).

⁽²⁾ Interinstitucionální dohoda ze dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) (Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15).

⁽³⁾ Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2.

10. Výkonný ředitel předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace nezbytné pro řádný průběh udělení absolutoria za daný rozpočtový rok v souladu s čl. 165 odst. 3 finančního nařízení.

11. Evropský parlament uděluje na základě doporučení Rady do 15. května roku N + 2 výkonnému řediteli absolutorium za plnění rozpočtu rozpočtového roku N.

ODDÍL 5

ZAMĚSTNANCI

Článek 22

Obecná ustanovení

Na zaměstnance agentury se vztahuje služební řád a pracovní řád ostatních zaměstnanců a pravidla přijatá na základě dohody mezi orgány Unie k provedení tohoto služebního řádu.

Článek 23

Výsady a imunita

Na agenturu a její zaměstnance se vztahuje Protokol č. 7 o výsadách a imunitách Evropské unie, připojený ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování EU.

Článek 24

Výkonný ředitel

1. Výkonný ředitel je zaměstnán jako dočasný zaměstnanec agentury podle čl. 2 písm. a) pracovního řádu ostatních zaměstnanců.

2. Výkonného ředitele jmenuje po otevřeném a transparentním výběrovém řízení správní rada ze seznamu kandidátů navržených Komisí.

Pro účely uzavření smlouvy s výkonným ředitelem je agentura zastoupena předsedou správní rady.

Před jmenováním je kandidát zvolený správní radou vyzván, aby před příslušným výborem Evropského parlamentu učinil prohlášení a zodpověděl otázky jeho členů.

3. Funkční období výkonného ředitele je pět let. Do konce tohoto období Komise provede posouzení, které zohlední hodnocení výsledků výkonného ředitele a budoucí úkoly a výzvy agentury.

4. Správní rada může na návrh Komise, který zohledňuje posouzení uvedené v odstavci 3, a poté, co obdrží stanovisko Evropského parlamentu, funkční období výkonného ředitele jednou prodloužit, a to na dobu nepřesahující pět let.

5. O svém záměru prodloužit funkční období výkonného ředitele informuje správní rada Evropský parlament. Je-li výkonný ředitel vyzván, učiní do tří měsíců před tímto prodloužením prohlášení před příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpoví otázky jeho členů.

6. Výkonný ředitel, jehož funkční období bylo prodlouženo, se nesmí účastnit dalšího výběrového řízení na tutéž pozici.

7. Výkonný ředitel může být odvolán z funkce pouze rozhodnutím správní rady.

Článek 25

Vyslaní národní odborníci a další pracovníci

1. Agentura může využívat vyslané národní odborníky nebo jiné pracovníky, kteří nejsou v agentuře zaměstnáni. Na tyto pracovníky se nevztahuje služební řád ani pracovní řád ostatních zaměstnanců.

2. Správní rada přijme rozhodnutí, kterým stanoví pravidla pro vysílání národních odborníků do agentury.

ODDÍL 6

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 26

Právní postavení

1. Agentura je institucí Unie. Má právní subjektivitu.

2. Ve všech členských státech má agentura nejširší způsobilost k právním úkonům, kterou přiznává právníkům osobám jejich právo. Zejména může nabývat a zcizovat movitý i nemovitý majetek a vystupovat před soudem.

3. Agenturu zastupuje její výkonný ředitel.

4. S cílem zlepšit provozní účinnost agentury je zachována pobočka zřízená v metropolitní oblasti Atén.

Článek 27

Odpovědnost

1. Smluvní odpovědnost agentury se řídí právem rozhodným pro danou smlouvu.

Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat na základě jakékoli rozhodčí doložky obsažené ve smlouvě uzavřené agenturou.

2. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí agentura v souladu s obecnými zásadami, které jsou společné právním řádům členských států, škodu, kterou způsobí ona nebo její zaměstnanci při výkonu své funkce.

Soudní dvůr Evropské unie má pravomoc rozhodovat spory o náhradu škody.

3. Osobní odpovědnost zaměstnanců vůči agentuře se řídí odpovídajícími předpisy vztahujícími se na zaměstnance agentury.

Článek 28

Jazyky

1. Na agenturu se vztahuje nařízení č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství⁽¹⁾. Členské státy a ostatní jimi určené subjekty se mohou na agenturu obracet a přijímat odpovědi v libovolném úředním jazyce orgánů Evropské unie.

2. Překladačské služby potřebné pro činnost agentury poskytuje Překladačské středisko pro instituce Evropské unie.

Článek 29

Ochrana osobních údajů

1. Při zpracování údajů týkajících se fyzických osob, zejména při plnění svých úkolů, se agentura řídí zásadami ochrany osobních údajů uvedenými v nařízení (ES) č. 45/2001 a podléhá ustanovením tohoto nařízení.

2. Správní rada přijme prováděcí opatření uvedená v čl. 24 odst. 8 nařízení (ES) č. 45/2001. Správní rada může přijmout další opatření nezbytná pro uplatňování nařízení č. 45/2001 ze strany agentury.

⁽¹⁾ Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385/58.

Článek 30

Účast třetích zemí

1. Agentura je otevřena účasti třetích zemí, které uzavřely s Evropskou unií dohody, na jejichž základě přijaly a používají právní akty Unie v oblasti, na kterou se vztahuje toto nařízení.

2. Na základě odpovídajících ustanovení těchto dohod budou stanovena pravidla, která určí zejména povahu, rozsah a způsob účasti těchto zemí na činnosti agentury, včetně ustanovení týkajících se účasti na iniciativách agentury, finančních příspěvků a zaměstnanců.

Článek 31

Bezpečnostní předpisy týkající se ochrany utajovaných informací

Agentura uplatňuje bezpečnostní zásady obsažené v bezpečnostních pravidlech Komise pro ochranu utajovaných informací Evropské unie (EUCI) a citlivých informací nepodléhajících utajení, která jsou vymezena v příloze rozhodnutí Komise 2001/844/ES, ESUO, Euratom. Vztahuje se to kromě jiného na ustanovení o výměně, zpracování a ukládání takových informací.

ODDÍL 7

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Hodnocení a přezkum

1. Do 20. června 2018 nechá Komise provést hodnocení, které posoudí zejména dopad, účinnost a účelnost agentury a jejích pracovních postupů. Toto hodnocení se rovněž bude zabývat případnou potřebou upravit mandát agentury a finančních dopadů takovýchto úprav.

2. Hodnocení uvedené v odstavci 1 zohledňuje veškerou odezvu, kterou agentura v reakci na svou činnost zaznamenala.

3. Komise předá hodnotící zprávu společně se svými závěry Evropskému parlamentu, Radě a správní radě. Závěry hodnocení se zveřejní.

4. Součástí tohoto hodnocení je rovněž posouzení výsledků dosažených agenturou s ohledem na její cíle, mandát a úkoly. Pokud se Komise domnívá, že pokračování činnosti agentury je odůvodněné vzhledem k jejím určeným cílům, mandátu a úkolům, může navrhnout, aby byl mandát agentury stanovený v článku 36 prodloužen.

Článek 33**Spolupráce hostitelského členského státu**

Hostitelský členský stát agentury poskytuje nejlepší možné podmínky, aby bylo zajištěno řádné fungování agentury, včetně přístupnosti lokality, existence vhodných vzdělávacích zařízení pro děti zaměstnanců, patřičného přístupu na pracovní trh, sociálního zabezpečení a zdravotní péče pro děti i pro manžely a manželky zaměstnanců.

Článek 34**Správní kontrola**

Činnost agentury je pod dohledem veřejného ochránce práv v souladu s článkem 228 Smlouvy o fungování EU.

Článek 35**Zrušení a nástupnictví**

1. Nařízení (ES) č. 460/2004 se zrušuje.

Odkazy na rozhodnutí (ES) č. 460/2004 a na agenturu ENISA se považují za odkazy na toto rozhodnutí a v něm uvedenou agenturu.

2. Agentura je nástupkyní agentury zřízené nařízením (ES) č. 460/2004, pokud jde o veškeré vlastnictví, dohody, právní závazky, pracovní smlouvy, finanční závazky a odpovědnost.

Článek 36**Doba trvání**

Agentura se zřizuje na dobu sedmi let od 19. června 2013.

Článek 37**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. května 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 527/2013

ze dne 21. května 2013,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1528/2007, pokud jde o vyloučení řady zemí ze seznamu regionů nebo států, které uzavřely jednání

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jednání o dohodách o hospodářském partnerství (dále jen „dohody“) mezi:

státy CARIFORA na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé byla uzavřena dne 16. prosince 2007;

Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a smluvní stranou střední Afrika na straně druhé byla uzavřena dne 17. prosince 2007 (Kamerunská republika);

Ghanou na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé byla uzavřena dne 13. prosince 2007;

Pobřežím slonoviny na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé byla uzavřena dne 7. prosince 2007;

státy východní a jižní Afriky na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé byla uzavřena dne 28. listopadu 2007 (Seychelská republika a Zimbabwská republika), dne 4. prosince 2007 (Mauricijská republika), dne 11. prosince 2007 (Komorský svaz a Madagaskarská republika) a dne 30. září 2008 (Zambijská republika);

Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a státy SADC EPA na straně druhé byla uzavřena dne 23. listopadu 2007 (Republika Botswana, Království Lesotho, Svazijské království a Mosambická republika) a dne 3. prosince 2007 (Namibijská republika);

Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a partnerskými státy Východoafrického společenství na straně druhé byla uzavřena dne 27. listopadu 2007;

Evropským společenstvím na jedné straně a tichomořskými státy na straně druhé byla uzavřena dne 23. listopadu 2007.

(2) Antigua a Barbuda, Bahamské společenství, Barbados, Belize, Republika Botswana, Republika Burundi, Kamerunská republika, Komorský svaz, Republika Pobřeží slonoviny, Dominické společenství, Dominikánská republika, Fidžijská republika, Ghanská republika, Grenada, Guyanská kooperativní republika, Haitská republika, Jamajka, Keňská republika, Království Lesotho, Madagaskarská republika, Mauricijská republika, Mosambická republika, Namibijská republika, Nezávislý stát Papua-Nová Guinea, Republika Rwanda, Federace Svatý Kryštof a Nevis, Svatá Lucie, Svatý Vincenc a Grenadiny, Seychelská republika, Surinamská republika, Svazijské království, Sjednocená republika Tanzanie, Republika Trinidad a Tobago, Ugandská republika, Zambijská republika a Zimbabwská republika uzavřely jednání o dohodách, a proto je možné zařadit je do přílohy I nařízení Rady (ES) č. 1528/2007 ze dne 20. prosince 2007 o uplatňování režimu stanoveného v dohodách zakládajících hospodářské partnerství nebo vedoucích k jeho založení na produkty pocházející z některých států, které jsou součástí skupiny afrických, karibských a tichomořských států (AKT) ⁽²⁾.

(3) Republika Botswana, Republika Burundi, Kamerunská republika, Komorský svaz, Republika Pobřeží slonoviny, Fidžijská republika, Ghanská republika, Haitská republika, Keňská republika, Království Lesotho, Mosambická republika, Namibijská republika, Republika Rwanda, Svazijské království, Sjednocená republika Tanzanie, Ugandská republika a Zambijská republika neučinily nezbytné kroky, aby ratifikovaly své příslušné dohody.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 13. září 2012 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 11. prosince 2012 (Úř. věst. C 39 E, 12.2.2013, s. 1). Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2013.

⁽²⁾ Úř. věst. L 348, 31.12.2007, s. 1.

- (4) Z toho důvodu by v souladu s čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 1528/2007, a zejména s písmenem b) uvedeného ustanovení, měla být příloha I uvedeného nařízení změněna a tyto země by z ní měly být odstraněny.
- (5) Za účelem rychlého opětovného zařazení uvedených zemí do přílohy I nařízení (ES) č. 1528/2007, jakmile učiní kroky nezbytné k ratifikaci svých příslušných dohod, a dokud tyto dohody nevstoupí v platnost, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o opětovné zařazení zemí, které byly z přílohy I nařízení (ES) č. 1528/2007 vyřazeny tímto nařízením. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 1528/2007 se mění takto:

- 1) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 2a

Přenesení pravomoci

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 2b s cílem změnit přílohu I tohoto nařízení opětovným zařazením těch regionů nebo států ze skupiny států AKT, které byly z uvedené přílohy odstraněny nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 527/2013 (*) a které po uvedeném odstranění učinily nezbytné kroky, aby své příslušné dohody ratifikovaly.

Článek 2b

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 2a je svěřena Komisi na dobu pěti let od 21. června 2013. Komise předloží zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 2a kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 2a vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst L 165, 18.6.2013, s. 59.“

- 2) Příloha I se nahrazuje zněním obsaženým v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. října 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 21. května 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

Seznam regionů nebo států, které uzavřely jednání ve smyslu čl. 2 odst. 2

ANTIGUA A BARBUDA
BAHAMSKÉ SPOLEČENSTVÍ
BARBADOS
BELIZE
DOMINICKÉ SPOLEČENSTVÍ
DOMINIKÁNSKÁ REPUBLIKA
GRENADA
GUYANSKÁ KOOPERATIVNÍ REPUBLIKA
JAMAJKA
MADAGASKARSKÁ REPUBLIKA
MAURICIJSKÁ REPUBLIKA
NEZÁVISLÝ STÁT PAPUA-NOVÁ GUINEA
FEDERACE SVATÝ KRYŠTOF A NEVIS
SVATÁ LUCIE
SVATÝ VINCENC A GRENADINY
SEYCHELSKÁ REPUBLIKA
SURINAMSKÁ REPUBLIKA
REPUBLIKA TRINIDAD A TOBAGO
ZIMBABWSKÁ REPUBLIKA“

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 528/2013

ze dne 12. června 2013,

kterým se mění nařízení (ES) č. 450/2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex), pokud jde o datum jeho použitelnosti

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 33, 114 a 207 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex) ⁽³⁾ má nahradit nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽⁴⁾. Nařízení (ES) č. 450/2008 vstoupilo v platnost 24. června 2008, avšak má se v souladu s čl. 188 odst. 2 uvedeného nařízení používat až poté, co budou použitelné prováděcí předpisy k uvedenému nařízení, nejpozději však dnem 24. června 2013.
- (2) Dne 20. února 2012 předložila Komise Evropskému parlamentu a Radě návrh nařízení, kterým se stanoví celní kodex Unie, v podobě přepracovaného nařízení (ES) č. 450/2008 s cílem nahradit toto nařízení před nejzazším datem jeho použitelnosti, kterým je den 24. června 2013. Nicméně řádný legislativní proces nelze dokončit tak, aby bylo navrhovaného nařízení přijato a vstoupilo v platnost před tímto datem. Bez opravného legislativního opatření by se tudíž nařízení (ES) č. 450/2008 stalo dne 24. června 2013 použitelným a nařízení (EHS) č. 2913/92 by bylo zrušeno. To by

vytvořilo právní nejistotu ohledně skutečně použitelných celních předpisů k tomuto datu a vytvořilo by překážku udržení komplexního a soudržného právního rámce Unie pro celní záležitosti až do přijetí navrhovaného nařízení.

- (3) Aby se zamezilo takovým vážným problémům týkajícím se celních předpisů Unie a aby se Evropskému parlamentu a Radě poskytla odpovídající doba na dokončení procesu přijetí přepracovaného znění celního kodexu Unie, mělo by nejzazší datum použitelnosti nařízení (ES) č. 450/2008, jak je stanoveno v čl. 188 odst. 2 druhém pododstavci uvedeného nařízení, být odloženo. Nové datum použitelnosti, jež se považuje za přiměřené pro tento účel, je 1. listopad 2013.
- (4) Vzhledem k naléhavosti situace by měla být použita výjimka ze lhůty osmi týdnů uvedené v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii, Smlouvě o fungování Evropské unie a Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
- (5) Nařízení (ES) č. 450/2008 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V čl. 188 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (ES) č. 450/2008 se datum „24. června 2013“ nahrazuje datem „1. listopadu 2013“.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 12. června 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZZa Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 22. května 2013 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. května 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. června 2013.

⁽³⁾ Úř. věst. L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2013/11/EU

ze dne 21. května 2013

o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES

(směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V čl. 169 odst. 1 a v čl. 169 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) se stanoví, že Unie přispívá k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 Smlouvy o fungování EU. Článek 38 Listiny základních práv Evropské unie stanoví, že v politikách Unie je zajištěna vysoká úroveň ochrany spotřebitele.

(2) V souladu s čl. 26 odst. 2 Smlouvy o fungování EU zahrnuje vnitřní trh prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb. Vnitřní trh by měl spotřebitelům přinášet přidanou hodnotu v podobě vyšší kvality, větší rozmanitosti, přiměřených cen a vysoké úrovně bezpečnostních norem pro zboží a služby, čímž by se měla podpořit vyšší úroveň ochrany spotřebitele.

(3) Roztříštěnost vnitřního trhu poškozuje konkurenceschopnost, růst a vytváření pracovních míst v Unii. Odstranění přímých i nepřímých překážek, které brání řádnému fungování vnitřního trhu, a zvýšení důvěry občanů mají zásadní význam pro dokončení vnitřního trhu.

(4) Zajištění přístupu k jednoduchým, efektivním, rychlým a levným způsobům řešení vnitrostátních i přeshraničních sporů, které se vyskytnou v souvislosti s kupními smlouvami nebo se smlouvami o poskytování služeb, by mělo přinést prospěch spotřebitelům, a posílit tak jejich důvěru v trh. Tento přístup by se měl vztahovat na transakce uskutečněné on-line i off-line a má velký význam zejména v případech, že spotřebitelé nakupují v zahraničí.

(5) Alternativní řešení sporů nabízí jednoduché, rychlé a levné mimosoudní urovnání sporů mezi spotřebiteli a obchodníky. Alternativní řešení sporů však není v Unii dosud dostatečně a jednotně vyvinuté. Je politováníhodné, že i přes doporučení Komise 98/257/ES ze dne 30. března 1998 o zásadách pro orgány příslušné pro mimosoudní urovnávání spotřebitelských sporů ⁽³⁾ a doporučení Komise 2001/310/ES ze dne 4. dubna 2001 o zásadách pro mimosoudní orgány při řešení spotřebitelských sporů dohodou ⁽⁴⁾ nebyly mechanismy pro alternativní řešení sporů doposud správně zavedeny a že uspokojivě nefungují ve všech zeměpisných oblastech či podnikatelských odvětvích v Unii. Spotřebitelé a obchodníci dosud nemají povědomí o existujících mimosoudních mechanismech ke zjednání nápravy, přičemž jen velmi malé procento občanů ví, jak podat stížnost k subjektu alternativního řešení sporů. Pokud jsou postupy alternativního řešení sporů k dispozici, úroveň jejich kvality se v jednotlivých členských státech značně liší a subjekty alternativního řešení sporů často neřeší přeshraniční spory efektivně.

(6) Rozdíly v rozsahu, na co se alternativní řešení sporů vztahuje, v kvalitě a informovanosti v jednotlivých členských státech představují překážku pro vnitřní trh a jsou jedním z důvodů, proč spotřebitelé nenakupují v zahraničí a nemají důvěru v to, že je možné případné spory s obchodníky vyřešit snadno, rychle a levně. Stejně důvody mohou vést obchodníky k tomu, aby neprodávali

⁽¹⁾ Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 93.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. dubna 2013.

⁽³⁾ Úř. věst. L 115, 17.4.1998, s. 31.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 109, 19.4.2001, s. 56.

- spotřebitelům v jiných členských státech, v nichž neexistuje dostatečný přístup ke kvalitním postupům alternativního řešení sporů. Obchodníci usazení v členském státě, v němž nejsou dostatečně dostupné kvalitní postupy alternativního řešení sporů, jsou navíc znevýhodněni v hospodářské soutěži oproti obchodníkům, kteří mají k takovým postupům přístup, a mohou tedy řešit spotřebitelské spory rychleji a levněji.
- (7) Mají-li spotřebitelé plně využívat potenciálu vnitřního trhu, měly by být mechanismy alternativního řešení sporů k dispozici u všech druhů vnitrostátních a přeshraničních sporů, na které se vztahuje tato směrnice, u postupů alternativního řešení sporů by se měly dodržovat jednotné požadavky na kvalitu platné v celé Unii a spotřebitelé a obchodníci by měli mít o existenci takovýchto postupů povědomí. S ohledem na nárůst přeshraničního obchodu a pohybu osob je rovněž důležité, aby subjekty alternativního řešení sporů řešily přeshraniční spory efektivně.
- (8) Jak uvedl Evropský parlament v usnesení ze dne 25. října 2011 o alternativním řešení sporů v občanských, obchodních a rodinných věcech a v usnesení ze dne 20. května 2010 o vytvoření jednotného trhu pro spotřebitele a občany, měl by jakýkoli komplexní přístup k jednotnému trhu v rámci svých priorit vytvářet jednoduché, cenově přijatelné, účelné a dostupné systémy zjednodávací nápravy.
- (9) Komise ve svém sdělení ze dne 13. dubna 2011 nazvaném „Akt o jednotném trhu – Dvanáct oblastí podpory růstu a posílení důvěry – Společně k novému růstu“ považuje právní předpisy o alternativním řešení sporů, které zahrnují elektronické obchodování (e-commerce), za jednu z dvanácti oblastí, které mohou podnítit hospodářský růst, posílit důvěru v jednotný trh a vést k jeho postupnému dokončení.
- (10) Evropská rada ve svých závěrech ze zasedání konaných ve dnech 24. a 25. března 2011 a 23. října 2011 vyzvala Evropský parlament a Radu, aby do konce roku 2012 přijaly první soubor prioritních opatření, která mají představovat nový impuls pro jednotný trh. Ve svých závěrech ze dne 30. května 2011 o prioritních opatřeních pro oživení jednotného trhu vyzdvihuje Rada Evropské unie význam elektronického obchodování a souhlasí s tím, že by systémy alternativního řešení sporů měly nabídnout jak spotřebitelům, tak obchodníkům levné, jednoduché a rychlé zjednávací nápravy. Úspěšné provádění těchto systémů vyžaduje trvalou politickou angažovanost a podporu veškerých aktérů, aniž by se činily kompromisy, pokud jde o cenovou dostupnost, transparentnost, flexibilitu, rychlost a kvalitu rozhodování subjektů alternativního řešení sporů, na které se vztahuje tato směrnice.
- (11) S ohledem na rostoucí význam obchodování on-line, a především přeshraničního obchodu jakožto pilíře hospodářské činnosti v Unii je u spotřebitelských sporů nezbytné zajistit řádně fungující infrastrukturu pro alternativní řešení sporů a řádně integrovaný rámec pro řešení sporů on-line v případě spotřebitelských sporů vzniklých v souvislosti s transakcemi prováděnými on-line, aby byl splněn cíl Aktu o jednotném trhu, kterým je posílení důvěry občanů ve vnitřní trh.
- (12) Tato směrnice a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line⁽¹⁾ představují dva propojené a doplňující se právní nástroje. Nařízení (EU) č. 524/2013 stanoví zřízení platformy pro řešení sporů on-line, která spotřebitelům a obchodníkům nabízí jednotné kontaktní místo pro mimosoudní řešení sporů on-line prostřednictvím subjektů alternativního řešení sporů, které jsou s platformou spojeny a nabízejí alternativní řešení sporů prostřednictvím kvalitních postupů alternativního řešení sporů. Předpokladem řádného fungování platformy pro řešení sporů on-line je tudíž dostupnost kvalitních subjektů alternativního řešení sporů v celé Unii.
- (13) Tato směrnice by se neměla vztahovat na neehospodářské služby obecného zájmu. Nehospodářské služby jsou služby, které nejsou poskytovány za hospodářské protiplnění. V důsledku toho by neehospodářské služby obecného zájmu poskytované bezúplatně státem nebo jeho jménem neměly být do této směrnice zahrnuty, a to bez ohledu na právní formu poskytování těchto služeb.
- (14) Tato směrnice by se rovněž neměla vztahovat na služby v oblasti zdravotní péče vymezené v čl. 3 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/24/EU ze dne 9. března 2011 o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči⁽²⁾.
- (15) Rozvoj řádně fungujícího alternativního řešení sporů uvnitř Unie je nutný k posílení důvěry spotřebitelů ve vnitřní trh, a to i v oblasti obchodování on-line, a k realizaci potenciálu a příležitostí, které nabízí přeshraniční obchod a obchodování on-line. Tento rozvoj by měl stavět na stávajících postupech alternativního řešení sporů v členských státech, přičemž by měl respektovat jejich právní tradice. Jak stávající, tak i nově vytvořené řádně fungující subjekty pro řešení sporů, které splňují požadavky na kvalitu stanovené v této směrnici, by měly považovány za subjekty alternativního řešení sporů ve smyslu této směrnice. Rozšíření alternativního řešení sporů se může také ukázat jako důležité v těch členských státech, kde u soudů přetrvává velké množství nevyřešených případů, což občanům Unie brání v uplatnění práva na spravedlivý proces v přiměřené lhůtě.
- (16) Tato směrnice by se měla vztahovat na spory mezi spotřebiteli a obchodníky, které se týkají smluvních závazků, jež vznikly v souvislosti s kupními smlouvami nebo smlouvami o poskytování služeb, jak on-line, tak i off-line, ve všech hospodářských odvětvích s výjimkou

(1) Viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku.

(2) Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 45.

- odvětví, která nespádají do její působnosti. Tyto spory by měly zahrnovat spory, které vznikají v souvislosti s prodejem či poskytováním digitálního obsahu za úplat. Tato směrnice by se měla vztahovat na stížnosti předložené spotřebiteli proti obchodníkům. Neměla by se vztahovat na stížnosti předložené obchodníky proti spotřebitelům ani na spory mezi obchodníky. Tato směrnice by však neměla bránit členským státům přijímat nebo ponechat v platnosti ustanovení týkající se postupů pro mimosoudní řešení takových sporů.
- (17) Členským státům by mělo být umožněno ponechat v platnosti či zavádět vnitrostátní ustanovení týkající se postupů, na něž se nevztahuje tato směrnice, jako jsou vnitřní postupy pro vyřizování stížností uplatňované daným obchodníkem. Tyto vnitřní postupy pro vyřizování stížností mohou být efektivním prostředkem řešení spotřebitelských sporů v počátečním stadiu.
- (18) Definice spotřebitele by měla zahrnovat fyzické osoby jednající mimo rámec své obchodní činnosti, podnikání, řemesla nebo povolání. Pokud je však smlouva uzavřena za účelem částečně spadajícím do rámce a částečně mimo rámec obchodní činnosti dané osoby (smlouvy mající dvojí účel) a obchodní účel této činnosti je natolik okrajový, že v celkovém kontextu dotčené transakce nepřevažuje, měla by být tato osoba považována rovněž za spotřebitele.
- (19) Některé stávající právní akty Unie již obsahují ustanovení týkající se alternativního řešení sporů. Za účelem zajištění právní jistoty by mělo být stanoveno, že v případě rozporu má tato směrnice přednost, kromě případů, kdy je výslovně stanoveno jinak. Touto směrnicí by neměla být dotčena zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/52/ES ze dne 21. května 2008 o některých aspektech mediace v občanských a obchodních věcech⁽¹⁾, která již stanoví pro přeshraniční spory rámec pro mediační systémy na úrovni Unie, aniž by bránila uplatňování uvedených směrnic na vnitřní mediační systémy. Tato směrnice by se měla vztahovat horizontálně na všechny druhy postupů alternativního řešení sporů, včetně postupů alternativního řešení sporů, na něž se vztahuje směrnice 2008/52/ES.
- (20) Subjekty alternativního řešení sporů se značně liší v rámci celé Unie i v rámci členských států. Tato směrnice by se měla vztahovat na veškeré subjekty, které jsou trvale usazeny, nabízejí řešení sporů mezi spotřebitelem a obchodníkem prostřednictvím postupu alternativního řešení sporů a jsou uvedeny na seznamu v souladu s touto směrnicí. Pokud se členské státy rozhodnou, může se tato směrnice vztahovat rovněž na subjekty alternativního řešení sporů, kterým členské státy povolily nařizovat stranám sporu závazná řešení. Mimosoudní postup vytvořený ad hoc pro konkrétní spor mezi spotřebitelem a obchodníkem by však neměl být považován za postup alternativního řešení sporů.
- (21) Postupy alternativního řešení sporů se značně liší v rámci celé Unie i v rámci členských států. Mohou mít podobu postupů, při nichž se subjekt alternativního řešení sporů snaží sblížit dotyčné strany sporu s cílem usnadnit smírné řešení, postupů, při nichž subjekt alternativního řešení sporů navrhuje řešení, nebo postupů, při nichž subjekt alternativního řešení sporů nařídí řešení. Také mohou být kombinací dvou či více takových postupů. Touto směrnicí by neměla být dotčena podoba postupů alternativního řešení sporů v jednotlivých členských státech.
- (22) Postupy u subjektů pro řešení sporů, kde jsou fyzické osoby pověřené řešením sporu zaměstnány nebo odměňovány výhradně obchodníkem, mohou být vystaveny střetu zájmů. Tyto postupy by proto měly být zpravidla vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice, pokud členský stát nerozhodne o tom, že by takové postupy mohly být uznány jako postupy alternativního řešení sporů podle této směrnice, a za předpokladu, že tyto subjekty budou zcela splňovat zvláštní požadavky na nezávislost a nestrannost stanovené v této směrnicí. Subjekty alternativního řešení sporů nabízející takové postupy by měly podléhat pravidelnému hodnocení, pokud jde o to, jak dodržují požadavky na kvalitu stanovené v této směrnicí, včetně zvláštních dodatečných požadavků, jež zajišťují jejich nezávislost.
- (23) Tato směrnice by se neměla vztahovat na postupy pro vyřizování stížností spotřebitelů v rámci zvláštního systému provozovaného obchodníkem, ani na přímá jednání mezi stranami sporu. Dále by se neměla vztahovat na pokusy soudce o urovnání sporu během soudního řízení týkajícího se daného sporu.
- (24) Členské státy by měly zajistit, aby spory, na něž se vztahuje tato směrnice, mohly být předloženy subjektu alternativního řešení sporů, který splňuje požadavky stanovené v této směrnicí a je uveden na seznamu v souladu s touto směrnicí. Členské státy by měly mít možnost splnit tuto povinnost tím, že využijí stávající řádně fungující subjekty alternativního řešení sporů a v případě potřeby upraví jejich působnost, nebo tím, že stanoví, že mají být zřízeny nové subjekty alternativního řešení sporů. Tato směrnice by neměla bránit fungování stávajících subjektů řešení sporů působících v rámci vnitrostátních orgánů ochrany spotřebitele jednotlivých členských států, v nichž jsou řešením sporů pověřeni státní úředníci. Tito státní úředníci by měli být považováni za zástupce zájmů spotřebitelů i obchodníků. Tato směrnice by neměla zavazovat členské státy, aby vytvořily zvláštní subjekt alternativního řešení sporů v každém maloobchodním odvětví. Je-li to nutné v zájmu zajištění plného přístupu k alternativnímu řešení sporů v různých zeměpisných oblastech a v různých odvětvích, měly by mít členské státy možnost stanovit vytvoření jednoho subjektu alternativního řešení sporů, který se bude zabývat spory, pro jejichž řešení není příslušný žádný konkrétní subjekt alternativního řešení sporů. Takový subjekt alternativního řešení sporů by měl být pro spotřebitele a obchodníky zárukou, že nebude narušen přístup k subjektu alternativního řešení sporů.

(¹) Úř. věst. L 136, 24.5.2008, s. 3.

- (25) Tato směrnice by neměla členským státům bránit v ponechání v platnosti či zavádění právních předpisů týkajících se postupů pro mimosoudní řešení spotřebitelských smluvních sporů, které jsou v souladu s požadavky stanovenými touto směrnicí. Za účelem zajištění efektivního fungování subjektů alternativního řešení sporů by tyto subjekty měly mít rovněž možnost ponechat v platnosti či zavést v souladu s právními předpisy členského státu, v němž jsou usazeny, procesní pravidla, na jejichž základě mohou za určitých okolností odmítnout zabývat se sporem, například pokud je spor příliš složitý, a byl by tedy lépe vyřešen u soudu. Procesní pravidla, na jejichž základě mohou subjekty alternativního řešení sporů odmítnout zabývat se sporem, by však neměla podstatně narušovat přístup spotřebitelů k postupům alternativního řešení sporů, a to i v případě přeshraničních sporů. Při stanovení mezní hodnoty sporu by tedy členské státy měly vždy zohlednit, že skutečná hodnota sporu může být v jednotlivých členských státech odlišná, a stanovení nepřiměřeně vysoké mezní hodnoty sporu v jednom členském státě by tak mohlo narušit přístup k postupům alternativního řešení sporů pro spotřebitele z jiných členských států. Od členských států by nemělo být vyžadováno, aby spotřebitelům zajistily možnost předložit svoji stížnost jinému subjektu alternativního řešení sporů, pokud subjekt alternativního řešení sporů, jemuž byla stížnost předložena jako prvnímu, se vzhledem ke svým procesním pravidlům odmítl stížností zabývat. V takových případech je třeba mít za to, že členské státy splnily svoji povinnost zajistit plný přístup k subjektům alternativního řešení sporů.
- (26) Tato směrnice by měla obchodníkům usazeným v některém členském státě umožnit, aby se jejich spory zabýval subjekt alternativního řešení sporů usazený v jiném členském státě. Za účelem zlepšení přístupu spotřebitelů k alternativnímu řešení sporů v celé Unii by měly mít členské státy možnost rozhodnout se využívat subjekty alternativního řešení sporů usazené v jiném členském státě nebo regionálních, nadnárodních nebo celoevropských subjektů řešení sporů, pokud je pro obchodníky z různých členských států příslušný tentýž subjekt alternativního řešení sporů. Využíváním subjektů alternativního řešení sporů usazených v jiném členském státě nebo nadnárodních či celoevropských subjektů alternativního řešení sporů by však neměla být dotčena povinnost členských států zajistit plný přístup k subjektům alternativního řešení sporů.
- (27) Touto směrnicí by neměla být dotčena možnost členských států ponechat v platnosti nebo zavést postupy alternativního řešení sporů pro společné projednání stejných nebo podobných sporů mezi obchodníkem a několika spotřebiteli. Před předložením návrhu týkajícího se kolektivního mimosoudního vyrovnání na úrovni Unie by mělo být provedeno celkové posouzení dopadů. Existence efektivního systému pro kolektivní žaloby a dobrá dostupnost alternativního řešení sporů by se měly doplňovat a neměly by se navzájem vylučovat.
- (28) Zpracování informací týkajících se sporů, na něž se vztahuje tato směrnice, by mělo být v souladu s pravidly o ochraně osobních údajů stanovenými v právních a správních předpisech členských států přijatých podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾.
- (29) V průběhu celého postupu alternativního řešení sporů by měly být respektovány důvěrnost a soukromí. Členské státy by měly být podporovány v tom, aby chránily důvěrnost postupů alternativního řešení sporů ve všech následných občanských nebo obchodních soudních či rozhodčích řízeních.
- (30) Členské státy by nicméně měly zajistit, aby subjekty alternativního řešení sporů zveřejnily všechny systémové nebo závažné problémy, které se objevují často a vedou ke sporům mezi spotřebiteli a obchodníky. K takto sděleným informacím mohou být připojena doporučení, jak se těmto problémům v budoucnu vyhnout nebo jak je vyřešit, aby se zlepšil přístup obchodníků a usnadnila výměna informací a osvědčených postupů.
- (31) Členské státy by měly zajistit, aby subjekty alternativního řešení sporů řešily spory způsobem, který je spravedlivý, praktický a vyvážený jak vůči spotřebiteli, tak i obchodníkovi, a to na základě objektivního posouzení okolností, za nichž je stížnost podána, a při patřičném zohlednění práv stran sporu.
- (32) Nezávislost a integrita subjektů alternativního řešení sporů má zásadní význam pro to, aby občané Unie nabyli důvěry, že jim mechanismy alternativního řešení sporů zaručí spravedlivý a nezávislý výsledek. Fyzická osoba či kolektivní orgán pověřené prováděním alternativního řešení sporů by měly být nezávislé na jakýchkoli osobách či subjektech, které by mohly mít na daném výsledku zájem, a neměly by být v žádném střetu zájmů, který by mohl ohrozit spravedlivost, nestrannost a nezávislost jejich rozhodování.
- (33) Fyzické osoby pověřené prováděním alternativního řešení sporů by měly být považovány za nestranné, pouze pokud nemohou podléhat tlaku, který by mohl ovlivnit jejich postoj ke sporu. Za účelem zajištění nezávislosti jejich jednání by měly být tyto fyzické osoby rovněž jmenovány na dostatečně dlouhou dobu a neměly by dostávat pokyny od žádné ze stran sporu nebo jejich zástupců.
- (34) Aby bylo zajištěno, že nebude docházet k žádnému střetu zájmů, by fyzické osoby pověřené prováděním alternativního řešení sporů měly informovat o všech okolnostech, které by mohly ovlivnit jejich nezávislost a nestrannost nebo vést ke střetu zájmů s některou ze stran sporu, jenž mají řešit. Může se jednat o jakýkoli finanční zájem, přímý nebo nepřímý, na výsledku postupu alternativního řešení sporu nebo o jakýkoli osobní nebo obchodní vztah s jednou nebo více stranami sporu v průběhu tří let před přijetím funkce v rámci alternativního řešení sporů, včetně jakékoli funkce, jejímž účelem nebylo alternativní řešení sporů, v níž příslušná osoba jednala za jednu nebo více stran, za profesní organizaci či sdružení obchodníků, jichž je jedna ze stran členem, nebo za jiného jejich člena.

(1) Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (35) Zejména je zapotřebí zajistit, aby tento tlak nebyl vyvíjen v případě, že jsou fyzické osoby pověřené prováděním alternativního řešení sporů zaměstnané nebo odměňované obchodníkem. Z toho důvodu by měly být stanoveny konkrétní požadavky, pokud se členské státy rozhodnou, že v těchto případech umožní, aby byly postupy řešení sporů považovány za postupy alternativního řešení sporů podle této směrnice. Pokud jsou fyzické osoby pověřené prováděním alternativního řešení sporů zaměstnány nebo odměňovány výhradně profesní organizací nebo sdružením obchodníků, již je obchodník členem, nebo pokud od nich pobírají jakoukoli formu odměny, měly by mít k dispozici oddělený, vyhrazený rozpočet postačující k plnění svých úkolů.
- (36) Pro úspěch alternativního řešení sporů, zvláště pak s ohledem na zajištění nezbytné důvěry v postupy alternativního řešení sporů, je nutné, aby fyzické osoby pověřené prováděním alternativního řešení sporů měly nezbytné odborné znalosti, včetně všeobecné znalosti práva. Fyzické osoby by měly mít zejména dostatečné všeobecné znalosti právní úpravy, aby si byly vědomy právních důsledků sporu, aniž by musely být kvalifikovanými právníky.
- (37) Uplatňování určitých zásad kvality u postupů alternativního řešení sporů posiluje důvěru spotřebitelů i obchodníků v tyto postupy. Tyto zásady kvality byly na úrovni Unie poprvé vypracovány v doporučeních Komise 98/257/ES a 2001/310/ES. Tím, že tato směrnice stanoví závaznost některých zásad stanovených ve zmíněných doporučeních Komise, vytváří soubor požadavků na kvalitu, které se vztahují na všechny postupy alternativního řešení sporů vedené subjekty alternativního řešení sporů oznámenými Komisi.
- (38) Tato směrnice by měla stanovit požadavky na kvalitu pro subjekty alternativního řešení sporů, které by měly zaručit stejnou úroveň ochrany a práv spotřebitelů v rámci vnitrostátních i přeshraničních sporů. Tato směrnice by členským státům neměla bránit, aby přijímaly nebo ponechávaly v platnosti pravidla jdoucí nad rámec toho, co stanoví tato směrnice.
- (39) Subjekty alternativního řešení sporů by měly být dostupné a transparentní. Za účelem zajištění transparentnosti subjektů a postupů alternativního řešení sporů je nezbytné, aby strany sporu obdržely jednoznačné a srozumitelné informace, které potřebují k tomu, aby učinily informované rozhodnutí před vlastním zapojením se do postupu alternativního řešení sporů. Poskytnutí takových informací obchodníkům by nemělo být požadováno, pokud je jejich účast v postupech alternativního řešení sporů podle vnitrostátního práva povinná.
- (40) Řádně fungující subjekt alternativního řešení sporů by měl ukončit postup řešení sporů on-line či off-line bezodkladně ve lhůtě 90 kalendářních dnů ode dne, kdy obdrží úplný spis ke stížnosti, včetně veškeré příslušné dokumentace týkající se této stížnosti, a to včetně zpřístupnění výsledku postupu alternativního řešení sporů. Subjekt alternativního řešení sporů, který obdržel stížnost, by měl strany o stížnosti vyrozumět poté, co získá veškeré dokumenty nezbytné k zahájení postupu alternativního řešení sporů. V určitých výjimečných a velmi složitých případech, včetně případů, kdy se jedna ze stran sporu nemůže z oprávněných důvodů účastnit postupu alternativního řešení sporu, by subjekty alternativního řešení sporů měly mít možnost tuto lhůtu prodloužit za účelem přezkoumání dotyčného případu. Strany sporu by měly být informovány o takovém prodloužení a o přibližné očekávané době, jež bude pro ukončení sporu nezbytná.
- (41) Postupy alternativního řešení sporů by měly být pro spotřebitele pokud možno bezplatné. V případě, že jsou náklady účtovány, by měl být postup alternativního řešení sporů pro spotřebitele dostupný, atraktivní a levný. Za tímto účelem by se měl účtovat pouze nízký poplatek.
- (42) Postupy alternativního řešení sporů by měly být spravedlivé, aby strany sporu byly plně informovány o svých právech a důsledcích rozhodnutí, jež v souvislosti s postupem alternativního řešení sporů učiní. Subjekty alternativního řešení sporů by měly spotřebitele informovat o jejich právech dříve, než spotřebitelé s navrhovaným řešením vysloví souhlas nebo se jím budou řídit. Obě strany sporu by také měly mít možnost předložit své informace a důkazy, aniž by musely být fyzicky přítomny.
- (43) Dohoda mezi spotřebitelem a obchodníkem o podání stížnosti u subjektu alternativního řešení sporů by neměla být pro spotřebitele závazná, pokud byla uzavřena před tím, než došlo ke sporu, a pokud by spotřebitele zbavovala práva podat za účelem vyřešení příslušného sporu návrh na zahájení řízení u soudu. Kromě toho by při postupech alternativního řešení sporů, v nichž má být spor vyřešen nařízením řešení, mělo být nařízené řešení pro strany závazné, pouze pokud byly informovány o jeho závaznosti předem a výslovně s tím souhlasily. Od obchodníků by neměl být požadován zvláštní souhlas, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví, že jsou tato řešení pro obchodníky závazná.
- (44) V postupech alternativního řešení sporů, v nichž má být spor vyřešen nařízením řešení spotřebiteli, by nařízené řešení v situaci, kdy nedochází ke kolizi právních předpisů, nemělo vést k tomu, že by byl spotřebitel zbaven ochrany, kterou mu poskytují ustanovení právního řádu, od nichž se nelze smluvně odchýlit podle právních předpisů členského státu, v němž mají spotřebitel a obchodník obvyklé bydliště. V situaci, kdy dochází ke kolizi právních předpisů a právo rozhodné pro kupní smlouvu nebo pro smlouvu o poskytování služeb je určeno

v souladu s čl. 6 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) ⁽¹⁾, by řešení nařízené subjektem alternativního řešení sporů nemělo vést k tomu, že by byl spotřebitel zbaven ochrany, kterou mu poskytují ustanovení právního řádu, od nichž se nelze smluvně odchýlit podle právních předpisů členského státu, v němž má spotřebitel obvyklé bydliště. V situaci, kdy dochází ke kolizi právních předpisů a právo rozhodné pro kupní smlouvu nebo pro smlouvu o poskytování služeb je určeno podle čl. 5 odst. 1 až 3 Římské úmluvy ze dne 19. června 1980 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy ⁽²⁾, by řešení nařízené subjektem alternativního řešení sporů nemělo vést k tomu, že by byl spotřebitel zbaven ochrany, kterou mu poskytují imperativní ustanovení právních předpisů členského státu, v němž má spotřebitel obvyklé bydliště.

- (45) Právo na účinné prostředky nápravy a spravedlivý proces jsou základní práva stanovená v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie. Postupy alternativního řešení sporů by proto neměly nahrazovat soudní řízení a neměly by zbavovat spotřebitele nebo obchodníky jejich práva obrátit se při zjednávání nápravy na soudy. Tato směrnice by proto neměla bránit stranám sporu ve výkonu jejich práva na přístup k soudnictví. V případech, kdy spor nemohl být vyřešen příslušným postupem alternativního řešení sporů, jehož výsledek není závazný, by se stranám sporu nemělo bránit v pozdějším zahájení soudních řízení týkajících se tohoto sporu. Členské státy by měly mít možnost svobodně si zvolit vhodné prostředky k dosažení tohoto cíle. Měly by mít možnost mimo jiné stanovit, že promlčecí nebo prekluzivní lhůty nemohou uplynout v průběhu postupu alternativního řešení sporů.
- (46) Mají-li subjekty alternativního řešení sporů fungovat efektivně, měly by mít k dispozici dostatečné lidské, materiální a finanční zdroje. Členské státy by měly rozhodnout o vhodné formě financování subjektů alternativního řešení sporů na svém území, aniž by tím omezily financování subjektů, které v této oblasti již působí. Touto směrnicí by neměla být dotčena otázka, zda jsou subjekty alternativního řešení sporů financovány z veřejných nebo soukromých prostředků, či zda jsou financovány prostřednictvím kombinace veřejných a soukromých prostředků. Subjekty alternativního řešení sporů by však měly být podporovány v tom, aby upřednostňovaly zejména soukromé formy financování a veřejné finanční prostředky využívaly pouze podle uvážení členských států. Touto směrnicí by neměla být dotčena možnost financování subjektů alternativního řešení sporů ze strany podniků nebo profesních organizací či sdružení obchodníků.
- (47) Jakmile vznikne spor, je nezbytné, aby byli spotřebitelé schopni rychle určit, které subjekty alternativního řešení sporů jsou příslušné pro vyřízení jejich stížnosti, a aby věděli, zda se dotčený obchodník bude účastnit řízení předloženého subjektu alternativního řešení sporů. Obchodníci, kteří se zavážou využívat při řešení sporů

subjektů alternativního řešení sporů, by měli spotřebitele informovat o internetové adrese a stránkách subjektu či subjektů alternativního řešení sporů, jež jsou pro ně příslušné. Tyto informace by měly být uvedeny na internetových stránkách obchodníka jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem, pokud tyto internetové stránky existují, a případně ve všeobecných obchodních podmínkách u kupních smluv nebo u smluv o poskytování služeb uzavřených mezi obchodníkem a spotřebitelem. Obchodníci by měli mít možnost uvádět na svých internetových stránkách i ve všeobecných obchodních podmínkách u příslušných smluv veškeré dodatečné informace o svých vnitřních postupech pro vyřizování stížností nebo o veškerých dalších způsobech navázání přímého kontaktu v zájmu urovnání sporů se spotřebiteli, aniž by je odkazovali na subjekt alternativního řešení sporů. Jestliže nemůže být spor vyřešen přímo, obchodník by měl spotřebiteli poskytnout, na papíře nebo jiném trvalém nosiči, informace týkající se příslušných subjektů alternativního řešení sporů a upřesnit, jestli jich chce využít.

- (48) Povinností obchodníků informovat spotřebitele o subjektech alternativního řešení sporů, jež jsou pro tyto obchodníky příslušné, by neměla být dotčena ustanovení o informacích pro spotřebitele o mimosoudních postupech pro zjednání nápravy obsažených v jiných právních aktech Unie, která by se měla uplatňovat spolu s ustanoveními této směrnice o povinnosti poskytovat informace.
- (49) Tato směrnice by neměla vyžadovat, aby byla účast obchodníků na postupech alternativního řešení sporů povinná nebo aby byl výsledek těchto postupů pro obchodníky závazný, pokud proti nim podal spotřebitel stížnost. Aby se však zajistilo, že spotřebitelé mají přístup ke zjednání nápravy a nejsou nuceni zříci se svých nároků, měli by být obchodníci v co největší míře motivováni, aby se postupů alternativního řešení sporů účastnili. Touto směrnicí by tedy neměly být dotčeny vnitrostátní předpisy, podle nichž je účast obchodníků v těchto postupech povinná nebo je předmětem pobídek nebo sankcí nebo podle nichž je výsledek těchto postupů pro obchodníky závazný, za předpokladu, že tyto právní předpisy nebrání stranám sporu ve výkonu jejich práva na přístup k soudnictví, jak je stanoveno v článku 47 Listiny základních práv Evropské unie.
- (50) Aby se zabránilo nadměrnému zatěžování subjektů alternativního řešení sporů, měly by členské státy spotřebitele podporovat, aby se dříve, než podají stížnost k subjektu alternativního řešení sporů, obrátili na obchodníka ve snaze daný problém vyřešit oboustranně přijatelným řešením. To by v mnoha případech spotřebitelům umožnilo vyřešit spory rychle a v počátečním stadiu.
- (51) Členské státy by měly do vytváření systémů alternativního řešení sporů zapojit zástupce profesních organizací, sdružení obchodníků a spotřebitelských organizací, zejména v souvislosti se zásadami nestrannosti a nezávislosti.
- (52) Členské státy by měly zajistit, aby subjekty alternativního řešení sporů spolupracovaly při řešení přeshraničních sporů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 266, 9.10.1980, s. 1.

- (53) Síť subjektů alternativního řešení sporů, jako je například síť pro řešení finančních sporů „FIN-NET“ v oblasti finančních služeb, by měly být v rámci Unie posíleny. Členské státy by měly podpořit subjekty alternativního řešení sporů, aby se staly součástí těchto sítí.
- (54) Úzká spolupráce mezi subjekty alternativního řešení sporů by měla posilovat účinné uplatňování právních aktů Unie o ochraně spotřebitele. Komise a členské státy by měly spoluprací mezi subjekty alternativního řešení sporů usnadnit, aby povzbudily výměnu osvědčených postupů a technických znalostí a diskuse o jakýchkoli problémech vyplývajících z fungování postupů alternativního řešení sporů. Tato spolupráce by se měla podporovat mimo jiné i v rámci Unii připravovaného programu Spotřebitelé.
- (55) Aby bylo zajištěno, že subjekty alternativního řešení sporů fungují řádně a efektivně, měly by být důkladně monitorovány. Za tím účelem by měly všechny členské státy určit příslušný orgán či orgány, které tuto funkci budou plnit. Komise a příslušné orgány podle této směrnice by měly zveřejnit a aktualizovat seznam subjektů alternativního řešení sporů, které splňují požadavky této směrnice. Členské státy by měly zajistit, aby subjekty alternativního řešení sporů, síť evropských spotřebitelských center, a případně orgány určené podle této směrnice, tento seznam zveřejnily na svých internetových stránkách ve formě odkazu na příslušné internetové stránky Komise, a pokud možno i na trvalém nosiči ve svých prostorách. Členské státy by dále měly podpořit příslušné spotřebitelské organizace a sdružení obchodníků, aby uvedený seznam rovněž zveřejnily. Členské státy by měly rovněž zajistit vhodné šíření informací o tom, co mají spotřebitelé dělat, pokud mají spor s obchodníkem. Kromě toho by příslušné orgány měly pravidelně zveřejňovat ve svých členských státech zprávy o vývoji a fungování subjektů alternativního řešení sporů. Podklady pro vypracování těchto zpráv by příslušným orgánům měly oznamovat subjekty alternativního řešení sporů. Členské státy by měly podpořit subjekty alternativního řešení sporů, aby při poskytování těchto informací využívaly doporučení Komise 2010/304/EU ze dne 12. května 2010 o používání harmonizované metodiky pro klasifikaci a hlášení stížností a dotazů spotřebitelů⁽¹⁾.
- (56) Je nutné, aby členské státy stanovily sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých k provedení této směrnice a zajistily jejich uplatňování. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (57) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 ze dne 27. října 2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele⁽²⁾ (nařízení o spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele) by mělo být pozměněno tak, aby obsahovalo odkaz na tuto směrnici ve své příloze, a to s cílem posílit přeshraniční spolupráci při prosazování této směrnice.
- (58) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů⁽³⁾ (směrnice o žalobách) by měla být pozměněna tak, aby obsahovala odkaz na tuto směrnici ve své příloze, a to s cílem zajistit, aby byly chráněny kolektivní zájmy spotřebitelů stanovené v této směrnici.
- (59) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽⁴⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými částmi směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních nástrojů k provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (60) Jelikož cíle této směrnice, totiž cíle přispět k řádnému fungování vnitřního trhu dosažením vysoké úrovně ochrany spotřebitele, aniž by byl omezen přístup spotřebitelů k soudům, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (61) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie, a sice články 7, 8, 38 a 47 uvedené listiny.
- (62) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 28 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů⁽⁵⁾ a přijal stanovisko dne 12. ledna 2012⁽⁶⁾.

(1) Úř. věst. L 136, 2.6.2010, s. 1.

(2) Úř. věst. L 364, 9.12.2004, s. 1.

(3) Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30.

(4) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(5) Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1.

(6) Úř. věst. C 136, 11.5.2012, s. 1.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Účelem této směrnice je přispět dosažením vysoké úrovně ochrany spotřebitele k řádnému fungování vnitřního trhu tím, že zajistí, aby spotřebitelé mohli proti obchodníkům dobrovolně podávat stížnosti k subjektům nabízejícím nezávislé, nestranné, transparentní, efektivní, rychlé a spravedlivé postupy alternativního řešení sporů. Touto směrnicí nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, podle nichž je účast na těchto postupech povinná, pokud tyto právní předpisy stranám sporu nebrání ve výkonu práva na přístup k soudnictví.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na postupy pro mimosoudní řešení vnitrostátních a přeshraničních sporů v souvislosti se smluvními závazky vyplývajícími z kupních smluv nebo ze smluv o poskytování služeb mezi obchodníkem usazeným v Unii a spotřebitelem s bydlištěm v Unii vedenými u subjektu alternativního řešení sporů, který navrhuje nebo nařizuje řešení, nebo se snaží sblížit strany sporu s cílem usnadnit dosažení smírného řešení.

2. Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) postupy u subjektů řešení sporů, které jsou fyzickými osobami zaměstnanými nebo odměňovanými výhradně určitým obchodníkem, nerozhodnou-li členské státy, že tyto postupy mohou být považovány za postupy alternativního řešení sporů podle této směrnice, a jsou-li splněny požadavky stanovené v kapitole II, včetně konkrétních požadavků týkajících se nezávislosti a transparentnosti, jež jsou uvedeny v čl. 6 odst. 3;
- b) postupy pro vyřizování stížností spotřebitelů v rámci zvláštního systému provozovaného obchodníkem;
- c) nehopodářské služby obecného zájmu;
- d) spory mezi obchodníky;
- e) přímé jednání mezi spotřebitelem a obchodníkem;
- f) pokusy soudce o urovnání sporu během soudního řízení týkajícího se daného sporu;
- g) postupy zahájené obchodníkem vůči spotřebiteli;

h) zdravotní služby poskytované pacientům zdravotnickými pracovníky za účelem posouzení nebo udržení jejich zdravotního stavu nebo jejich uzdravení, včetně předepisování, vydávání a poskytování léčivých přípravků a zdravotnických prostředků;

i) veřejné poskytovatele dalšího nebo vysokoškolského vzdělávání.

3. Tato směrnice stanoví harmonizované požadavky na kvalitu pro subjekty a postupy alternativního řešení sporů s cílem zajistit, aby po provedení této směrnice měli spotřebitelé zajištěn přístup k transparentním, efektivním a spravedlivým mimosoudním mechanismům ke zjednání nápravy dosahujícím vysoké kvality, a to bez ohledu na to, kde v Unii se nachází jejich bydliště. Členské státy mohou ponechat v platnosti či zavést pravidla, která jsou přísnější než pravidla stanovená touto směrnicí, aby tak zajistily vyšší úroveň ochrany spotřebitele.

4. Tato směrnice uznává pravomoc členských států určit, zda subjekty alternativního řešení sporů usazené na jejich území mohou nařídít stranám sporu řešení.

Článek 3

Vztah k jiným právním aktům Unie

1. Není-li v této směrnicí stanoveno jinak, pokud je některé ustanovení této směrnice v rozporu s ustanovením jiného právního aktu Unie, které se týká postupů mimosoudního řešení sporů, které zahájil spotřebitel vůči obchodníkovi, má přednost ustanovení této směrnice.

2. Touto směrnicí není dotčena směrnice 2008/52/ES.

3. Článkem 13 této směrnice nejsou dotčena ustanovení o informacích pro spotřebitele o postupech mimosoudního zjednání nápravy obsažených v jiných právních aktech Unie, která se použijí spolu s uvedeným článkem.

Článek 4

Definice

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „spotřebitelem“ fyzická osoba, jež jedná za účelem, který nelze považovat za provozování jejího obchodu, živnosti nebo řemesla anebo výkonu jejího povolání;
- b) „obchodníkem“ fyzická nebo právnická osoba, bez ohledu na to, zda je v soukromém nebo veřejném vlastnictví, jež jedná, včetně jednání jakékoli osoby jednající jejím jménem nebo z jejího pověření, za účelem souvisejícím s jejím obchodem, živností nebo řemeslem anebo výkonem jejího svobodného povolání;

- c) „kupní smlouvou“ smlouva, na jejímž základě obchodník převádí vlastnictví zboží spotřebiteli nebo se zavazuje k převedení tohoto vlastnictví a spotřebitel hradí cenu tohoto zboží nebo se zavazuje k její úhradě, včetně smluv majících za předmět zboží i služby;
- d) „smlouvou o poskytování služeb“ jakákoli smlouva jiná než kupní smlouva, na jejímž základě obchodník poskytuje službu spotřebiteli nebo se zavazuje k jejímu poskytnutí a spotřebitel hradí cenu této služby nebo se zavazuje k její úhradě;
- e) „vnitrostátním sporem“ smluvní spor vzniklý v souvislosti s kupní smlouvou nebo se smlouvou o poskytování služeb, v jehož případě má spotřebitel v době, kdy si objedná zboží nebo služby, bydliště ve stejném členském státě, v němž je usazen obchodník;
- f) „přeshraničním sporem“ smluvní spor vzniklý v souvislosti s kupní smlouvou nebo se smlouvou o poskytování služeb, v jehož případě má spotřebitel v době, kdy si objedná zboží nebo služby, bydliště v jiném členském státě, než je členský stát, v němž je usazen obchodník;
- g) „postupem alternativního řešení sporů“ postup uvedený v článku 2, který splňuje požadavky stanovené v této směrnici a je prováděn subjektem alternativního řešení sporů;
- h) „subjektem alternativního řešení sporů“ subjekt, ať už je jeho název jakýkoli, který je trvale usazen, a nabízí řešení sporů prostřednictvím postupu alternativního řešení sporů a je uveden na seznamu podle čl. 20 odst. 2;
- i) „příslušným orgánem“ každý veřejný orgán určený členským státem pro účely této směrnice, který je zřízen na celostátní, regionální nebo místní úrovni.

2. Obchodník je usazen:

- v místě podnikání, pokud je obchodník fyzickou osobou,
- v místě registrovaného sídla, ústředí nebo hlavního místa podnikání včetně pobočky, agentury nebo jakékoli jiné provozovny, pokud je obchodník společností nebo jinou právní osobou nebo sdružením fyzických a právnických osob.
- ## 3. Subjekt alternativního řešení sporů je usazen:
- v místě, kde vykonává činnosti alternativního řešení sporů, pokud uvedené činnosti provozuje fyzická osoba,
- v místě, kde právní osoba nebo sdružení fyzických a právnických osob vykonává činnosti alternativního řešení sporů, nebo má své sídlo, pokud uvedené činnosti provozuje právní osoba nebo sdružení fyzických a právnických osob,

- v místě, kde má orgán nebo jiný veřejný subjekt svoje sídlo, pokud činnost alternativního řešení sporů provozuje tento orgán nebo jiný veřejný subjekt.

KAPITOLA II

PŘÍSTUP K SUBJEKTŮM A POSTUPŮM ALTERNATIVNÍHO ŘEŠENÍ SPORŮ A POŽADAVKY NA NĚ POUŽITELNÉ

Článek 5

Přístup k subjektům a postupům alternativního řešení sporů

- Členské státy usnadní přístup spotřebitelů k postupům alternativního řešení sporů a zajistí, aby spory, na něž se vztahuje tato směrnice a jež se týkají obchodníka usazeného na jejich území, mohly být předloženy subjektu alternativního řešení sporů, který splňuje požadavky stanovené v této směrnici.
- Členské státy zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů:
 - provozovaly aktualizované internetové stránky, které stranám sporu poskytnou snadný přístup k informacím ohledně postupů alternativního řešení sporů a které spotřebitelům umožní předložit stížnost a požadované podklady on-line;
 - poskytly stranám sporu na jejich žádost informace uvedené v písmenu a) na trvalém nosiči;
 - případně spotřebiteli umožnily podat stížnost off-line;
 - umožnily výměnu informací mezi stranami sporu elektronickými prostředky, nebo případně poštou;
 - přijímaly jak vnitrostátní, tak i přeshraniční spory, včetně sporů, na něž se vztahuje nařízení (EU) č. 524/2013, a
 - při řešení sporů, na něž se vztahuje tato směrnice, přijaly nezbytná opatření s cílem zajistit, aby zpracování osobních údajů bylo v souladu s pravidly o ochraně osobních údajů stanovenými ve vnitrostátních právních předpisech, kterými se provádí směrnice 95/46/ES v členském státě, v němž je subjekt alternativního řešení sporů usazen.

- Členské státy mohou splnit svou povinnost podle odstavce 1 tím, že ustaví jeden subjekt alternativního řešení sporů, který je příslušný pro řešení sporů ve smyslu uvedeného odstavce, pro jejichž řešení není příslušný žádný stávající subjekt alternativního řešení sporů. Členské státy mohou tuto povinnost splnit rovněž využitím subjektů alternativního řešení sporů usazených v jiném členském státě, nebo regionálních, nadnárodních nebo celoevropských subjektů řešení sporů, pokud je pro obchodníky z různých členských států příslušný stejný subjekt alternativního řešení sporů, aniž je tím dotčena jejich odpovědnost za zajištění plného přístupu k subjektům alternativního řešení sporů.

4. Členské státy mohou subjektům alternativního řešení sporů podle vlastního uvážení dovolit, aby ponechaly v platnosti nebo zavedly procesní pravidla, která jim umožňují, aby odmítly zabývat se sporem z těchto důvodů:

- a) spotřebitel se nepokusil kontaktovat dotčeného obchodníka, aby s ním svoji stížnost projednal a pokusil se nejprve danou věc vyřešit s přímo s obchodníkem;
- b) daný spor je bezdůvodný nebo šikanózní;
- c) sporem se zabývá nebo se již dříve zabýval jiný subjekt alternativního řešení sporů nebo soud;
- d) hodnota požadovaného plnění je nižší nebo vyšší než předem stanovená mezní hodnota sporu;
- e) spotřebitel nepodal stížnost k subjektu alternativního řešení sporů v předem stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než jeden rok ode dne, kdy spotřebitel podal stížnost obchodníkovi;
- f) řešení sporu tohoto druhu by jinak vážně narušilo efektivní fungování subjektu alternativního řešení sporu.

Pokud se některý subjekt alternativního řešení sporů v souladu s procesními pravidly nemůže sporem, který mu byl předložen, zabývat, předloží tento subjekt alternativního řešení sporů oběma stranám sporu vysvětlení s uvedením důvodů, proč se sporem nemůže zabývat, a to do tří týdnů od obdržení spisu ke stížnosti.

Tato procesní pravidla nesmí podstatně omezit přístup spotřebitelů k postupům alternativního řešení sporů, a to ani v případě přeshraničních sporů.

5. Členské státy zajistí, aby předem stanovené mezní hodnoty sporu, které si mohou subjekty alternativního řešení sporů stanovit za účelem omezení přístupu k postupům alternativního řešení sporů, nebyly stanoveny ve výši, která by podstatně omezovala přístup spotřebitelů k vyřizování stížností subjekty alternativního řešení sporů.

6. Pokud se některý subjekt alternativního řešení sporů v souladu s procesními pravidly uvedenými v odstavci 4 nemůže stížností, která mu byla předložena, zabývat, nemusí členský stát spotřebiteli zajistit možnost podat stížnost u jiného subjektu alternativního řešení sporů.

7. Pokud je subjekt alternativního řešení sporů, který se zabývá spory v konkrétním hospodářském odvětví, subjektem příslušným pro řešení sporů týkajících se určitého obchodníka působícího v daném odvětví, který však není členem organizace či sdružení, jež tvoří subjekt alternativního řešení sporů nebo jej financují, má se za to, že členský stát splnil svou povinnost podle odstavce 1 rovněž v souvislosti se spory týkajícími se tohoto obchodníka.

Článek 6

Odbornost, nezávislost a nestrannost

1. Členské státy zajistí, aby fyzické osoby pověřené prováděním alternativního řešení sporů měly nezbytné odborné znalosti a byly nezávislé a nestranné. U těchto osob musí být zaručeno, že:

- a) mají nezbytné znalosti a dovednosti v oblasti alternativního či soudního řešení spotřebitelských sporů, jakož i všeobecné znalosti práva;
- b) jsou jmenovány na dostatečně dlouhé funkční období, aby byla zajištěna nezávislost jejich činnosti a aby nemohly být bezdůvodně zbaveny své funkce;
- c) nedostávají pokyny od žádné ze stran ani od jejich zástupců;
- d) jsou odměňovány způsobem, který není vázán na výsledek postupu;
- e) bez zbytečného prodlení oznámí subjektu alternativního řešení sporů jakékoli okolnosti, které by mohly ovlivnit jejich nezávislost a nestrannost, nebo vyvolat střet zájmů s některou ze stran sporu, který mají řešit, nebo které by mohly být takto vnímány. Povinnost oznámit takové okolnosti trvá po celou dobu postupu alternativního řešení sporů. Tato povinnost se nepoužije, pokud je subjekt alternativního řešení sporů fyzickou osobou.

2. Členské státy zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů měly k dispozici postupy pro zajištění toho, aby v případě okolností uvedených v odst. 1 písm. e):

- a) dotčená fyzická osoba byla nahrazena jinou fyzickou osobou pověřenou prováděním postupu alternativního řešení sporu; nebo, pokud tomu tak není;
- b) dotčená fyzická osoba upustila od provádění postupu alternativního řešení sporu a subjekt alternativního řešení sporů stranám případně navrhl předložit spor jinému subjektu alternativního řešení sporů, který je příslušný se sporem zabývat; nebo, pokud tomu tak není;
- c) tyto okolnosti byly stranám sporu oznámeny a dotčené fyzické osobě bylo dovoleno pokračovat v provádění postupu alternativního řešení sporu pouze tehdy, pokud strany sporu poté, co byly o okolnostech a o svém právu na vznesení námitky informovány, námitku nevnesou.

Tímto odstavcem není dotčen čl. 9 odst. 2 písm. a).

Pokud je subjekt alternativního řešení sporů fyzickou osobou, použijí se pouze písmena b) a c) prvního pododstavce tohoto odstavce.

3. Pokud se členské státy rozhodnou, že je možné považovat postupy uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a) za postupy alternativního řešení sporů podle této směrnice, zajistí, aby tyto postupy kromě obecných požadavků uvedených v odstavcích 1 a 5 splňovaly rovněž tyto zvláštní požadavky:

- a) fyzické osoby pověřené řešením sporů musí být jmenovány kolektivním orgánem složeným ze stejného počtu zástupců spotřebitelských organizací a zástupců obchodníka, nebo být členem tohoto orgánu; toto jmenování musí být výsledkem transparentního postupu;
- b) fyzické osoby pověřené řešením sporů musí být jmenovány na funkční období alespoň tří let, aby se zajistila nezávislost jejich činností;
- c) fyzické osoby pověřené řešením sporů se zavážou, že nebudou tři roky po skončení jejich funkce v subjektu řešení sporů pracovat pro obchodníka, profesní organizaci nebo sdružení obchodníků, jichž je obchodník členem;
- d) subjekt řešení sporů nesmí mít žádnou hierarchickou či funkční vazbu na obchodníka a musí být jasně oddělen od provozních subjektů obchodníka a mít pro plnění svých úkolů k dispozici dostatečný rozpočet, který je oddělen od rozpočtu obchodníka.

4. V případě fyzických osob pověřených alternativním řešením sporů zaměstnávaných nebo odměňovaných výhradně profesní organizací nebo sdružením obchodníků, jichž je obchodník členem, členské státy zajistí, aby kromě obecných požadavků uvedených v odstavcích 1 a 5 měly k dispozici oddělený, vyhrazený rozpočet dostatečný pro plnění jejich úkolů.

Tento odstavec se nepoužije, pokud jsou dotčené fyzické osoby členy kolegiálního orgánu složeného ze stejného počtu zástupců profesních organizací nebo sdružení obchodníků, u nichž jsou zaměstnány, nebo jimiž jsou odměňovány, a zástupců spotřebitelských organizací.

5. Členské státy zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů v případě, že fyzické osoby pověřené řešením sporů jsou členy kolektivního orgánu, stanovily pro tento orgán stejný počet zástupců zájmů spotřebitelů a zástupců zájmů obchodníků.

6. Pro účely odst. 1 písm. a) členské státy podpoří subjekty alternativního řešení sporů k tomu, aby poskytovaly fyzickým osobám pověřeným alternativním řešením sporů odbornou

přípravu. Je-li tato odborná příprava poskytována, sledují příslušné orgány programy odborné přípravy přijaté subjekty alternativního řešení sporů na základě informací, které jim byly sděleny podle čl. 19 odst. 3 písm. g).

Článek 7

Transparentnost

1. Členské státy zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů zveřejnily na svých internetových stránkách nebo na požádání na trvalém nosiči a veškerými dalšími způsoby, jež uznají za vhodné, poskytl jasné a snadno srozumitelné informace o:

- a) svých kontaktních údajích, včetně poštovní a e-mailové adresy;
- b) tom, že subjekty alternativního řešení sporů jsou uvedeny na seznamu podle čl. 20 odst. 2;
- c) fyzických osobách pověřených alternativním řešením sporů a o způsobu jejich jmenování a délce jejich mandátu;
- d) odbornosti, nestrannosti a nezávislosti fyzických osob, které jsou pověřeny prováděním alternativního řešení sporů, pokud je zaměstnává nebo odměňuje výhradně obchodník;
- e) svém případném členství v sítích subjektů alternativního řešení sporů usnadňujících řešení přeshraničních sporů;
- f) družích sporů, pro jejichž řešení jsou příslušné, včetně všech případných mezních hodnot;
- g) procesních pravidlech, jimiž se řešení sporu řídí, a o důvodech, na jejichž základě může subjekt alternativního řešení sporů odmítnout zabývat se daným sporem v souladu s čl. 5 odst. 4;
- h) jazycích, v nichž mohou být subjektu alternativního řešení sporů předloženy stížnosti a ve kterých probíhá postup alternativního řešení sporů;
- i) družích pravidel, které může subjekt alternativního řešení sporů použít jako základ pro řešení sporů (například právní předpisy, zásady ekvity, kodexy chování);
- j) předběžných požadavcích, které musí strany před zahájením postupu alternativního řešení sporů splňovat, včetně požadavku na to, aby se spotřebitel pokusil vyřešit věc přímo s obchodníkem;
- k) tom, zda-li strany sporu mohou ukončit svoji účast v postupu alternativního řešení sporů;
- l) případných nákladech, jež hradí strany, včetně pravidel pro hrazení nákladů na konci postupu;

- m) průměrné délce postupu alternativního řešení sporů;
- n) právním účinku výsledku postupu alternativního řešení sporů, případně včetně sankcí za nedodržení rozhodnutí, které je pro strany závazné;
- o) případné vymahatelnosti rozhodnutí vydaného subjektem alternativního řešení sporů.

2. Členské státy zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů zveřejňovaly na svých internetových stránkách nebo na požádání na trvalém nosiči a veškerými dalšími způsoby, jež uznají za vhodné, poskytovaly výroční zprávy o své činnosti. Tyto zprávy musí obsahovat tyto informace o vnitrostátních a přeshraničních sporech:

- a) počet obdržených sporů a druhy stížností, k nimž se vztahovaly;
- b) jakékoli systémové nebo závažné problémy, jež se vyskytují často a vedou ke sporům mezi spotřebiteli a obchodníky; k této informaci mohou být připojena doporučení, jak se těmto problémům v budoucnu vyhnout nebo jak je vyřešit, aby se zlepšil přístup obchodníků a usnadnila výměna informací a osvědčených postupů;
- c) procentní podíl sporů, jimiž se subjekt alternativního řešení sporů odmítl zabývat, a procentní podíl jednotlivých důvodů těchto odmítnutí, jak jsou uvedeny v čl. 5 odst. 4;
- d) v případě postupů uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) procentní podíl navržených a nařízených řešení sporů ve prospěch spotřebitele, ve prospěch obchodníka nebo sporů vyřešených smírně;
- e) procentní podíl postupů alternativního řešení sporů, které byly zastaveny, a důvody jejich zastavení, pokud jsou známy;
- f) průměrnou dobu potřebnou k vyřešení sporů;
- g) míru dodržování výsledků postupů alternativního řešení sporů, pokud je známa;
- h) informace o případné spolupráci subjektů alternativního řešení sporů v rámci sítí subjektů alternativního řešení sporů usnadňujících řešení přeshraničních sporů.

Článek 8

Efektivita

Členské státy zajistí, aby postupy alternativního řešení sporů byly efektivní a splňovaly následující požadavky:

- a) postupy alternativního řešení sporů musí být dostupné a snadno přístupné on-line a off-line pro obě strany sporu bez ohledu na to, kde se strany nacházejí;

- b) strany sporu musí mít přístup k postupu, aniž by byly nuceny využívat služeb právníka nebo právního poradce, avšak daný postup nesmí strany sporu v jakékoli fázi postupu zbavovat práva na nezávislé poradenství a na to, aby byly zastupovány třetí osobou nebo aby jim třetí osoba byla nápomocna;
- c) postup alternativního řešení sporů musí být pro spotřebitele bezplatný nebo dostupný za nízký poplatek;
- d) subjekt alternativního řešení sporů, který obdrží stížnost, musí vyrozumět strany sporu ihned poté, co získá veškeré dokumenty obsahující příslušné informace, které se týkají stížnosti;
- e) výsledek postupu alternativního řešení sporu musí být k dispozici do 90 kalendářních dnů ode dne, kdy subjekt alternativního řešení sporů obdržel úplný spis stížnosti. U velmi složitých sporů může příslušný subjekt alternativního řešení sporů tuto lhůtu 90 kalendářních dnů na základě vlastního uvážení prodloužit. Strany musí být informovány o prodloužení této lhůty a o celkové době, do kdy lze očekávat, že bude spor ukončen.

Článek 9

Spravedlnost

1. Členské státy zajistí, aby v rámci postupů alternativního řešení sporů:

- a) měly strany sporu možnost v přiměřené lhůtě vyjádřit svůj názor, byly jim subjektem alternativního řešení sporů poskytnuty argumenty, důkazy, dokumenty a skutečnosti předložené druhou stranou a veškerá prohlášení a stanoviska odborníků a mohly se k nim vyjádřit;
- b) byly strany sporu informovány o tom, že nejsou povinny využívat služeb právníka nebo právního poradce, ale mohou v kterékoli fázi postupu požadovat nezávislé poradenství nebo zastupování či pomoc třetí osoby;
- c) byly strany sporu informovány o výsledku postupu alternativního řešení sporů, a to písemně nebo na trvalém nosiči, a byly jim sděleny důvody, z nichž tento výsledek vychází.

2. Členské státy zajistí, aby u postupů alternativního řešení sporů, jejichž cílem je vyřešit spor navržením řešení sporu:

- a) měly strany možnost ukončit svoji účast v postupu v kterékoli jeho fázi, pokud jsou nespokojeny s jeho prováděním nebo průběhem. O tomto právu musí být informovány před začátkem postupu. Stanoví-li vnitrostátní předpisy obchodníkům povinnou účast v postupech alternativního řešení sporů, vztahuje se toto písmeno pouze na spotřebitele;

- b) byly strany, dříve než s navrhovaným řešením vysloví souhlas nebo se jím budou řídit, informovány o tom, že:
- i) mají možnost se rozhodnout, zda budou či nebudou s navrhovaným řešením souhlasit, nebo zda se jím budou řídit,
 - ii) účast na postupu nevylučuje možnost domáhat se zjednání nápravy prostřednictvím soudních řízení,
 - iii) navrhované řešení se může lišit od výsledku, ke kterému by dospěl soud na základě právních pravidel;
- c) byly strany před tím, než s navrhovaným řešením vysloví souhlas nebo se jím budou řídit, informovány o právních důsledcích takového souhlasu nebo skutečnosti, že se budou navrhovaným řešením řídit;
- d) byla stranám před tím, než vyjádří souhlas s navrhovaným řešením nebo smírnou dohodou, poskytnuta přiměřená lhůta na rozmyšlenou.

3. Pokud v souladu s vnitrostátním právem postupy alternativního řešení sporů stanoví, že jejich výsledek se stane pro obchodníka závazným, pokud spotřebitel přijme navrhované řešení, použije se čl. 9 odst. 2 pouze na spotřebitele.

Článek 10

Volnost

1. Členské státy zajistí, aby dohoda mezi spotřebitelem a obchodníkem o podání stížnosti k subjektu alternativního řešení sporů nebyla pro spotřebitele závazná, pokud byla uzavřena před vznikem sporu a pokud je spotřebitel v jejím důsledku zbaven práva podat za účelem vyřešení sporu návrh na zahájení řízení u soudu.

2. Členské státy zajistí, aby při postupech alternativního řešení sporů, které se zaměřují na řešení sporu nařízením řešení, bylo nařízené řešení pro strany závazné, pouze pokud byly informovány o jeho závaznosti předem a výslovně s ní souhlasily. Od obchodníků není požadován zvláštní souhlas, pokud vnitrostátní právní předpisy stanoví, že řešení jsou pro obchodníky závazná.

Článek 11

Zákonnost

1. Členské státy zajistí, aby u postupů alternativního řešení sporů, jejichž cílem je řešení sporu spotřebiteli nařídit:

- a) v případě, že nedochází ke kolizi právních předpisů, nevedlo nařízené řešení k tomu, že by byl spotřebitel zbaven ochrany, kterou mu poskytují ustanovení, od nichž se nelze podle práva dotyčného členského státu, v němž mají spotřebitel a obchodník obvyklé bydliště, smluvně odchýlit;

- b) v případě, že dochází ke kolizi právních předpisů a právo rozhodné pro kupní smlouvu nebo pro smlouvu o poskytování služeb je určeno podle čl. 6 odst. 1 a 2 nařízení (ES) č. 593/2008, nevedlo řešení nařízené subjektem alternativního řešení sporů k tomu, že by byl spotřebitel zbaven ochrany, kterou mu poskytují ustanovení, od nichž se nelze podle práva členského státu, v němž má spotřebitel obvyklé bydliště, smluvně odchýlit;

- c) v případě, že dochází ke kolizi právních předpisů a právo rozhodné pro kupní smlouvu nebo pro smlouvu o poskytování služeb je určeno podle čl. 5 odst. 1 a 3 Římské úmluvy ze dne 19. června 1980 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, nevedlo řešení nařízené subjektem alternativního řešení sporů k tomu, že by byl spotřebitel zbaven ochrany, kterou mu poskytují imperativní ustanovení právních předpisů dotyčného členského státu, v němž má spotřebitel obvyklé bydliště.

2. Pro účely tohoto článku se „obvyklé bydliště“ určí v souladu s nařízením (ES) č. 593/2008.

Článek 12

Účinek postupů alternativního řešení sporů na běh promlčecích a prekluzivních dob

1. Členské státy zajistí, aby stranám, jež ve snaze o urovnání sporu využijí postupy alternativní řešení sporu, jejichž výsledek není závazný, nebránilo v následném zahájení soudních řízení ve stejné věci uplynutí promlčecí nebo prekluzivní lhůty během postupu alternativního řešení sporu.

2. Odstavcem 1 nejsou dotčena ustanovení o promlčení nebo prekluzi obsažená v mezinárodních smlouvách, jichž jsou členské státy stranami.

KAPITOLA III

INFORMACE A SPOLUPRÁCE

Článek 13

Informace pro spotřebitele poskytované obchodníky

1. Členské státy zajistí, aby obchodníci usazení na jejich území, kteří se zavázali k tomu, že k řešení sporů se spotřebiteli budou využívat subjekty alternativního řešení sporů, nebo jsou povinni jich využívat, informovali spotřebitele o subjektu či subjektech alternativního řešení sporů, jež jsou pro ně příslušné. Tyto informace musí zahrnovat internetovou adresu příslušného subjektu nebo subjektů alternativního řešení sporů.

2. Informace uvedené v odstavci 1 musí být poskytnuty jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem na internetových stránkách obchodníka, pokud tyto internetové stránky existují, a případně ve všeobecných obchodních podmínkách kupních smluv nebo smluv o poskytování služeb uzavřených mezi obchodníkem a spotřebitelem.

3. Členské státy zajistí, aby v případech, kdy spor mezi spotřebitelem a obchodníkem usazeným na jejich území nemůže být urovnán na základě stížnosti předložené spotřebitelem přímo obchodníkovi, obchodník poskytl spotřebiteli informace uvedené v odstavci 1 a upřesnil, zda využije k řešení sporu příslušných subjektů alternativního řešení sporů. Tyto informace se poskytují na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.

Článek 14

Pomoc spotřebitelům

1. Členské státy zajistí, aby spotřebitelé mohli v případě sporů vzniklých v souvislosti se smlouvami o přeshraničním prodeji zboží nebo přeshraničním poskytováním služeb získat pomoc v přístupu k subjektu alternativního řešení sporů působícímu v jiném členském státě, který je příslušný pro řešení jejich přeshraničního sporu.

2. Členské státy přenesou odpovědnost za úkol uvedený v odstavci 1 na svá centra zapojená do sítě evropských spotřebitelských center, na spotřebitelské organizace nebo na jakýkoli jiný subjekt.

Článek 15

Všeobecné informace

1. Členské státy zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů, centra v rámci sítě evropských spotřebitelských center a případně subjekty určené podle čl. 14 odst. 2 zveřejnily na svých internetových stránkách ve formě odkazu na příslušné internetové stránky Komise a pokud možno na trvalém nosiči ve svých prostorách poskytl seznam subjektů alternativního řešení sporů podle čl. 20 odst. 4.

2. Členské státy vyzvou příslušné spotřebitelské organizace a sdružení obchodníků k tomu, aby na svých internetových stránkách a veškerými dalšími prostředky, jež uznají za vhodné, veřejně zpřístupnily seznam subjektů alternativního řešení sporů uvedený v čl. 20 odst. 4.

3. Komise a členské státy zajistí řádné šíření informací o tom, jak mohou spotřebitelé získat přístup k postupům alternativního řešení sporů podle této směrnice.

4. Komise a členské státy přijmou doprovodná opatření na podporu spotřebitelských organizací a profesních organizací na úrovni Unie i na úrovni členských států, aby se zvýšilo povědomí o subjektech alternativního řešení sporů a jejich postupech a aby se využívání alternativního řešení sporů podpořilo u obchodníků i spotřebitelů. Tyto orgány musí být rovněž podporovány, aby spotřebitelům poskytovaly informace o příslušných subjektech alternativního řešení sporů v okamžiku, kdy od spotřebitelů obdrží stížnost.

Článek 16

Spolupráce a výměna zkušeností mezi subjekty alternativního řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů spolupracovaly při řešení přeshraničních sporů a aby prováděly pravidelnou výměnu osvědčených postupů týkajících se řešení přeshraničních i vnitrostátních sporů.

2. Komise podpoří a usnadní vytváření sítí mezi subjekty alternativního řešení sporů členských států a výměnu a šíření jejich osvědčených postupů a zkušeností.

3. Pokud existuje síť subjektů alternativního řešení sporů usnadňující řešení přeshraničních sporů v odvětvově specifické oblasti v rámci Unie, členské státy podpoří subjekty alternativního řešení sporů, které se zabývají spory v dané oblasti, aby se staly součástí této sítě.

4. Komise zveřejní seznam obsahující názvy a kontaktní údaje sítí uvedených v odstavci 3. Komise tento seznam v případě potřeby aktualizuje.

Článek 17

Spolupráce mezi subjekty alternativního řešení sporů a vnitrostátními orgány prosazujícími právní akty Unie týkající se ochrany spotřebitele

1. Členské státy zajistí spolupráci mezi subjekty alternativního řešení sporů a vnitrostátními orgány, které jsou pověřeny prosazováním právních aktů Unie týkajících se ochrany spotřebitele.

2. Tato spolupráce zahrnuje zejména vzájemnou výměnu informací o praxi v jednotlivých oblastech podnikání, na kterou si spotřebitelé opakovaně stěžují. Zahrnuje rovněž poskytování technických posudků a informací těmito vnitrostátními orgány subjektům alternativního řešení sporů, pokud jsou nezbytné pro řešení jednotlivých sporů a jsou-li již k dispozici.

3. Členské státy zajistí, aby spolupráce a vzájemná výměna informací uvedené v odstavcích 1 a 2 byly v souladu s pravidly o ochraně osobních údajů stanovenými ve směrnici 95/46/ES.

4. Tímto článkem nejsou dotčena ustanovení o služebním a obchodním tajemství, která se vztahují na vnitrostátní orgány prosazující právní akty Unie týkající se ochrany spotřebitele. Na subjekty alternativního řešení sporů se vztahují pravidla týkající se služebního tajemství nebo jiné rovnocenné povinnosti ohledně zachování důvěrnosti stanovené v právních předpisech členského státu, v němž jsou usazeny.

KAPITOLA IV

ÚLOHA PŘÍSLUŠNÝCH ORGÁNŮ A KOMISE

Článek 18

Určení příslušných orgánů

1. Každý členský stát určí příslušný orgán, který vykonává funkce stanovené v článcích 19 a 20. Každý členský stát může určit více než jeden příslušný orgán. Pokud tak členský stát učiní, stanoví, který z určených příslušných orgánů slouží jako jednotné kontaktní místo pro Komisi. Každý členský stát sdělí Komisi příslušný orgán nebo případně příslušné orgány, včetně jednotného kontaktního místa, které určil.

2. Komise vypracuje seznam příslušných orgánů, případně včetně jednotného kontaktního místa, které jí byly sděleny v souladu s odstavcem 1, a tento seznam zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 19

Informace, které mají subjekty řešení sporů oznámit příslušným orgánům

1. Členské státy zajistí, aby subjekty pro řešení sporů usazené na jejich území, které chtějí, aby byly považovány za subjekty alternativního řešení sporů podle této směrnice a aby byly uvedeny na seznamu podle čl. 20 odst. 2, oznámily příslušnému orgánu:

- a) svůj název, kontaktní údaje a internetovou adresu;
- b) údaje o své struktuře a financování, včetně údajů o fyzických osobách pověřených prováděním řešení sporů, o jejich financování, odměňování, funkčním období a o tom, kým jsou zaměstnány;
- c) svá procesní pravidla;
- d) poplatky, pokud je vybírají;
- e) průměrnou délku postupu řešení sporu;
- f) jazyk či jazyky, v nichž mohou být předloženy stížnosti a veden postup řešení sporů;
- g) druhy sporů, na jejichž řešení lze použít postup řešení sporů;
- h) důvody, na jejichž základě může subjekt pro řešení sporů odmítnout zabývat se daným sporem podle čl. 5 odst. 4;

- i) odůvodněné prohlášení, že je určitý subjekt způsobilý jako subjekt alternativního řešení sporů podle této směrnice a splňuje požadavky na kvalitu stanovené v kapitole II.

V případě změn údajů uvedených v písmenech a) až h) subjekty alternativního řešení sporů tyto změny bez zbytečného prodlení oznámí příslušnému orgánu.

2. Rozhodnou-li členské státy, že uznají postupy uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. a), zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů, jež tyto postupy provádějí, oznámily příslušnému orgánu kromě informací a prohlášení uvedených v odstavci 1 rovněž informace nezbytné pro posouzení toho, zda splňují zvláštní dodatečné požadavky na nestrannost a transparentnost stanovené v čl. 6 odst. 3.

3. Členské státy zajistí, aby subjekty alternativního řešení sporů sdělily příslušným orgánům každé dva roky informace o:

- a) počtu sporů, které jim byly předloženy, a druhích stížností, k nimž se vztahovaly;
- b) procentním podílu postupů alternativního řešení sporů, které byly zastaveny, aniž by se dospělo k výslednému řešení;
- c) průměrné době na vyřešení obdržených sporů;
- d) míře dodržování výsledků postupů alternativního řešení sporů, je-li znám;
- e) jakýchkoli systémových nebo závažných problémech, jež se vyskytují často a vedou ke sporům mezi spotřebiteli a obchodníky. Na tyto informace mohou navazovat doporučení, jak se lze těmto problémům vyhnout nebo jak je možné je řešit v budoucnu;
- f) posouzení efektivnosti jejich spolupráce v rámci sítí subjektů alternativního řešení sporů usnadňujících řešení přeshraničních sporů, pokud taková spolupráce existuje;
- g) odborné přípravě fyzických osob pověřených prováděním alternativního řešení sporů podle čl. 6 odst. 6, pokud taková odborná příprava existuje;
- h) posouzení efektivnosti postupů alternativního řešení sporů, jež subjekty nabízejí, a jejich možném zlepšení.

Článek 20

Úloha příslušných orgánů a Komise

1. Každý příslušný orgán posoudí zejména na základě informací, které obdržel v souladu s čl. 19 odst. 1, zda lze subjekty řešení sporů, které mu byly oznámeny, považovat za subjekty alternativního řešení sporů, na něž se vztahuje tato směrnice, a zda tyto subjekty splňují požadavky na kvalitu stanovené v kapitole II a ve vnitrostátních právních předpisech, které ji provádějí, včetně vnitrostátních právních předpisů jdoucích nad rámec požadavků této směrnice, v souladu s právem Unie.

2. Každý příslušný orgán sestaví na základě posouzení uvedeného v odstavci 1 seznam všech subjektů alternativního řešení sporů, které mu byly oznámeny a které splňují podmínky stanovené v odstavci 1.

Tento seznam zahrnuje následující údaje:

- a) název, kontaktní údaje a internetové adresy subjektů alternativního řešení sporů uvedených v prvním pododstavci;
- b) poplatky, pokud jsou vybírány;
- c) jazyk či jazyky, v nichž mohou být předloženy stížnosti a veden postup alternativního řešení sporů;
- d) druhy sporů, na něž lze použít postup alternativního řešení sporů;
- e) odvětví a kategorie sporů, které projednává každý subjekt alternativního řešení sporů;
- f) informace o tom, je-li nezbytná fyzická přítomnost stran nebo jejich zástupců, včetně oznámení subjektu alternativního řešení sporů o tom, zda postup v rámci alternativního řešení sporu je nebo může být veden ústní nebo písemnou formou;
- g) závaznou či nezávaznou povahu výsledku postupu řešení a
- h) důvody, na jejichž základě může subjekt alternativního řešení sporů odmítnout podle čl. 5 odst. 4 se daným sporem zabývat.

Každý příslušný orgán oznámí seznam uvedený v prvním pododstavci tohoto odstavce Komisi. Pokud jsou příslušnému orgánu v souladu s čl. 19 odst. 1 druhým pododstavcem oznámeny jakékoli změny údajů, musí být seznam bez zbytečného prodlení aktualizován a příslušné informace oznámeny Komisi.

Pokud subjekt řešení sporů uvedený na seznamu jako subjekt alternativního řešení sporů podle této směrnice již nespĺňuje požadavky uvedené v odstavci 1, dotčený příslušný orgán tento subjekt řešení sporů kontaktuje, sdělí mu požadavky, které subjekt řešení sporů nespĺňuje, a požádá ho o jejich okamžité splnění. Pokud subjekt alternativního řešení sporů po uplynutí tříměsíční lhůty stále nespĺňuje požadavky stanovené v odstavci 1, příslušný orgán vyjme subjekt alternativního řešení sporů ze seznamu uvedeného v prvním pododstavci tohoto odstavce. Tento seznam se bez zbytečného prodlení aktualizuje a příslušné informace se oznámí Komisi.

3. Pokud členský stát určil více než jeden příslušný orgán, oznámí seznam a jeho aktualizace uvedené v odstavci 2 Komisi prostřednictvím jednotného kontaktního místa uvede-

ného v čl. 18 odst. 1. Tento seznam a aktualizace se týkají všech subjektů alternativního řešení sporů usazených v daném členském státě.

4. Komise sestaví seznam subjektů alternativního řešení sporů, které jí byly oznámeny v souladu s odstavcem 2, a tento seznam aktualizuje, kdykoli jsou jí oznámeny jeho změny. Komise tento seznam a jeho aktualizace veřejně zpřístupní na svých internetových stránkách a na trvalém nosiči. Komise tento seznam a jeho aktualizace předá příslušným orgánům. Pokud členský stát určil své jednotné kontaktní místo podle čl. 18 odst. 1, předá Komise tento seznam a jeho aktualizace tomuto jednotnému kontaktnímu místu.

5. Každý příslušný orgán veřejně zpřístupní konsolidovaný seznam subjektů alternativního řešení sporů podle odstavce 4 na svých internetových stránkách ve formě odkazu na příslušné internetové stránky Komise. Kromě toho každý příslušný orgán veřejně zpřístupní tento konsolidovaný seznam na trvalém nosiči.

6. Do 9. července 2018 a poté každé čtyři roky zveřejní každý příslušný orgán zprávu o rozvoji a fungování subjektů alternativního řešení sporů a zašle ji Komisi. Tato zpráva zejména:

- a) stanoví osvědčené postupy uplatňované subjekty alternativního řešení sporů;
- b) v případě potřeby upozorní na statistikami podložené nedostatky, jež brání fungování subjektů alternativního řešení sporů u vnitrostátních i přeshraničních sporů;
- c) v případě potřeby doporučí, jak zlepšit efektivní a účelné fungování subjektů alternativního řešení sporů.

7. Pokud členský stát určil podle čl. 18 odst. 1 více než jeden příslušný orgán, zveřejní zprávu uvedenou v odstavci 6 tohoto článku jednotné kontaktní místo uvedené v čl. 18 odst. 1. Tato zpráva musí zahrnovat všechny subjekty alternativního řešení sporů usazené v daném členském státě.

KAPITOLA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 21

Sankce

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých zejména na základě článku 13 a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 22

Změna nařízení (ES) č. 2006/2004

V příloze nařízení (ES) č. 2006/2004 se doplňuje nový bod, který zní:

„20. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63): článek 13.“

Článek 23

Změna směrnice 2009/22/ES

V příloze I směrnice 2009/22/ES se doplňuje nový bod, který zní:

„14. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63): článek 13.“

Článek 24

Sdělení

1. Do 9. července 2015 členské státy sdělí Komisi:
 - a) podle okolností názvy a kontaktní údaje subjektů určených podle čl. 14 odst. 2 a
 - b) příslušné orgány, včetně případného jednotného kontaktního místa, určené v souladu s čl. 18 odst. 1.

Členské státy informují Komisi o veškerých pozdějších změnách těchto informací.

2. Do 9. ledna 2016 členské státy sdělí Komisi první seznam podle čl. 20 odst. 2.
3. Komise předá členským státům informace uvedené v odst. 1 písm. a).

Článek 25

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 9. července 2015. Neprodleně o nich uvědomí Komisi..

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 26

Zpráva

Do dne 9. července 2019 a poté každé čtyři roky předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o uplatňování této směrnice. Tato zpráva vyhodnotí vytvoření a využití subjektů alternativního řešení sporů a dopad této směrnice na spotřebitele a obchodníky, zejména pokud jde o povědomí spotřebitelů a míru přijetí ze strany obchodníků. Ke zprávě budou případně připojeny návrhy na změnu této směrnice.

Článek 27

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 28

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 21. května 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY č. 529/2013/EU

ze dne 21. května 2013

o pravidlech započítávání týkajících se emisí skleníkových plynů a jejich pohlcení v důsledku činností souvisejících s využíváním půdy, změnami ve využívání půdy a lesnictvím a o informacích o opatřeních týkajících se těchto činností

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (dále jen „odvětví LULUCF“) v Unii vykazuje čistý propad emisí a je odvětvím, které z ovzduší pohlcuje skleníkové plyny v množství, jež odpovídá významnému podílu celkových emisí skleníkových plynů Unie. Činnosti odvětví LULUCF způsobují antropogenní emise a pohlcování skleníkových plynů v důsledku změn množství uhlíku ukládaného ve vegetaci a půdě, jakož i emise jiných skleníkových plynů než CO₂. Vyšší míra udržitelného využívání výrobků z vytěženého dřeva může podstatně snížit emise a posílit pohlcování skleníkových plynů z ovzduší. Emise a pohlcení skleníkových plynů způsobené odvětvím LULUCF se nezapočítávají do cílů Unie snížit emise skleníkových plynů do roku 2020

o 20 % podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 ⁽³⁾, a podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství ⁽⁴⁾, avšak zčásti se započítávají do kvantifikovaných závazků Unie omezení a snížení emisí podle čl. 3 odst. 3 Kjótského protokolu (dále jen „Kjótský protokol“) k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu (dále jen „UNFCCC“), který byl schválen rozhodnutím Rady 2002/358/ES ⁽⁵⁾.

(2) Vzhledem k přechodu na konkurenceschopné nízkouhlíkové hospodářství, jenž má být završen v roce 2050, je třeba o veškerém využívání půdy uvažovat komplexně a zabývat se odvětvím LULUCF v rámci politiky Unie v oblasti klimatu.

(3) Rozhodnutí č. 406/2009/ES vyžaduje, aby Komise posoudila podmínky, podle nichž budou emise skleníkových plynů a jejich pohlcování v souvislosti s odvětvím LULUCF začleněny do závazku Unie v oblasti snížení emisí skleníkových plynů, přičemž se zajistí trvalost a ekologická vyváženost příspěvku odvětví a zároveň důsledné monitorování a přesné započítávání příslušných emisí a pohlcení. Toto rozhodnutí by proto jako první krok mělo stanovit pravidla započítávání, která se použijí na emise a pohlcování skleníkových plynů v odvětví LULUCF, a přispět tak případně k tvorbě politik směřujících k zařazení odvětví LULUCF do závazku Unie v oblasti snižování emisí, a to s přihlédnutím k environmentálním podmínkám jednotlivých regionů Unie, mimo jiné i v zemích s vysokou mírou zalesnění. Aby se mezitím zachovaly a rozšířily zásoby uhlíku, mělo by toto rozhodnutí rovněž stanovit, že členské státy mají poskytovat informace o svých opatřeních v rámci odvětví LULUCF k omezení nebo snížení emisí a k zachování nebo zvýšení pohlcování v odvětví LULUCF.

⁽³⁾ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2002/358/ES ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě OSN o změně klimatu jménem Evropského společenství a o společném plnění závazků z něj vyplývajících (Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 351, 15.11.2012, s. 85.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 12. března 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. dubna 2013.

- (4) Toto rozhodnutí by mělo stanovit povinnosti členských států, pokud jde o uplatňování uvedených pravidel započítávání a o poskytování informací o opatřeních členských států v odvětví LULUCF. Nemělo by stanovit žádné povinnosti v oblasti započítávání či podávání zpráv pro soukromé subjekty.
- (5) Rozhodnutí 16/CMP.1 konference smluvních stran jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu („rozhodnutí 16/CMP.1“), přijaté na 11. zasedání konference smluvních stran UNFCCC, které se konalo v Montrealu v prosinci roku 2005, a rozhodnutí 2/CMP.7 konference smluvních stran jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu, přijaté na 17. zasedání konference smluvních stran UNFCCC, které se konalo v Durbanu v prosinci roku 2011, stanovují pravidla započítávání pro odvětví LULUCF od druhého kontrolního období v rámci Kjótského protokolu. Toto rozhodnutí by mělo být zcela v souladu s uvedenými rozhodnutími, aby byla zajištěna soudržnost mezi vnitřními pravidly Unie a definicemi, podmínkami, pravidly a pokyny dohodnutými v rámci UNFCCC s cílem zabránit zdvojení zpráv podávaných členskými státy. Toto rozhodnutí by rovněž mělo zohlednit zvláštnosti odvětví LULUCF Unie a povinnosti, jimiž je vázána Unie jako samostatná smluvní strana UNFCCC a Kjótského protokolu.
- (6) Pravidla započítávání použitelná na odvětví LULUCF Unie by neměla způsobovat dodatečnou administrativní zátěž. Neměla by proto být stanovena povinnost zahrnout do zpráv podávaných v souladu s těmito pravidly informace, které nejsou vyžadovány podle rozhodnutí konference smluvních stran UNFCCC a shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu.
- (7) Odvětví LULUCF může přispívat ke zmírňování změny klimatu několika způsoby, zejména snižováním emisí, jakož i zachováváním a posilováním propadů a zásob uhlíku. Pro účinnost opatření, jejichž hlavním cílem je zvýšit pohlcování uhlíku, mají zásadní význam dlouhodobá stabilita a adaptabilita zásobníků uhlíku.
- (8) Pravidla započítávání v rámci odvětví LULUCF by měla odrážet úsilí vynakládané v odvětví zemědělství a lesního hospodářství s cílem posílit přínos změn ve využití zdrojů půdy ke snížení emisí. Toto rozhodnutí by mělo stanovit pravidla započítávání závazná pro činnosti zalesňování, opětovného zalesňování, odlesňování a obhospodařování lesů, jakož i pro činnosti obhospodařování pastvin a obhospodařování orné půdy, s výhradou zvláštních ustanovení, která mají zlepšit systémy členských států pro podávání zpráv a započítávání během prvního období započítávání. Toto rozhodnutí by rovněž mělo stanovit pravidla započítávání, která se dobrovolně použijí na činnosti obnovy vegetace a odvodňování a zavodňování mokřadů. Za tímto účelem by Komise měla zjednodušit a zlepšit výstupy příslušných databází Unie (Eurostat – Lucas, Evropská agentura pro životní prostředí – databáze krajinného pokryvu Corine atd.), jež zpracovávají příslušné informace, a to s cílem pomáhat členským státům v plnění povinností započítávání, zejména pokud jde o obhospodařování orné půdy a obhospodařování pastvin, a případně i o dobrovolné započítávání týkající se činnosti obnovy vegetace a odvodňování a zavodňování mokřadů.
- (9) Pro zajištění ekologické vyváženosti pravidel započítávání vztahujících se na odvětví LULUCF Unie by tato pravidla měla být založena na zásadách započítávání stanovených v rozhodnutí 2/CMP.7, rozhodnutí 2/CMP.6 konference smluvních stran jednající jako shromáždění smluvních stran Kjótského protokolu, přijatých na 16. zasedání konference smluvních stran UNFCCC, které se konalo v Cancúnu v prosinci roku 2010, a rozhodnutí 16/CMP.1. Členské státy by měly vypracovat a vést své záznamy tak, aby byla zaručena přesnost, úplnost, konzistentnost, porovnatelnost a transparentnost příslušných informací použitých při odhadech emisí a pohlcování v odvětví LULUCF v souladu s přístupem stanoveným v pokynech Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) pro národní inventury skleníkových plynů, mimo jiné v pokynech upravujících metodiku započítávání emisí jiných skleníkových plynů než CO₂, přijatých v rámci UNFCCC.
- (10) Pravidla započítávání vycházející z rozhodnutí 2/CMP.7 a 16/CMP.1 neumožňují započítat substituční účinek užití výrobků ze dřeva vytěženého pro energetické a materiální účely, neboť by výsledkem bylo zdvojení započítávání. Toto užití však může významně přispět ke zmírňování změny klimatu, a informace o opatřeních v rámci odvětví LULUCF poskytované členskými státy tedy mohou zahrnovat opatření, jejichž účelem je nahradit materiály a zdroje energie produkující velké množství skleníkových plynů biomasou. Tímto způsobem by došlo k posílení soudržnosti politik.
- (11) S cílem zajistit pevný základ budoucí tvorby politik a optimalizace využívání půdy v Unii jsou zapotřebí příslušné investice. Aby se zajistilo, že těmito investicím bude možno připisovat priority podle klíčových kategorií, měly by členské státy mít zpočátku možnost vyjmout některé zásobníky uhlíku ze započítávání. V dlouhodobém horizontu by však mělo dojít k vyčerpávajícímu započítávání v rámci daného odvětví tak, aby byly zahrnuty všechny půdy, zásobníky a plyny.
- (12) Pravidla započítávání by měla zajistit, že záznamy přesně odrážejí člověkem vyvolané změny v emisích a pohlcování. V tomto ohledu by toto rozhodnutí mělo stanovit používání konkrétních metodik pro různé činnosti v odvětví LULUCF. Emise a pohlcování spojené se zalesňováním, opětovným zalesňováním a odlesňováním jsou výsledkem člověkem bezprostředně vyvolané přeměny půdy, a měly by proto být započteny v celém rozsahu. Na emise a pohlcování související s obhospodařováním pastvin, obhospodařováním orné půdy, obnovou vegetace nebo odvodňováním a zavodňováním mokřadů se pro účely výpočtu změn v emisích a pohlcování uplatní

referenční rok. Avšak emise a pohlcení z obhospodařování lesů závisejí na řadě přírodních faktorů, na věkové struktuře lesů, jakož i na předchozích i stávajících postupech obhospodařování. Uplatnění referenčního roku neumožňuje zohlednit tyto aspekty a jejich cyklické důsledky pro emise a pohlcování či jejich meziroční variace. Příslušná pravidla započítávání pro výpočet změn v emisích a pohlceních by namísto toho měla stanovit použití referenčních úrovní, aby se vyloučily vlivy přírodních faktorů a faktorů spjatých se zvláštnostmi jednotlivých zemí. Referenční úrovně představují odhady ročních čistých emisí nebo pohlcení vyplývajících z obhospodařování lesů na území členského státu za roky zahrnuté v každém období započítávání a měly by být stanoveny transparentně v souladu s rozhodnutími 2/CMP.6 a 2/CMP.7. Referenční úrovně uvedené v tomto rozhodnutí by měly být totožné s referenčními úrovněmi schválenými v rámci procesů UNFCCC. Pokud má některý členský stát k dispozici lepší metodiku či údaje související se stanovením referenční úrovně, měl by takový členský stát provést příslušné technické opravy, aby byl zahrnut dopad přepočtů do započítávání pro obhospodařování lesů.

Pravidla započítávání by měla stanovit horní mezní hodnotu vztahující se na čistá pohlcení v případě obhospodařování lesů, která mohou být započtena. Dojde-li v rámci příslušných mezinárodních procesů k vývoji v oblasti pravidel započítávání pro lesnické činnosti, měla by být zvázena možnost aktualizace pravidel započítávání pro tyto činnosti podle tohoto rozhodnutí, aby byl s daným vývojem zajištěn soulad.

- (13) Pravidla započítávání by měla náležitě odrážet přínos ukládání skleníkových plynů do dřeva a dřevěných výrobků a měla by přispět k většímu využívání lesů jako zdroje v rámci udržitelného obhospodařování lesů a k většímu využívání výrobků ze dřeva.
- (14) Podle kapitoly 4.1.1 pokynů IPCC pro správnou praxi při využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví je správným postupem, pokud země kromě minimální zalesněné oblasti vymezí i minimální šířku použitou pro definici lesa a jednotek půdy, kde se provádí zalesňování, opětovné zalesňování a odlesňování. Měl by být zajištěn soulad mezi definicí použitou daným členským státem ve zprávách podávaných v rámci UNFCCC a Kjótského protokolu a tímto rozhodnutím.
- (15) Pravidla započítávání by měla zajistit, aby členské státy v záznamech přesně zaznamenaly změny v zásobníku výrobků z vytěženého dřeva, jakmile k nim dojde,

s cílem vytvořit pobídky pro využívání výrobků z vytěženého dřeva s dlouhou životností. Funkce rozkladu prvního řádu použitelná na emise z výrobků z vytěženého dřeva by proto měla odpovídat rovnici 12.1 pokynů IPCC pro národní inventury skleníkových plynů z roku 2006 a příslušné hodnoty směrodatného poločasu rozkladu by měly vycházet z tabulky 3a.1.3 pokynů IPCC pro správnou praxi při využívání půdy, změny využívání půdy a lesnictví z roku 2003. Členské státy by měly mít možnost použít namísto toho metodiku a poločasy rozkladu specifické pro danou zemi, jsou-li v souladu s nejnovějšími přijatými pokyny IPCC.

- (16) Jelikož emise skleníkových plynů a pohlcování v důsledku zemědělských činností meziročně kolísají mnohem méně než emise a pohlcování z lesnických činností, členské státy by měly započítávat emise a pohlcování skleníkových plynů v důsledku činností obhospodařování orné půdy a pastvin k referenčnímu roku nebo období.
- (17) Odvodňování a zavodňování mokřadů zahrnuje emise z rašelinišť, která uchovávají velmi vysoká množství uhlíku. Emise z degradace a odvodňování rašelinišť odpovídají přibližně 5 % celosvětových emisí skleníkových plynů a v roce 2010 představovaly 3,5–4 % emisí Unie. Jakmile budou na mezinárodní úrovni dohodnuty příslušné pokyny IPCC, měla by Unie na mezinárodní úrovni usilovat v této otázce o pokrok, aby bylo možné dosáhnout dohody s orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu ohledně povinnosti vypracovat a vést roční záznamy o emisích a pohlceních emisí z činností spadajících do kategorií odvodňování a zavodňování mokřadů a aby bylo možné tuto povinnost začlenit do celosvětové dohody o klimatu, která má být uzavřena nejpozději v roce 2015.
- (18) Přírodní škodlivé činitele, jako jsou požáry, hmyzí škůdci nebo nákaza, extrémní povětrnostní jevy a škodlivé činitele geologického původu, nad nimiž nemají členské státy kontrolu a které ani podstatně neovlivňují, mohou v odvětví LULUCF vést k dočasným emisím skleníkových plynů nebo mohou způsobit reverzi předchozích pohlcení. Protože reverze může být způsobena rovněž rozhodnutími učiněnými v rámci obhospodařování, jako jsou rozhodnutí o těžbě nebo výsadbě stromů, mělo by toto rozhodnutí zajistit, aby byly člověkem vyvolané reverze pohlcení vždy přesně zaneseny do záznamů v odvětví LULUCF. Toto rozhodnutí by mělo členským státům dále poskytnout omezenou možnost vyloučit ze svých záznamů v odvětví LULUCF emise způsobené při zalesňování, opětovném zalesňování a obhospodařování lesů škodlivými činiteli, které jsou mimo jejich kontrolu, a to pomocí úrovní pozadí a rozpětí v souladu s rozhodnutím 2/CMP.7. Způsob, jakým členské státy uplatňují tato ustanovení, by však neměl vést k nepřiměřeně nízkému započítávání.

- (19) Pravidla podávání zpráv o emisích skleníkových plynů a podávání dalších informací, které se vztahují ke změně klimatu, včetně informací o odvětví LULUCF, spadají do působnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu⁽¹⁾, a proto se toto rozhodnutí na ně nevztahuje. Členské státy by měly dodržovat uvedená pravidla pro monitorování a podávání zpráv, pokud jde o jejich povinnosti započítávání stanovené v tomto rozhodnutí.
- (20) Sestavování záznamů v odvětví LULUCF na ročním základě by způsobovalo, že by tyto záznamy byly nepřesné a nespolehlivé v důsledku meziročního kolísání emisí a pohlcování, časté potřeby přepočítat některé oznámené údaje a dlouhé doby potřebné k tomu, aby změněné postupy obhospodařování v zemědělství a lesnictví měly dopad na množství uhlíku uloženého ve vegetaci a půdě. Toto rozhodnutí by proto mělo stanovit započítávání na základě delšího období.
- (21) Členské státy by měly poskytnout informace o svých stávajících i budoucích opatřeních v rámci odvětví LULUCF, kterými se stanoví opatření vhodná na vnitrostátní úrovni, jimiž se omezí nebo sníží emise a zachová se nebo zvýší pohlcování v odvětví LULUCF. Uvedené informace by měly obsahovat jisté prvky vymezené tímto rozhodnutím. Na podporu osvědčených postupů a součinnosti s dalšími politikami a opatřeními souvisejícími s lesnictvím a zemědělstvím by měl být kromě toho v příloze tohoto rozhodnutí stanoven orientační seznam opatření, která mohou být do poskytovaných informací rovněž zahrnuta. Za účelem usnadnění výměny srovnatelných informací může Komise vydat pokyny.
- (22) Členské státy během přípravy či provádění svých opatření v rámci odvětví LULUCF případně mohou posoudit, zda neexistují příležitosti pro podporu investic do zemědělství.
- (23) Na Komisi by měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie s cílem aktualizovat definice uvedené v tomto rozhodnutí v souladu se změnami definic přijatými orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících; změnit přílohu I, doplnit nebo změnit období započítávání, aby bylo zajištěno, že tato období odpovídají příslušným obdobím přijatým orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících a že jsou v souladu s obdobími započítávání přijatými orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících, jež se uplatňují na závazky Unie týkající se snižování emisí v jiných odvětvích; změnit přílohu II v zájmu aktualizace referenčních úrovní v souladu s ustanoveními stanovenými v tomto rozhodnutí; pozměnit informace uvedené v příloze III v souladu se změnami definic přijatými orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících; změnit přílohu V v souladu se změnami definic přijatými orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících a pozměnit požadavky na informace týkající se pravidel započítávání v případě přírodních škodlivých činitelů stanovených v tomto rozhodnutí za účelem zohlednění změn aktů přijatých orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (24) Jelikož cílů tohoto opatření, totiž stanovení pravidel započítávání použitelných na emise a pohlcení v důsledku činností v oblasti LULUCF a poskytování informací týkajících se činností LULUCF členskými státy, nemůže být uspokojivě dosaženo pouze na úrovni členských států vzhledem k jejich podstatě, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. Unie by přitom měla zohlednit pravomoci členských států, pokud jde o politiku v oblasti lesnictví. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto rozhodnutí stanoví pravidla započítávání, která se použijí na emise a pohlcení skleníkových plynů v důsledku činností v odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví (dále jen „odvětví LULUCF“), a to jako první krok k případnému zařazení těchto činností do závazku Unie v oblasti snižování emisí. Nestanoví žádné povinnosti v oblasti započítávání či podávání zpráv pro soukromé subjekty. Stanoví povinnost pro členské státy poskytovat informace o svých opatřeních v rámci odvětví LULUCF k omezení nebo snížení emisí a k zachování nebo zvýšení pohlcování.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- a) „emisemi“ antropogenní emise skleníkových plynů do ovzduší ze zdrojů;

⁽¹⁾ Viz strana 13 v tomto čísle Úředního věstníku.

- b) „pohlčením“ antropogenní pohlčení skleníkových plynů z ovzduší pomocí propadů;
- c) „zalesňováním“ člověkem bezprostředně vyvolaná přeměna půdy, která nejméně po dobu 50 let nebyla lesem, na les, a to výsadbou, sítí nebo člověkem zajištěnou podporou zdrojů přirozené obnovy, v případě, že se přeměna uskutečnila po 31. prosinci 1989;
- d) „opětovným zalesňováním“ každá člověkem bezprostředně vyvolaná přeměna půdy, která není lesem, na les, a to výsadbou, sítí nebo člověkem zajištěnou podporou zdrojů přirozené obnovy, přičemž se jedná o půdu, jež byla lesem, avšak před 1. lednem 1990 lesem být přestala a byla znovu přeměněna na les v období po 31. prosinci 1989;
- e) „odlesňováním“ člověkem bezprostředně vyvolaná přeměna lesa na půdu, která není lesem, a to v případě, že se přeměna uskutečnila po 31. prosinci 1989;
- f) „obhospodařováním lesů“ každá činnost vyplývající ze systému postupů uplatnitelných na les, která ovlivňuje ekologické, hospodářské nebo sociální funkce lesa;
- g) „obhospodařováním orné půdy“ každá činnost vyplývající ze systému postupů uplatnitelných na půdu, na níž se pěstují zemědělské plodiny, a na půdu, která je vyňata z produkce nebo dočasně není používána pro rostlinnou výrobu;
- h) „obhospodařováním pastvin“ každá činnost vyplývající ze systému postupů uplatnitelných na půdu využívanou pro živočišnou výrobu a zaměřená na kontrolu nebo ovlivňování množství a druhu produkované vegetace a hospodářských zvířat;
- i) „obnovou vegetace“ každá člověkem bezprostředně vyvolaná činnost zaměřená na zvýšení zásoby uhlíku šířením vegetace v lokalitě, jejíž minimální plocha činí 0,05 hektaru, pokud tato činnost nepředstavuje zalesňování nebo opětovné zalesňování;
- j) „zásobou uhlíku“ objem uhlíku ukládaného v zásobníku uhlíku;
- k) „odvodňováním a zavodňováním mokřadů“ každá činnost vyplývající ze systému odvodňování nebo zavodňování půdy, jež byla odvodněna či zavodněna po 31. prosinci 1989, jejíž minimální plocha činí 1 hektar a na níž se nachází organická půda, pokud tato činnost nepředstavuje jednu z ostatních činností, pro něž se podle čl. 3 odst. 1, 2 a 3 vypracují a vedou záznamy, a pokud k odvodnění došlo v důsledku člověkem bezprostředně vyvolaného snížení hladiny podzemní vody a k zavodnění došlo částečnou nebo úplnou reverzí člověkem bezprostředně vyvolaného odvodnění;
- l) „zdrojem“ každý proces, činnost nebo mechanismus, při kterých se do atmosféry uvolňuje skleníkový plyn, aerosol či prekurzor skleníkového plynu;
- m) „propadem“ každý proces, činnost nebo mechanismus, při kterých se z atmosféry pohlcuje skleníkový plyn, aerosol či prekurzor skleníkového plynu;
- n) „zásobníkem uhlíku“ celek nebo část biogeochemického útvaru nebo systému na území členského státu, v němž se ukládá uhlík, jakýkoli prekurzor skleníkového plynu obsahující uhlík nebo jakýkoli skleníkový plyn obsahující uhlík;
- o) „prekurzorem skleníkového plynu“ chemická sloučenina, jež vstupuje do chemických reakcí, kterými vznikají skleníkové plyny uvedené v čl. 3 odst. 4;
- p) „výrobkem z vytěženého dřeva“ každý výrobek pocházející z těžby dřeva, který opustil místo, kde k těžbě dřeva dochází;
- q) „lesem“ území definované minimálními hodnotami pro velikost plochy, korunový zápoj stromů nebo odpovídající stupeň zakmenění porostu a pro potenciální výšku stromu v dospělosti na místě růstu, jak jsou pro každý členský stát stanoveny v příloze V. Les zahrnuje oblasti se stromy včetně skupin rostoucích semenáčů nebo výsadby, které dosud nedosáhly minimálních hodnot pro korunový zápoj stromů, odpovídajícího stupně zakmenění porostu nebo uvedené minimální výšky, jak je upřesněno v příloze V, včetně jakékoli plochy, která obvykle tvoří součást zalesněné oblasti, ale na které dočasně v důsledku zásahu člověka, například těžby, nebo z přírodních příčin žádné stromy nejsou, ale u níž se očekává návrat k lesnímu porostu;
- r) „korunovým zápojem“ ta poměrná část stanovené oblasti, která je pokryta vertikální projekcí ploch vymezených obvodem korun stromů, vyjádřená jako procentní podíl;
- s) „stupněm zakmenění porostu“ hustota osazení stojících a rostoucích stromů na půdě pokryté lesním porostem, měřená v souladu s metodikou stanovenou členským státem;
- t) „přírodními škodlivými činiteli“ všechny události nebo faktory jiného než antropogenního původu, jež způsobují značný objem emisí v lesích a nad jejichž výskytem v lesích nemá daný členský stát kontrolu, za předpokladu, že členský stát není objektivně schopen významně omezit vliv těchto událostí nebo faktorů na emise, a to ani poté, co k jejich výskytu došlo;
- u) „úrovni pozadí“ průměrné emise způsobené přírodními škodlivými činiteli v konkrétním období po odstranění krajních statistických hodnot, vypočítané podle čl. 9 odst. 2;
- v) „poločasem rozkladu“ počet let, jenž je zapotřebí k tomu, aby se množství uhlíku uloženého v kategorii výrobků z vytěženého dřeva snížilo na polovinu své původní hodnoty;

w) „okamžitou oxidací“ metoda započítávání, která předpokládá, že k uvolnění celkového množství uhlíku uloženého ve výrobcích z vytěženého dřeva do atmosféry dochází v době těžby;

x) „nahodilou těžbou“ každá těžební činnost spočívající v zajištění dřeva, které lze stále alespoň částečně využít, z oblastí zasažených působením přírodních škodlivých činitelů.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 za účelem změny definic uvedených v odstavci 1 tohoto článku s cílem zajistit soulad těchto definic s veškerými změnami příslušných definic přijatými orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 s cílem změnit přílohu V pro účely aktualizace hodnot v této příloze uvedených v souladu se změnami definic ohledně aspektů vymezených v příloze V přijatými orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících.

Článek 3

Povinnost vypracovat a vést záznamy v odvětví LULUCF

1. Pro každé období započítávání stanovené v příloze I členské státy vypracují a vedou záznamy, které přesně zachycují všechny emise a pohlcení v důsledku činností na jejich území, jež spadají do těchto kategorií:

- a) zalesňování;
- b) opětovné zalesňování;
- c) odlesňování;
- d) obhospodařování lesů.

2. Pro období započítávání, které začíná dnem 1. ledna 2021, a pro období následující členské státy vypracují a vedou roční záznamy, které přesně zachycují všechny emise a pohlcení v důsledku činností na jejich území, jež spadají do těchto kategorií činností:

- a) obhospodařování orné půdy;
- b) obhospodařování pastvin.

Pokud jde o roční záznamy emisí a pohlcení v důsledku obhospodařování orné půdy a obhospodařování pastvin, na období započítávání od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2020 se uplatní následující ustanovení:

a) V letech 2016 až 2018 členské státy předloží do 15. března každého roku Komisi zprávu o uplatňovaných i vyvíjených systémech odhadů emisí a pohlcení v důsledku obhospodařování orné půdy a obhospodařování pastvin. Členské státy by ve zprávě měly vysvětlit soulad těchto systémů s metodikou IPCC a s požadavky UNFCCC na předkládání zpráv o emisích a pohlcování skleníkových plynů.

b) V období do 1. ledna 2022 členské státy do 15. března každého roku vypracují a předloží Komisi počáteční, předběžné a nezávazné roční odhady emisí a pohlcení v důsledku obhospodařování orné půdy a obhospodařování pastvin, a to za případného využití metodiky IPCC. Členské státy by měly použít přinejmenším metodiku popsanou v příslušných pokynech IPCC jako úroveň 1. Členské státy se vybízejí, aby uvedené odhady použily pro vymezení klíčových kategorií a aby vypracovaly klíčové metodiky úrovně 2 a 3, specifické pro každou zemi pro stanovení spolehlivých a přesných odhadů emisí a pohlcení.

c) Členské státy nejpozději dne 15. března 2022 předloží své konečné roční odhady pro započítávání týkající se obhospodařování orné půdy a obhospodařování pastvin.

d) Členský stát může požádat o prodloužení lhůty stanovené v písmenu c), pokud konečné odhady pro započítávání týkající se obhospodařování orné půdy a obhospodařování pastvin nelze ve lhůtě stanovené v tomto odstavci řádně provést přinejmenším z jednoho z následujících důvodů:

- i) požadované započítání lze uskutečnit pouze ve fázích, jež lhůtu přesahují, a to z důvodů technické proveditelnosti,
- ii) završení započítání v dané lhůtě by bylo nepřiměřeně nákladné.

Členské státy, které si přeji využít odchylku, předloží Komisi odůvodněnou žádost do 15. ledna 2021.

Shledá-li Komise, že je žádost opodstatněná, povolí odchylku na období nepřesahující délku tří kalendářních let počínaje dnem 15. března 2022. V opačném případě žádost zamítne a své rozhodnutí odůvodní.

V nezbytných případech může Komise požádat, aby jí v konkrétně udané lhůtě přiměřené délky byly předloženy doplňující informace.

Odchylka se považuje za povolenou, pokud do šesti měsíců od obdržení původní žádosti členského státu nebo od obdržení vyžádaných doplňujících informací Komise nevznese námitky.

3. Pro každé období započítávání stanovené v příloze I mohou členské státy rovněž vypracovat a vést záznamy, které přesně zachycují emise a pohlcení v důsledku obnovy vegetace, odvodňování a zavodňování mokřadů.

4. Záznamy uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 se vztahují na emise a pohlcení těchto skleníkových plynů:

a) oxid uhličitý (CO₂);

b) methan (CH₄);

c) oxid dusný (N₂O).

5. Členské státy zahrnou do svých záznamů konkrétní činnost podle odstavce 1, 2 a 3, pokud jsou záznamy sestaveny a vedeny v souladu s tímto rozhodnutím, a to ode dne, kdy byla zahájena, nebo od 1. ledna 2013, podle toho, co nastane později.

Článek 4

Obecná pravidla započítávání

1. Členské státy ve svých záznamech uvedených v čl. 3 odst. 1, 2 a 3 označí emise kladným znaménkem (+) a pohlcení záporným znaménkem (-).

2. Členské státy vypracují a vedou své záznamy tak, aby byla zaručena přesnost, úplnost, konzistentnost, srovnatelnost a transparentnost příslušných informací použitých při odhadech emisí a pohlcení v souvislosti s činnostmi uvedenými v čl. 3 odst. 1, 2 a 3.

3. Emise a pohlcení v důsledku jakékoli činnosti, která spadá do více než jedné kategorie uvedené v čl. 3 odst. 1, 2 a 3, se započítají pouze do jedné kategorie, aby se zabránilo zdvojnásobnému započítání.

4. Členské státy na základě transparentních a ověřitelných údajů určí území, na němž se činnost spadající do kategorie uvedené v čl. 3 odst. 1, 2 a 3 provádí. Členské státy zajistí, aby v záznamu příslušné kategorie bylo možné všechna tato území identifikovat.

5. Členské státy zahrnou do svých záznamů podle čl. 3 odst. 1, 2 a 3 všechny změny zásob uhlíku v těchto zásobnících uhlíku:

a) nadzemní biomasa;

b) podzemní biomasa;

c) odpad;

d) mrtvá dřevní hmota;

e) organický uhlík v půdě;

f) výrobky z vytěženého dřeva.

Členské státy však mohou rozhodnout, že do svých záznamů nezahrnou změny zásob uhlíku v případě zásobníků uhlíku uvedených v prvním pododstavci písm. a) až e), pokud zásobník uhlíku není zdrojem. Členské státy mají za to, že zásobník uhlíku není zdrojem, pouze prokazují-li to transparentní a ověřitelné údaje.

6. Členské státy uzavřou záznamy uvedené v čl. 3 odst. 1, 2 a 3 na konci každého období započítávání stanoveného v příloze I, s tím, že v těchto záznamech uvedou bilanci celkových čistých emisí a pohlcení v průběhu příslušného období započítávání.

7. Členské státy vedou úplné a přesné záznamy o všech údajích použitých ke splnění svých povinností podle tohoto rozhodnutí, a to alespoň po dobu platnosti tohoto rozhodnutí.

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12, jimiž změní přílohu I s cílem vložit nebo změnit období započítávání, aby bylo zajištěno, že tato období započítávání odpovídají příslušným obdobím přijatým orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících a že jsou v souladu s obdobími započítávání přijatými orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících, jež se uplatňují na závazky Unie týkající se snižování emisí v jiných odvětvích.

Článek 5

Pravidla započítávání pro zalesňování, opětovné zalesňování a odlesňování

1. V záznamech týkajících se zalesňování a opětovného zalesňování členské státy zohlední emise a pohlcení pocházející pouze z činností probíhajících na půdě, na které nebyl lesní porost ke dni 31. prosince 1989. Členské státy mohou emise ze zalesňování a opětovného zalesňování zohlednit v jediném záznamu.

2. Členské státy ve svých záznamech zohlední čisté emise a pohlcení v důsledku činností zalesňování, opětovného zalesňování a odlesňování, a to jako celkové emise a pohlcení pro každý rok v příslušném období započítávání, na základě transparentních a ověřitelných údajů.

3. Členské státy vedou záznamy o emisích a pohlceních z půdy, jež byla v záznamech vykázána podle čl. 4 odst. 4 v rámci kategorie činností zalesňování, opětovného zalesňování nebo odlesňování, i pokud se tato činnost již na uvedené půdě neprovádí.

4. Při výpočtech týkajících se činností zalesňování, opětovného zalesňování a odlesňování určí každý členský stát plochu lesa za použití stejné jednotky prostorového posouzení podle přílohy V.

Článek 6

Pravidla započítávání pro obhospodařování lesů

1. Členské státy započítají emise a pohlcení z činnosti obhospodařování lesů, přičemž výpočet se provede odečtením hodnoty získané vynásobením počtu let v daném období započítávání jejich referenční úrovní uvedenou v příloze II od emisí a pohlcení v každém období započítávání uvedeném v příloze I.

2. Pokud je výsledek výpočtu uvedeného v odstavci 1 za období započítávání záporný, započítají členské státy v kategorii obhospodařování lesů celkové emise a pohlcení odpovídající maximálně 3,5 % emisí členského státu v jeho referenčním roce nebo referenčním období podle přílohy VI, které tento členský stát předložil UNFCCC v odpovídající zprávě přijaté podle příslušných rozhodnutí CMP o referenčním roce nebo referenčním období pro druhé kontrolní období v rámci Kjótského protokolu, a to kromě emisí a pohlcení z činností uvedených v čl. 3 odst. 1, 2 a 3, vynásobených počtem let v daném období započítávání.

3. Členské státy zajistí, aby metody výpočtu, které uplatňují na záznamy v případě činností souvisejících s obhospodařováním lesů, byly v souladu s dodatkem II rozhodnutí 2/CMP.6 a s metodami výpočtu použitými pro vymezení jejich referenčních úrovní uvedených v příloze II, a to přinejmenším s ohledem na tyto aspekty:

- a) zásobníky uhlíku a skleníkové plyny;
- b) obhospodařovaná plocha lesů;
- c) výrobky z vytěženého dřeva;
- d) přírodní škodlivé činitele.

4. Nejpozději rok před koncem každého období započítávání sdělí členské státy Komisi revidované referenční úrovně. Tyto referenční úrovně jsou shodné s referenčními úrovněmi stanovenými v aktech schválených orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu, a pokud takové akty nejsou k dispozici, referenční úrovně se vypočítají v souladu s postupem a metodikou, jež jsou vymezeny v příslušných rozhodnutích přijatých orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících.

5. Pokud se příslušná ustanovení rozhodnutí 2/CMP.6 nebo 2/CMP.7 změní, sdělí členské státy Komisi nejpozději šest měsíců po přijetí těchto změn revidované referenční úrovně, které tyto změny zohledňují.

6. Pokud členský stát získá lepší metodiku týkající se údajů používaných pro stanovení referenční úrovně podle přílohy II nebo zlepší-li se výrazně kvalita údajů, kterými členský stát disponuje, dotýčný členský stát provede patřičné technické opravy, jimiž bude do započítávání pro obhospodařování lesů dopad přepočtů zahrnut. Tyto technické opravy jsou shodné s jakýmkoli takovými opravami schválenými v rámci procesu přezkumu UNFCCC v souladu s rozhodnutím 2/CMP.7. Dotčený členský stát sdělí dané opravy Komisi nejpozději jako součást údajů předkládaných podle čl. 7 odst. 1 písm. d) zení č. 525/2013.

7. Pro účely odstavců 4, 5 a 6 uvedou členské státy výši ročních emisí v důsledku přírodních škodlivých činitelů, které byly do jejich revidovaných referenčních úrovní zahrnuty, a způsob, jakým tuto výši odhadly.

8. Komise kontroluje informace týkající se revidovaných referenčních úrovní podle odstavců 4 a 5 a technických oprav podle odstavce 6, aby byla zajištěna konzistentnost informací, jež členské státy zaslaly UNFCCC, a informací, jež členské státy předložily Komisi.

9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 za účelem aktualizace referenčních úrovní v příloze II, pokud některý členský stát svou referenční úroveň změní podle odstavců 4 a 5, a poté, co to bylo schváleno prostřednictvím procesů UNFCCC.

10. Členské státy do svých záznamů pro obhospodařování lesů promítnou dopad jakékoli změny přílohy II pro celé příslušné období započítávání.

Článek 7

Pravidla započítávání pro výrobky z vytěženého dřeva

1. Každý členský stát ve svých záznamech podle čl. 3 odst. 1, 2 a 3 zohlední emise a pohlcení v důsledku změn v zásobníku výrobků z vytěženého dřeva, včetně emisí z výrobků z vytěženého dřeva, jež byly z jeho lesů pohlceny před 1. lednem 2013. Emise z výrobků z vytěženého dřeva, které již byly započteny podle Kjótského protokolu během období 2008–2012 na základě okamžité oxidace, se nezohlední.

2. Na základě výpočtů v souladu s funkcí rozkladu prvního řádu a s využitím výchozích hodnot poločasu rozkladu podle přílohy III členské státy ve svých záznamech podle čl. 3 odst. 1, 2 a 3 týkajících se výrobků z vytěženého dřeva zohlední emise a pohlcení plynoucí ze změn v zásobníku výrobků z vytěženého dřeva spadajících do následujících kategorií:

- a) papír;
- b) dřevěné desky;
- c) řezivo.

Tyto kategorie mohou členské státy doplnit informacemi o kůře, jsou-li dostupné údaje transparentní a ověřitelné. Členské státy mohou rovněž použít podkategorie kterékoli z uvedených kategorií, jež jsou specifické pro danou zemi. Členské státy mohou místo metodiky a výchozích hodnot poločasu rozkladu uvedených v příloze III použít metodiku a hodnoty poločasu rozkladu specifické pro jednotlivé země za předpokladu, že členský stát tuto metodiku a hodnoty stanoví na základě transparentních a ověřitelných údajů a že použité metody jsou přinejmenším stejně podrobné a přesné jako metody uvedené v příloze III.

V případě vyvážených výrobků z vytěženého dřeva se údaji specifickými pro danou zemi rozumějí hodnoty poločasu rozkladu specifické pro danou zemi a využití výrobků z vytěženého dřeva v dovážející zemi.

Na výrobky z vytěženého dřeva uvedené na trh v Unii členské státy nepoužijí hodnoty poločasu rozkladu specifické pro danou zemi, které se odchyľují od hodnot, jež použil dovážející členský stát ve svých záznamech podle čl. 3 odst. 1, 2 a 3.

Výrobky z vytěženého dřeva získané v důsledku odlesňování se započítají na základě okamžité oxidace.

3. Pokud členské státy zanesou do svých záznamů podle čl. 3 odst. 1, 2 a 3 emise oxidu uhličitého (CO₂) z výrobků z vytěženého dřeva na skládkách pevného odpadu, započtení se provede na základě okamžité oxidace.

4. Pokud členské státy zanesou do svých záznamů emise z výrobků z vytěženého dřeva, které byly vytěženy pro energetické účely, učiní tak rovněž na základě okamžité oxidace.

Výhradně pro informační účely mohou členské státy do předkládaných údajů zahrnout údaje o poměrném množství dřeva použitého pro energetické účely, jež bylo dovezeno ze zemí mimo Unii, a země původu tohoto dřeva.

5. Dovážející členský stát nezapočítá dovážené výrobky z vytěženého dřeva, a to bez ohledu na jejich původ. Členské státy tudíž do svých záznamů zanesou emise a pohlcení

z výrobků z vytěženého dřeva pouze v případě, že tyto emise a pohlcení pocházejí z výrobků z vytěženého dřeva, které byly přemístěny z půdy zahrnuté do jejich záznamů podle čl. 3 odst. 1, 2 a 3.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 s cílem revidovat informace vymezené v příloze III, aby byly zohledněny změny aktů přijatých orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo orgány v rámci dohod z nich vycházejících či na ně navazujících.

Článek 8

Pravidla započítávání pro obhospodařování orné půdy, obhospodařování pastvin, obnovu vegetace, odvodňování a zavodňování mokřadů

1. Ve svých záznamech týkajících se obhospodařování orné půdy a obhospodařování pastvin každý členský stát zohlední emise a pohlcení z příslušných činností, přičemž výpočet se provede odečtením hodnoty získané vynásobením počtu let v daném období započítávání emisemi a pohlcením plynoucími z daných činností v uvedeném členském státu v jeho referenčním roce podle přílohy VI od emisí a pohlcení v každém období započítávání uvedeném v příloze I.

2. Jestliže členský stát rozhodne, že vypracuje a povede záznamy pro obnovu vegetace nebo odvodňování a zavodňování mokřadů, použije metodu výpočtu uvedenou v odstavci 1.

Článek 9

Pravidla započítávání pro přírodní škodlivé činitele

1. Jsou-li splněny podmínky stanovené v odstavcích 2 a 5 tohoto článku, mohou členské státy z výpočtů, které se týkají jejich povinností započítávání podle čl. 3 odst. 1 písm. a), b) a d), vyloučit jiné než antropogenní emise skleníkových plynů ze zdrojů, které vznikly v důsledku přírodních škodlivých činitelů.

2. Pokud členské státy uplatňují odstavec 1 tohoto článku, vypočítají podle metodiky vymezené v příloze VII úroveň pozadí pro každou z činností uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a), b) a d). Úroveň pozadí v čl. 3 odst. 1 písm. a) a b) je společná. Členské státy mohou alternativně uplatnit transparentní a srovnatelnou metodiku specifickou pro danou zemi, k čemuž použijí konzistentní a zpočátku úplnou časovou řadu údajů, a to i pro období 1990–2009.

3. Každoročně nebo na konci příslušného období započítávání mohou členské státy ze svých záznamů pro odvětví LULUCF vyloučit jiné než antropogenní emise skleníkových plynů ze zdrojů, jež překračují úroveň pozadí vypočítanou v souladu s odstavcem 2, pokud:

- a) emise v konkrétním roce období započítávání překračují úroveň pozadí s připočtením rozpětí. Je-li úroveň pozadí vypočtena v souladu s metodou stanovenou v příloze VII, rovná se rozpětí dvojnásobku směodatné odchylky časové řady použité pro výpočet úrovně pozadí. Je-li úroveň pozadí vypočtena za použití metodiky specifické pro danou zemi,

členské státy popíšu způsob stanovení rozpětí v případech, kdy je toto rozpětí zapotřebí. U každé použité metodiky je nutné se v průběhu období započítávání vyhnout očekávání čistých kreditů;

b) jsou splněny požadavky na informace podle odstavce 5 a informace jsou členskými státy předány.

4. Každý členský stát, který v konkrétním roce období započítávání vyloučí jiné než antropogenní emise skleníkových plynů ze zdrojů, které vznikly v důsledku přírodních škodlivých činitelů:

a) po zbytek období započítávání vyloučí ze započítávání všechna následná pohlcení pro půdy zasažené přírodními škodlivými činiteli a půdy, kde došlo k emisím podle odstavce 3;

b) nevyločí emise plynoucí z činností těžby a nahodilé těžby, které na dané půdě proběhly po výskytu přírodních škodlivých činitelů;

c) nevyločí emise plynoucí z řízeného vypalování, které na dané půdě proběhlo v příslušném konkrétním roce období započítávání;

d) nevyločí emise v případě půdy, jež byla podrobena odlesňování po výskytu přírodních škodlivých činitelů.

5. Členské státy mohou vyloučit jiné než antropogenní emise skleníkových plynů ze zdrojů, které vznikly v důsledku přírodních škodlivých činitelů, pouze v případě, že poskytnou transparentní informace prokazující:

a) že jsou identifikovány veškeré půdní plochy zasažené přírodními škodlivými činiteli v příslušném konkrétním vykazovaném roce, včetně jejich geografické polohy, roku a druhů přírodních škodlivých činitelů;

b) že po zbytek příslušného období započítávání na půdě, jež byla zasažena přírodními škodlivými činiteli a v jejímž případě byly emise ze započítávání vyloučeny, neproběhlo odlesňování;

c) které ověřitelné metody a kritéria budou použity pro identifikaci odlesnění na takové půdě v nadcházejících letech období započítávání;

d) pokud je to možné, která opatření členský stát podnikl s cílem řídit nebo kontrolovat dopad dotyčných přírodních škodlivých činitelů;

e) pokud je to možné, která opatření členský stát podnikl v zájmu sanace půdy zasažené dotyčnými přírodními škodlivými činiteli.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 12 za účelem revize požadavků na informace uvedených v odstavci 5 tohoto článku za účelem zohlednění revizí aktů přijatých orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu.

Článek 10

Informace o opatřeních v rámci odvětví LULUCF

1. Nejpozději 18 měsíců po začátku každého období započítávání uvedeného v příloze I členské státy vypracují a předají Komisi informace o svých stávajících i budoucích opatřeních v rámci odvětví LULUCF v zájmu omezení nebo snížení emisí a zachování nebo zvýšení pohlcování vzniklých v důsledku činností uvedených v čl. 3 odst. 1, 2 a 3 tohoto rozhodnutí, a to v samostatném dokumentu nebo jako jasně rozpoznatelnou součást svých vnitrostátních strategií nízkouhlíkového rozvoje, uvedených v článku 4 nařízení (EU) č. 525/2013, nebo jiných vnitrostátních strategií či plánů, jež s odvětvím LULUCF souvisejí. Členské státy zajistí, aby byla konzultována široká škála zúčastněných stran. Pokud členský stát tyto informace předloží jako součást svých strategií nízkouhlíkového rozvoje podle nařízení (EU) č. 525/2013, použije se příslušný harmonogram vymezený v uvedeném nařízení.

Informace o opatřeních v rámci odvětví LULUCF se vztahují na dobu trvání příslušného období započítávání uvedeného v příloze I.

2. Členské státy zahrnou do svých informací o opatřeních v rámci odvětví LULUCF přinejmenším následující informace, týkající se každé z činností uvedených v čl. 3 odst. 1, 2 a 3:

a) popis minulých trendů emisí a pohlcování, pokud možno včetně historických trendů, lze-li je v dostatečné míře rekonstruovat;

b) projekce emisí a pohlcování za období započítávání;

c) analýzu potenciálu omezení nebo snížení emisí a zachování nebo zvýšení pohlcení;

d) seznam nevhodnějších opatření s ohledem na vnitrostátní podmínky, která členský stát plánuje nebo která mají být prováděna v zájmu čerpání potenciálu zmírňování změny klimatu, jež byl eventuálně zjištěn analýzou podle písmene c); tento seznam případně, avšak nikoli výlučně, zahrnuje orientační opatření uvedená v příloze IV;

e) stávající a připravované politiky k provádění opatření uvedených v písmenu d), včetně kvantitativního či kvalitativního popisu očekávaného účinku těchto opatření na emise a pohlcování, se zřetelem na další politiky a opatření, jež s odvětvím LULUCF souvisejí;

f) orientační harmonogramy přijetí a provádění opatření uvedených v písmenu d).

3. V zájmu usnadnění výměny informací může Komise vydat pokyny a poskytnout členským státům technickou pomoc.

Komise může za konzultace s členskými státy vypracovat shrnutí svých zjištění týkajících se informací všech členských států o opatřeních v rámci odvětví LULUCF s cílem usnadnit mezi členskými státy výměnu poznatků a osvědčených postupů.

4. Do dne odpovídajícího polovině každého období započítávání a na konci každého období započítávání uvedeného v příloze I členské státy předloží Komisi zprávu, v níž popíší pokrok v provádění svých opatření v rámci odvětví LULUCF.

Komise může na základě zpráv uvedených v prvním pododstavci vydat souhrnnou zprávu.

Informace o svých opatřeních v rámci odvětví LULUCF a zprávy uvedené v prvním pododstavci členské státy do tří měsíců od jejich předložení Komisi zpřístupní veřejnosti.

Článek 11

Přezkum

Pravidla započítávání stanovená v tomto rozhodnutí podrobí Komise přezkumu v souladu s příslušnými rozhodnutími přijatými orgány UNFCCC nebo Kjótského protokolu nebo v souladu s jinými právními předpisy Unie, nebo neexistují-li taková rozhodnutí, do 30. června 2017, přičemž případně předloží návrh Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 12

Výkon přenesené pravomoci

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 2, čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 8, čl. 6 odst. 9, čl. 7 odst. 6 a čl. 9 odst. 6 se Komisi svěřuje na období osmi let ode dne 8. července 2013. Nejpozději devět měsíců před uplynutím tohoto osmiletého období předloží Komise zprávu o přenesení pravomoci. Přenesení pravomocí se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo

Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 2, čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 8, čl. 6 odst. 9, čl. 7 odst. 6 a čl. 9 odst. 6 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 2, čl. 2 odst. 3, čl. 4 odst. 8, čl. 6 odst. 9, čl. 7 odst. 6 a čl. 9 odst. 6 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 14

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Ve Štrasburku dne 21. května 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
L. CREIGHTON

PŘÍLOHA I

OBDOBÍ ZAPOČÍTÁVÁNÍ PODLE ČL. 3 ODS. 1

Období započítávání	Roky
První období započítávání	Od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2020

PŘÍLOHA II

REFERENČNÍ ÚROVNĚ ČLENSKÝCH STÁTŮ PODLE ČLÁNKU 6

Členský stát	Ekvivalenty oxidu uhličitého (CO ₂) v tisících tun ročně
Belgie	-2 499
Bulharsko	-7 950
Česká republika	-4 686
Dánsko	409
Německo	-22 418
Estonsko	-2 741
Irsko	-142
Řecko	-1 830
Španělsko	-23 100
Francie	-67 410
Itálie	-22 166
Kypr	-157
Lotyšsko	-16 302
Litva	-4 552
Lucembursko	-418
Maďarsko	-1 000
Malta	-49
Nizozemsko	-1 425
Rakousko	-6 516
Polsko	-27 133
Portugalsko	-6 830
Rumunsko	-15 793
Slovinsko	-3 171
Slovensko	-1 084
Finsko	-20 466
Švédsko	-41 336
Spojené království	-8 268

PŘÍLOHA III

FUNKCE ROZKLADU PRVNÍHO ŘÁDU A VÝCHOZÍ HODNOTY POLOČASU ROZKLADU PODLE ČLÁNKU 7

Funkce rozkladu prvního řádu s počáteční hodnotou i a pokračující do současného roku:

$$(A) C(i + 1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left[\left(\frac{1 - e^{-k}}{k} \right) \right] \cdot Inflow(i)$$

with $C(1900) = 0.0$

$$(B) \Delta C(i) = C(i + 1) - C(i)$$

kde:

i = rok

$C(i)$ = zásoba uhlíku v zásobníku výrobků z vytěženého dřeva na začátku roku i (v tisících tun)

k = konstanta rozkladu prvního řádu v jednotkách za rok - 1 $k = \ln(2)/HL$, kde HL je poločas rozkladu zásobníku výrobků z vytěženého dřeva během let)

$Inflow(i)$ = přísun uhlíku do zásobníku výrobků z vytěženého dřeva během roku i (v tisících tun za rok)

$\Delta C(i)$ = změna zásoby uhlíku v zásobníku výrobků z vytěženého dřeva během roku i (v tisících tun za rok)

Výchozí hodnoty poločasu rozkladu (HL):

2 roky pro papír

25 let pro dřevěné desky

35 let pro řezivo.

PŘÍLOHA IV

ORIENTAČNÍ OPATŘENÍ, KTERÁ MOHOU BÝT ZAHRNUTA DO INFORMACÍ O OPATŘENÍCH V RÁMCI ODVĚTVY LULUCF PŘEDKLÁDANÝCH PODLE ČL. 10 ODS. 2 PÍSM. d)

- a) opatření týkající se obhospodařování orné půdy, jako je:
- zlepšení agronomických postupů výběrem vhodnějších odrůd plodin,
 - rozšíření střídání plodin a zamezení nebo omezení použití půdy ležící ladem,
 - zlepšení hospodaření s živinami, obdělávání půdy / hospodaření s rezidui a vodohospodářství,
 - podpora zemědělsko-lesnických postupů a potenciálu změny pokryvu / využití půdy;
- b) opatření týkající se obhospodařování pastvin a zlepšení kvality pastvin, jako je:
- zabránění přeměně pastvin na ornou půdu a zpětný přechod z orné půdy na přirozenou vegetaci,
 - zlepšení obhospodařování pastvin zařazením změn v intenzitě a načasování pastvy,
 - zvyšování produktivity,
 - zlepšení hospodaření s živinami,
 - lepší zvládání požárů,
 - zavedení vhodnějších druhů a zejména hluboce kořenících druhů;
- c) opatření ke zlepšení obhospodařování zemědělských organických půd, zejména rašelinišť, jako je:
- stimulace udržitelného obhospodařování mokřadních stanovišť,
 - stimulace přizpůsobených zemědělských postupů, jako je minimalizace narušení půdy nebo extenzivní postupy;
- d) opatření k zamezení odvodňování a k vytváření pobídek pro zavodnění mokřadů;
- e) opatření týkající se stávajících nebo částečně odvodněných mokřin, jako je:
- předcházení dalšímu odvodnění,
 - vytváření pobídek k zavodnění a obnově mokřin,
 - předcházení požárům mokřin;
- f) obnovení znehodnocené půdy;
- g) opatření týkající se lesnických činností, jako je:
- zalesňování a opětovné zalesňování,
 - zachování uhlíku ve stávajících lesích,
 - zlepšování produkce ve stávajících lesích,
 - posílení zásobníku výrobků z vytěženého dřeva,
 - zlepšení obhospodařování lesů, též prostřednictvím optimalizovaného složení druhů, výchovy, probírky a prostřednictvím ochrany půdy;
- h) předcházení odlesňování;
- i) posílení ochrany proti přírodním škodlivým činitelům, jakými jsou požár, škůdci a vichřice;
- j) opatření, jejichž účelem je nahradit zdroje energie a materiály produkující velké množství skleníkových plynů výrobky z vytěženého dřeva.
-

PŘÍLOHA V

**MINIMÁLNÍ HODNOTY PRO VELIKOST PLOCHY, KORUNOVÝ ZÁPOJ STROMŮ A VÝŠKU STROMŮ PODLE
SPECIFIKACE KAŽDÝM ČLENSKÝM STÁTEM PRO ÚČELY DEFINICE LESA**

Členský stát	Plocha (ha)	Poměrná část (%)	Výška stromu (m)
Belgie	0,5	20	5
Bulharsko	0,1	10	5
Česká republika	0,05	30	2
Dánsko	0,5	10	5
Německo	0,1	10	5
Estonsko	0,5	30	2
Irsko	0,1	20	5
Řecko	0,3	25	2
Španělsko	1,0	20	3
Francie	0,5	10	5
Itálie	0,5	10	5
Kypr			
Lotyšsko	0,1	20	5
Litva	0,1	30	5
Lucembursko	0,5	10	5
Maďarsko	0,5	30	5
Malta			
Nizozemsko	0,5	20	5
Rakousko	0,05	30	2
Polsko	0,1	10	2
Portugalsko	1,0	10	5
Rumunsko	0,25	10	5
Slovinsko	0,25	30	2
Slovensko	0,3	20	5
Finsko	0,5	10	5
Švédsko	0,5	10	5
Spojené království	0,1	20	2

PŘÍLOHA VI

REFERENČNÍ ROK NEBO OBDOBÍ

Členský stát	Referenční rok
Belgie	1990
Bulharsko	1988
Česká republika	1990
Dánsko	1990
Německo	1990
Estonsko	1990
Irsko	1990
Řecko	1990
Španělsko	1990
Francie	1990
Itálie	1990
Kypr	
Lotyšsko	1990
Litva	1990
Lucembursko	1990
Maďarsko	1985–87
Malta	
Nizozemsko	1990
Rakousko	1990
Polsko	1988
Portugalsko	1990
Rumunsko	1989
Slovinsko	1986
Slovensko	1990
Finsko	1990
Švédsko	1990
Spojené království	1990

PŘÍLOHA VII

VÝPOČET ÚROVNĚ POZADÍ U PŘÍRODNÍCH ŠKODLIVÝCH ČINITELŮ

1. Pro výpočet úrovně pozadí poskytnou členské státy informace o historických úrovních emisí způsobených přírodními škodlivými činiteli. V této souvislosti členské státy:
 - a) poskytnou informace o typech přírodních škodlivých činitelů zahrnutých do odhadu;
 - b) pro tyto typy přírodních škodlivých činitelů zahrnou odhady celkových ročních emisí na období 1990–2009, a to podle činností uvedených v čl. 3 odst. 1;
 - c) doloží, že konzistentnost časové řady je zaručena ve všech relevantních parametrech, včetně minimální plochy, metodik odhadu emisí, pokrytí zásobníků a plynů.
 2. Úroveň pozadí pro činnosti uvedené v čl. 3 odst. 1, na něž členský stát zamýšlí uplatnit ustanovení o přírodních škodlivých činitelích, se vypočítá jako průměr časové řady 1990–2009 vyjma roků, kdy byly zaznamenány abnormální úrovně emisí, tedy vyjma všech krajních statistických hodnot. Určování krajních statistických hodnot se provádí iterativním postupem takto:
 - a) vypočte se hodnota aritmetického průměru a směrodatná odchylka celé časové řady 1990–2009;
 - b) z časové řady se vyjmou všechny roky, v nichž roční emise překračují dvojnásobek směrodatné odchylky od průměru;
 - c) znovu se vypočte hodnota aritmetického průměru a směrodatná odchylka časové řady 1990–2009 bez roků, jež byly vyloučeny v kroku b);
 - d) opakují se kroky b) a c), dokud nenastane situace, kdy již nelze žádné krajní hodnoty identifikovat.
-

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ RADY

ze dne 22. května 2013

o počtu členů Evropské komise

(2013/272/EU)

EVROPSKÁ RADA,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 17 odst. 5 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Na zasedáních ve dnech 11. a 12. prosince 2008 a 18. a 19. června 2009 vzala Evropská rada na vědomí obavy irského lidu v souvislosti s Lisabonskou smlouvou a dohodla se, že vstoupí-li Lisabonská smlouva v platnost, bude v souladu s nezbytnými právními postupy přijato rozhodnutí v tom smyslu, že každý členský stát bude mít v Komisi i nadále svého státního příslušníka.
- (2) Rozhodnutí o počtu členů Komise by mělo být přijato v náležitě době před jmenováním Komise, jejíž funkční období začne 1. listopadu 2014.
- (3) Důsledky tohoto rozhodnutí by měly být průběžně přezkoumávány,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Komise včetně předsedy a vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku se skládá z takového počtu členů, který odpovídá počtu členských států.

Článek 2

Evropská rada toto rozhodnutí s ohledem na jeho dopad na fungování Komise přezkoumá s dostatečným předstihem před jmenováním první Komise po dni přistoupení třicátého členského státu nebo před jmenováním Komise, která bude nástupkyní Komise, jejíž funkční období začne 1. listopadu 2014, podle toho, co nastane dříve.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. listopadu 2014.

V Bruselu dne 22. května 2013.

Za Evropskou radu

předseda

H. VAN ROMPUY

CENY PŘEDPLATNÉHO NA ROK 2013 (bez DPH, včetně poštovního za obvyklou zásilku)

Úřední věstník EU, řady L + C, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	1 300 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, tištěné vydání + roční DVD	22 úředních jazyků EU	1 420 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada L, pouze tištěné vydání	22 úředních jazyků EU	910 EUR ročně
Úřední věstník EU, řady L + C, měsíční DVD (souhrnný)	22 úředních jazyků EU	100 EUR ročně
Dodatek k Úřednímu věstníku (řada S), DVD, jedno vydání týdně	mnohojazyčné: 23 úředních jazyků EU	200 EUR ročně
Úřední věstník EU, řada C – Výběrová řízení	jazyky, kterých se týká výběrové řízení	50 EUR ročně

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, který vychází v úředních jazycích Evropské unie, je k dispozici ve 22 jazykových verzích. Zahrnuje řady L (Právní předpisy) a C (Informace a oznámení).

Každá jazyková verze má samostatné předplatné.

V souladu s nařízením Rady (ES) č. 920/2005, zveřejněným v Úředním věstníku L 156 ze dne 18. června 2005, které stanoví, že orgány Evropské unie nejsou dočasně vázány povinností sepsat všechny akty v irštině a zveřejňovat je v tomto jazyce, je Úřední věstník vydávaný v irském jazyce prodáván zvlášť.

Předplatné dodatku k Úřednímu věstníku (řada S – Dodatek k *Úřednímu věstníku Evropské unie*) zahrnuje znění ve všech 23 úředních jazycích na jednom mnohojazyčném DVD.

Předplatné *Úředního věstníku Evropské unie* opravňuje na požádání k obdržení různých příloh Úředního věstníku. Předplatitelé jsou na vydávání příloh upozorňováni prostřednictvím „oznámení čtenářům“ zveřejňovaného v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Prodej a předplatné

Předplatné různých placených periodik, jako například předplatné *Úředního věstníku Evropské unie*, lze získat u našich distributorů. Seznam distributorů se nachází na této internetové adrese:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_cs.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nabízí přímý a bezplatný přístup k právu Evropské unie. Tyto internetové stránky umožňují nahlížet do *Úředního věstníku Evropské unie* a obsahují rovněž smlouvy, právní předpisy, judikaturu a návrhy právních předpisů.

Více informací o Evropské unii naleznete na adrese: <http://europa.eu>

